Anul XVIII (Serie nouă) Nr. 94
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Editor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. Sărindar 5-7-9
TELEFOANE:
Direcția 3.87.06
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.878 1940

EDIȚIE DE CAPITALĂ EXEMPLARUL 3 LEI
Luni 20 Ianuarie 1941
12 Pagini Nr. 94

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

BISERICA NEAMULUI

Este poporul român un popor credincios? Sunt scriitori și filosofi mari s'au îndoit: au văzut că noi n'am avut sfinți consacrați în calendar, n'am avut mari mișcări de misticism tragic, ca la Ruși de pildă, și mai ales n'am avut și n'avem legătură de suflet deschis între credincios și duhovnic, ca la catolici. Au zis că asta înseamnă că noi n'am avut și n'avem credință adevărată. Credem că s'au înșelat, căci n'au înțeles ce este credința în fiinta ei. Credința este fapt sufletesc și ca atare nu se strigă, ci se închide în adâncuri, e legătură cu puterea nevăzută a Celui de Sus. Și mai este o latură a firii noastre ce trebuește înțeleasă înainte de a judeca. Credința unor popoare este însoțită de sentimentul fricii, chiar al spaimei. Spaimă de cele nevăzute, de ceasurile cumplite ale morții și ale iadului. Desigur că și Românul e „cu frica lui Dumnezeu", dar parcă tot îl simte mai mult un părinte bun și iertător. Nu este la noi, în sentimentul popular românesc, acea teamă cumplită de păcat. Poate e rău așa, dar adevăratul înțeles al credinței religioase la Români este sprijinul, protecția divină asupra oamenilor drept-credincioși. Credința este un scut în viață, cu ea putem păși siguri. Un sentiment de liniște adâncă răsare din acest fel de a privi dumnezeirea, el nu poate duce la disperarea mistică nici chiar la desvăluirea, ca ispășire, a adâncurilor sufletești în fața preotului.

In acest chip de înțelegere și biserica își are locul ei: ea este apărătoarea celor mulți, a neamului întreg. Sub scutul ei stăm. Când nu mai este Domn, când stăpânirea e streină, biserica a rămas.

Marii mitropoliți, dela Bălgrad, dela Suceava, dela Târgoviște, apărători și scut au fost. Și cei dela Blaj deasemenea, fără supărare. Așa a fost multă vreme la noi, mai ales în timpul când Domnii din Fanar, streini de sufletele noastre, se schimbau la doi, trei ani, iar vlădicul nostru rămânea. Nu se ridicau vlădicii cu glas viforos de înfruntare, ci blajini, priveau toate și sub privirea lor se cutezau mai puține fără de legi.

Biserica noastră a fost a neamului, o biserică națională, ceiace n'au avut popoarele catolice, nici chiar cele ortodoxe cu tinte imperiale, ca Grecii și Rușii.

A venit însă o vreme când biserica n'a mai fost a neamului. Nu din vina bisericii, ci din vina cârmuirii. In veacul trecut, cu cugete turburate de otrava venită din Apus, s'a socotit că biserica este o rămășiță a veacului de mijloc, care ține sufletele în robie. I s'au luat averile cele dăruite de voevozii și boerii cucernici, ca să poată fi slobodă, de grijile lumești. Ierarhii au fost legați de Stat, alegerea lor a fost dată în seama Parlamentului, care i-a ales după legăturile ce le aveau cu partidul la putere. Biserica era a neamului, dar oamenii bisericii deveniseră ai partidelor, adesea cu toate păcatele partidelor.

S'a găsit chiar un patriarh, care să stea în fruntea cârmuirei celui mai cumplit păcat împotriva țării.

Un profesor german, Georg Stadtmueller, ținea la Leipzig acum doi ani, în vremea prigoanei dela noi, o lecție despre *Aspectele caracteristice ale istoriei popoarelor din Sud-Estul Europei*. Când a ajuns la România, a spus că dintre toate popoarele din această parte a lumii, pe cari el le cunoștea bine, aceasta este cel mai credincios. La Români, ortodoxia este vie și creatoare de idei și de mișcări sociale. Dar, spunea profesorul german, e ciudat că ortodoxia românească nu se manifestă atât de adânc prin biserică, ci prin anume mari mișcări populare.

„Eu socot că minunata carte a lui Corneliu Codreanu, „Pentru Legionari", este o dovadă mai adâncă de existența unei vieți religioase la Români, decât activitatea oficială a bisericii".

Am spus că îndepărtarea bisericii dela rostul ei istoric, așa cum l-am arătat mai sus, de pavază și ocrotitoare a sufletelor credincioase, a fost pricinuită de partidele politice și de cârmuirea lumească, păcătoasă, a acestei țări. Azi lucrurile s'au schimbat.

Mișcarea drept credincioasă a Căpitanului, căzut pentru credință, a izbândit. Pentru *sufletul* bisericii noastre aceasta este o nespusă fericire. Ea se poate și trebue să se întoarcă la strălucirea și meritul pentru neam, pe care le-a avut odinioară. Statul legionar prin ministrul cultelor a cerut-o, de curând. După lungi decenii de stat politic, laic, indiferent, pentru prima oară vine la cârma țării o mișcare nu numai credincioasă, dar care face din credință axa acțiunii sale. Deaceia Legiunea nu mai poate lăsa biserica în voia soartei, ca regimurile dinainte, ea vrea pentru țara noastră iarăși o biserică a neamului.

P. P. Panaitescu

DUMINECA

Ieri m'a cercetat un preot de mir și un tânăr călugăr. Preotul — preot de sat — nu era un necunoscut. Lumea noastră cetitoare îl cunoaște numele din vrednicia lui: sfinția-sa scoate o revistă de muzică și folklor. Preot luminat și credincios, venea în Capitală mânat de necazurile lui și ale fraților lui în liturghisire.

Tânărul monah venise să mă interpeleze într'o chestiune de teologie: era unul din călugării spre care se îndreaptă nădejdile neamului călugăresc și ale iubitorilor de Dumnezeu. Convorbirea noastră m'a bucurat mult.

Despre preoți și despre călugări se spun multe. Mai mult rele decât bune. Preotului nu-i este îngăduită nici o scădere. Și cei mai păcătoși dintre mireni sunt cei mai aspri acuzatori ai preoților. Despre greutățile prin cari răsbat ei, doar cu ajutorul lui Dumnezeu și cu râvna lor, lumea nu vrea să știe. Lor li se cere să fie fără prihană.

Călugării? Cei ce judecă pe preoți, călugărilor nici nu le recunosc dreptul de a exista pe fața pământului. Oameni cari „au dezertat" din lume, n'au dreptul să mai vieze.

L-am întrebat odată pe un preot bătrân, câți ani a slujit sfânta Liturghie. Și mi-a spus că 47 de ani, neîntrerupt. Patruzeci și șapte de ani au ținut mâinile sfinției sale Potirul. Vreme de patruzeci și șapte de ani semănase în suflete, bănuțul de lovituri, nădejdea. Vreme de patruzeci și șapte de ani creștinase, spovedise, împărtășise și cetise slujba pogribaniei celor dați lui spre cârmuire pe marea vieții.

Plecând dela mine tânărul călugăr, mă gândeam la ura nemiloșilor din lume pentru neamul cel călugăresc. Ei nu știu, că în vreme ce neamul mirenilor doarme, ori se veselește, în mânăstiri se roagă, fără încetare, neamul cel hulit, pentru pacea și liniștea lumii.

Popii aceștia de mir și cetățile duhului — care sunt mânăstirile — țin aprinsă torța credinții, fără de care o noapte ar lua câmpii. Mai ales când pilda e aproape și ursul joacă prin vecini.

Eu am auzit și preoți acuzând tagma preoțească și neamul cel călugăresc.

Este drept că preoții aceștia erau din cei cari nu mai slujesc sfânta Liturghie. Nu slujesc dar, în numele jertfei tagmei preoțești, își potrivesc, de minune, locuri de cinste în cin, în cin și în afară de cin.

Aceștia sunt cei mai odioși dintre acuzatori.

G. Racoveanu

SERBAREA PATRONULUI BISERICEI STUDENȚEȘTI

Asistența creștină la serbarea hramului bisericii studențești „Sf. Anton"
(Reportajul în corpul ziarului)

ULTIMA INVAZIE

Din nici un punct de vedere: rassian, confesional, etnopsihologic, Jidanii nu pot fi confundați cu Românii, sau cu vreuna din celelalte minorități creștine din România. Ei formează un grup etnic atât de deosebit iar pătrunderea lor în viața comercială și industrială a țării e așa de importantă, încât se cuvine a le acorda o atenție specială, nu de dragul lor, ci pentru documentarea noastră.

S'ar părea dintr'un început că noțiunea „Jidan" este o noțiune precisă. Totuși chiar autorii jidani, între cari cităm în primul rând pe Arthur Ruppin, conferențiar de Sociologie la Universitatea Ebraică din Ierusalim, își pun întrebarea: „ce înțelegem noi prin Jidan?" Ruppin răspunde: „asta depinde de criteriul pe care-l alegi: religie, naționalitate sau rasă".

Dacă se adoptă criteriul religios, atunci Jidan este cel născut din părinți de religie mozaică.

Dacă se adoptă criteriul național, atunci Jidan este cel ce se consideră ca făcând parte din poporul iudeu.

In fine dacă se adoptă criteriul rassial, atunci — spune Ruppin — e imposibil de stabilit o diviziune clară între Jidani și ne-Jidani, lăsând să se înțeleagă că religia este aceia care a ținut iudaismul cimentat și i-a păstrat ființa etnică. Inrâurirea considerabilă pe care a avut-o religia asupra poporului iudeu, i-a prefăcut până și firea, ba a reușit să-i dea chiar și anumite caractere antropologice. Religia l-a ținut pe Jidani strâns izolați, constrângându-i la căsătorii numai între ei. Religia lor exclusivistă a diferențiat atât de mult pe Jidani de popoarele în mijlocul cărora ei au trăit, încât Jidanii formează azi mai mult decât un popor, formează o adevărată rassă.

După diaspora — adică împrăștierea Jidanilor, provocată de Romani, în anul 70 d. n. Chr., prin desființarea statului evreu — Jidanii se risipesc, o parte trecând în Egipt și Africa de Nord pe unde ajung până în Spania, infiltrându-se prin lumea Arabă. Un alt curent jidovesc pătrunde prin Bizanț în Peninsula Balcanică și lumea slavă. In fine, un ultim curent se afundă în interiorul Asiei, spre Mesopotamia și mai departe.

La Diaspora, numărul total al Jidanilor se apreciază a fi fost de 4½ milioane. Numărul lor a scăzut apoi neîncetat până la finele sec. XV, când nu mai rămăseseră decât 1½ milion. De atunci încep să crească și să crească din ce în ce mai repede. Pela 1700 ating 2½ mil., la 1800 trecuseră de 10 mil., iar astăzi sunt vreo 18 mil. Jidani. Tot Ruppin arată „că centrul de greutate al iudaismului oriental a trecut în Europa de Est". Polonia reprezenta „centrul numeric și centrul de civilizație al Evreilor europeni". Apoi U. R. S. S. până la 1940, România venea imediat la rând ca al treilea stat cu numeroși Jidani. De notat că trei sferturi dintre Jidani vorbesc limbi slave și limba engleză. A treia limbă vorbită de Jidani e limba română (1 mil. Jidani) și deabia la al patrulea și al cincelea rând sunt: limbile germană și arabă.

Așa dar după însăși concepția scriitorilor jidani, România era considerată printre primele țări în care iudaismul trebuia să prospere. După Ruppin — și e știut că Jidanii tind totdeauna să micșoreze numărul conaționalilor lor — în România trăiau în 1930, 900.000 Jidani sau 4,8% din populația totală. Recensământul nostru, bazat pe principiul „neamului de care cineva se simte legat prin tradiție și sentimente (aceiași metodă folosită de Sovietie), în România n'ar fi trăit la vremea aceia decât 728.000 Jidani sau numai 4% din populația țării.

Un alt autor jidan — și se cunoaște discreția lor în privința locului de unde au venit și a modului cum au venit — Moses Schwartzfeld, declara pela 1888 că numărul Jidanilor în România a crescut „nu numai prin nașteri, ci și prin imigrațiuni continue. Orice deslănțuire a unei furii trecătoare sau permanente, în vreo țară vecină sau apropiată, a trebuit să provoace o îndreptare a unui număr de Evrei, spre Principatele Române..." și mai departe: „relațiile comerciale, ce au pus pe Evrei în poziție de a cunoaște avantagiile acestor locuri... au fost la rândul lor, motorul unei imigrațiuni lente, dar continue, din țări apropiate și depărtate". Iată canaanul românesc semnalat de Jidani de mai bine o jumătate de veac.

Prima mențiune despre Jidani stabili pe teritoriul pământului românesc o avem din sec. XV, în Moldova, cu care ocazie sunt semnalați negustori jidani (Verax). Puțin mai târziu, Jidanii sunt amintiți în Transilvania (Bogdan-Duică), iar la 1552, sub Mircea Ciobanul, în că-

N. M. Popp

(Continuarea în pag. 2-a)

VI. ROMÂNII DIN PENINSULA BALCANICĂ

de Dr. MARIN POPESCU-SPINENI

După grai, Românii din Peninsula Balcanică se împart în două categorii: unii, care vorbesc graiul macedo-român, așezați în Grecia și Albania și în partea de sud a Iugo-Slaviei și Bulgariei, alții care vorbesc graiul Daco-Roman, așezați dealungul Dunării, ca o prelungire a masei din România.

MACEDO-ROMÂNII DIN GRECIA formează următoarele grupe:

Grupul Pindului. (Vezi în harta nr. 1) o masă compactă de vreo 60 de sate și târguri, unele foarte mari, se întinde dela hotarul Albaniei și ocupă ambele versante ale Pindului, în toată lungimea și lățimea lor;

Grupul Tesaliei, (nr. 2) cu 15 sate și câteva târguri, face legătură cu al Pindului și cu satele aromâne de lângă localitatea Volo;

Grupul Veria-Vodena, (nr. 3) cu peste 30 de sate, cari răsfirat între munții Pindului și regiunea Vardar. La acesta, adăogăm cele 9 sate, care se găsesc pe linia Vardarului, lângă granița Iugoslaviei.

Mai sunt și grupuri răslețe (nr. 4), în regiunea Meglenia de Sud, apoi între Vardar-Struma, între Struma-Mesta, în preajma Mării Egee și Peninsula Chalcidică.

In toate orașele și târgurile din Grecia, îi găsim pe Aromâni ca meseriași, comercianți, intelectuali și în diferite alte profesiuni.

IN ALBANIA, elementul Aromân ocupă — pe lângă regiunile muntoase dinspre Grecia și Iugo-Slavia — și câmpia de lângă Marea Adriatică. Ei formează următoarele grupe:

Grupul Muzechiarilor (nr. 5), în câmpia Muzechia, între râul Voiusa și Scumbi. In această regiune, sunt vreo 40 de așezări aromânești, unele destul de mari, cum este comuna Ferica sau Feri; altele mai mici. Aci trăesc vestiții Fârșeroți.

La acest grup, putem alipi și orașul Berat, așezat într'o frumoasă poziție, cu 3500 aromâni, cum și cele 4 sate aromânești dimprejur. El a avut, în trecut, o și mai puternică populație aromânească, astăzi pe cale de albanizare cu un Gimnaziu aromânesc, care a funcționat mulți ani — focar de cultură și de conștiință națională.

Grupul Durazzo-Tirana-Scutari numără 12 sate. Aromânii din orașe practică meseriile și mai ales comerțul. Populația creștină este total Aromână, iar cea Musulmană, albaneză.

In partea de Sud-Est a Albaniei, între câmpia Muzechia și Pind, este grupul (nr. 7) cu centrul în *Premeti*, care are 15 sate. Lângă acest centru, între muntele Zagora și orașul Ianina, erau 40 de sate, odată aromâne, acum grecizate (Laia, Grebeți, Armata, Băiasa, Floro și altele).

Grupul din Estul Albaniei (nr. 8), la hotarul Iugo-Slaviei, cel mai celebru, aparține regiunii Moscopole. Lovit crunt, prin prădăciunile lui Ali Pașa, între anii 1770—1820, locuitorii s'au împrăștiat prin toate satele și orașele, continuând ocupațiile lor de meseriași și negustori.

MACEDOROMANII DIN IUGOSLAVIA, se grupează în trei regiuni:

Grupul Bitolia—Ohrida (nr. 9), format din multe sate și târguri admirabile, în fruntea cărora stă Bitolia și Crușova.

La Crușova, sunt 7000 de Aromâni, care odinioară aveau școli și biserici românești. Acolo, s'a deschis prima școală românească din Turcia, pe vremea lui Cuza Vodă.

Populația din acest grup continuă și ea tradiția moscopolenilor, satele și târgurile fiind sporite cu elemen-

(Continuare în pag. IV-a)

IEȘIREA LA MEDITERANA

Declarațiile ministerului de externe al Bulgariei au readus în actualitate tradiționala aspirație la mare liberă (sau relativ liberă) a acestui Stat. Amintire romantică a vremii când participa la un imperiu sau se integra politic în altul.

Problema dacă Bulgaria e pregătită economicește pentru aceasta, sau mai ales dacă structura ei economică și aceea a relațiilor sale economice chiamă imperios o mare liberă sau se poate mulțumi cu o cale fluvială așa de importantă ca Dunărea și cu porturile la marea Neagră nici nu e pusă, pentrucă ar risca să răcească puțin din entuziasmul unei nații căreia i se arată nevoia porturilor la Mediterana ca o însemnătate vitală. Și n'a fost nici odată acesta adevărul. Aspirația aceasta este de natură esențial politică. Un drept de control asupra unor drumuri economice importante. La aceasta vrea în realitate să participe și Bulgaria și Jugoslavia, după cum alte state nu voesc să-l cedeze atunci când îl au în mână. Prin urmare o funcție politică sporită, o misiune care depășește pe aceea înscrisă între foile puține ale cărții unei nații, de alt-fel vrednică de toată stima.

Această pornire constituie una din pricinile esențiale ale instabilității din Balcani. Fiecare vrea să deție o funcție care-l depășește. Dacă izbutește pentru o vreme, ceilalți îl pândesc și conflictul nou e gata, și așa într'o succesiune periodică la care asistăm chiar în decursul a câtorva decenii.

Este evident că nici condițiile economice, nici tra[...], nici formațiile rasiale și mai [...] nu condițiile istorice ale fiecăruia din aceste state balcanice de sub Dunăre nu le-au hărăzit acel sentiment adânc și activ al unei misiuni istorice care să dea capacitatea unei închegări politice depășind granițele de stat și pe acele riguros etnice.

Prin urmare este zadarnic a căuta la popoarele din Balcani, local, condițiile unui permanent control a căilor de acces la Mediterana din aceste părți.

Cel care va deține efectiv strâmtorile este destinat să controleze și aceste căi.

Este curios să constați cum se imparte lumea occidentală în judecățile pe care le formulează asupra acestui subiect. Sunt unii, și germanii sunt, în general, printre aceștia, care consideră că un acces al Rusiei la aceste strâmtori și deci instalarea ei acolo, va însemna sfârșitul unei perioade a istoriei europene.

Sunt alții pentru care aceasta n'ar reprezenta de cât un episod, trecător ca multe alte fapte sporadice și arbitrare ale istoriei. In ce ne privește nu cred că este un român care să aibă cât de puțin sensul istoriei noastre și care să nu se simtă solidar la ideia că Rusia în strâmtori și Mediterana înseamnă o revizuire completă a întregii așezări politice a Sud-Estului și nu în favoarea și în felul nostru de a o înțelege.

Avem impresia că astăzi ne găsim din nou într'o perioadă asemănătoare aceleia de la sfârșitul secolului al 18-lea, când viața economică într'un avânt necunoscut încă, transforma State, le schimba condiții de viață, creia noi probleme politice sau noi aspecte ale vechilor probleme.

O circulație de bunuri care cunoaște o amploare în continuă creștere în regiuni ale Asiei Mici care până în acești ani nu existau ca consumatori, ne chiamă și pe noi cu un alt glas ca până acum spre acest colț de mare, care a legănat începuturile Europei. Dar chiamă, mai ales, aprig pe marile puteri care se vor întâlni, se vor ciocni pentru stăpânirea sau controlul definitiv al uneia din cheile adevărate ale lumii.

Octav Onicescu

SERVICIUL MONDIAL

Există la Muenchen un institut de studii antisemite. In orașul de cultură germană, unde mediul este atât de prielnic studiilor, unde biblioteci bogate și complecte pun la dispoziția cercetătorilor un material imens de informație și documentare, acest institut a devenit o academie de o însemnătate europeană. Acolo s'au tipărit foarte multe cărți și broșuri, care epuizează problema semitismului.

Aflându-ne în Germania, în anul 1936, am avut prilejul să cunoaștem aceste tipărituri și să le folosim chiar în studiile noastre. Intr'o carte, pe care am publicat-o în cursul anului 1937, intitulată „Orientări în Veac" (Ed. Cugetarea) și care a cunoscut confiscarea, dar numai a 200 exemplare căci restul se vânduse într'un timp relativ scurt, mă folosisem și de materialul publicat de institutul din Muenchen. Celace impunea de la început era preciziunea datelor, materialul metodic organizat, fără vorbe prea multe și fără divagații literare. Este un fel anumit de a trata problemele specific spiritului german. Onestitatea tratării apare dela primul rând așternut pe hârtie.

Literatura antisemită franceză rămâne mult în urmă. Studiile lui Eduard Drumond (faimoasa La France juive) rețineau atenția prin senzaționalul destăinuirilor, dar acest scriitor, care a fost și un mare pamfletar, făcea ca în stilul lui să se reverse șuvoiul unui verbalism spumos, de incontestabilă valoare literară, dar impropriu pentru o operă științifică. Studiile lui Roger Lambelin, care duc mai departe problema iudaisării republicei franceze, ridicată de Edouard Drumond, sunt scrise prea mult în formă de reportaj, deci superficiale și adâncind mai mult capitolele de scandal public. Firește că, ele nu mulțumesc pe un cititor care se vrea documentat în alt fel.

Ne întoarcem deci la studiile publicate în Germania care sunt mult mai utile, și din toate punctele de vedere. In luna Martie anul trecut a început să apară la Frankfurt a Main, niște caete bilunare antisemite „Welt-Dienst". Câteva ediții sunt tipărite în limbi străine, și una în limba românească pentru informația publicului din România. Titlul românesc este Serviciul Mondial. O primesc dela apariție. Se găsește acolo expusă problema judaismului mondial, așa încât, fiecare capitol aduce date surprinzător de interesante. Un număr a fost consacrat judeo-francmasoneriei englese. Ultimul număr dela 15 Noembrie 1940 este consacrat exclusiv României și tratată pe larg problema judaismului dela noi din țară. Pentru osteneala lor, pentru chipul cum au știut să-și adune anumite date, care nu pot fi aflate decât printr'o lucrare pe teren, publicația dela Frankfurt ne face un serviciu foarte mare. Totodată de informație, dar și de propagandă în străinătate, căci după cum am spus, Serviciul Mondial, se tipărește în mai multe limbi. Toată recunoștința noastră prietenilor dela Frankfurt.

Nicolae Roșu

DUH ROMÂNESC

DUPĂ CINCI ANI

Ne apropiem de a șasea aniversare a zilei în care a străfulgerat pentru întâiași dată, dela un hotar la altul al țării, fulgerul mișcării studențești. — Zecile de mii de studenți, îndemnați de dorul idealului, înaintau cu pas grăbit în ritmul „Imnului studențesc", spre țintă. Nația întreagă trezită din somnolența ei morbidă, aștepta cu încredere și nerăbdare ora supremului asalt. — Soarta dușmanilor acestui popor părea pecetluită.

Se vede că nu eram vrednici de biruință căci iată, atunci când ne credeam mai aproape de isbândă, s'a ridicat pe neașteptate, de prin adâncurile necunoscutului, o furtună cumplită, care a înfășurat într'o clipă în vălul său de ceață întunecoasă oastea luptătoare. Mânați de crunta vijelie a patimilor deslănțuite, ostașii aceleiași idei au pornit a se bate ca orbii între dânșii și apoi uitând de dușmanul comun s'au risipit în cele patru vânturi.

Priviți acum studențimea, în pragul celei de a șasea aniversare a zilei de 10 Decembrie:

Ca o sinteză a credințelor naționaliste care îi încălzesc sufletul, grosul studențimei naționaliste de ieri și-a părăsit uniforma românească pe care la începutul mișcării cu atâta entuziasm și-o adoptase și și-a împodobit capul cu șepci roșii și albastre, pe cari străluceșc, cusute în fir, clește, ciocane, retorte, cap de mort, cărbuni aprinși, etc. Cadrele partidelor politice se umplu mereu cu elemente noui, culese din sânul studențimei și mai mult, organizațiuni cari odinioară erau focare ale credinței mântuitoare de neam, țin azi întruniri de-a valma cu jidanii pentru mărunte interese de bucătărie.

In situația aceasta de rușinoasă decădere a mișcării, când totul pare a fi pierdut, „Legiunea Arhanghelul Mihail", cu încredere în dreptatea Dumnezeiască, înalță fruntea și strigă tuturor celor cuprinși de desnădejde:

„Curaj! Țărâna îmbibată cu sângele strămoșilor cari s'au jertfit pentru salvarea ei, va ști să crească din nou, atunci când timpul îi va cere flăcăi cari să moară și să învingă!".

Corneliu Georgescu

(„Pământul Strămoșesc" No. 8 an I)

VIAȚĂ ȘI MOARTE

Pentru omul alb viața este o preocupare majoră. Moraliștii laici, nici cei religioși nu au putut lămuri deplin cauza înclinării noastre de a simți viața ca un bun permanent și definitiv, ca ceva constant și durabil. Natura întreagă este un spectacol continuu al morții, pe care am numit-o eufemistic „prefacere" sau cel mult „trecere". Dar nouă viața ni se pare permanentă, nu moartea.

Suntem atât de pătrunși de permanența vieții, că privim moartea drept accident. O denigrăm, o respingem, o zugrăvim rea și urită. O figurăm schelet și cadavru, și ne ancorăm sănătos în iluzia durabilității vieții. Este o întreagă morală, o întreagă filosofie care neagă moartea, o desconsideră, o abstrage.

Dar moartea e prezentă. Și când apare ne este o pricină de turburare și uimire. Nu cumva privirea și atitudinea noastră e greșită, pentru că e neîntreagă? Nu cumva putem întemeia o concepție mai sănătoasă, o filosofie mai odihnitoare, mai armonioasă, care să țle seamă de prezența morții și să așeze astfel viața într'o lumină mai adevărată?

A încercat-o Montaigne cu filosofia sa laică. A spus că nu te poți bucura de viață dacă nu accepți permanența gândului morții. Nu poți gusta, nici aprecia viața, fără împăcare cu moartea. Și atunci moralistul sceptic sau pesimistul romantic își pune înainte o hârcă zâmbitoare, ca un statornic „memento mori", care să-i sublinieze prin contrast dulceața luminii solare, blândețea primăverii, rodnicia darurilor pământului. Vinul e mai bun, femeia mai frumoasă, cântecul mai armonios, pentrucă știu că moartea va veni...

Care este aceasta o consolare? Duhovnicul aspru te mustră tunător: Păcătosule! Îndrăznești să sfidezi augusta față a morții cu petrecerea ta pământească? Intoarce-te dela bucuriile traiului. Reculege-te! Neagă trupul, neagă firea, pedepsește și ucide în tine favorul bucuriilor și desfătărilor lumești. Căci moartea va veni și te va găsi nepregătit. Cum? Vii să înfrunți groaznica noapte, zâmbitor și petrecăreț, sclav al deliciilor, al pierzaniei sufletești? Așa înveți tu moartea, ușuraticule, motivând cu filosoficească nebunie o deprindere nelegiuită?

Astfel sună mustrarea sumbră a ascetului întors dela bucuriile pământești și sârguitor al mântuirii dincolo de prag. Iar filosoful cucernic îi adâncește predica și spune solemn: tot ce numiți voi viață, e numai petrecere și deșartă uitare de sine. Chiar grijile, chiar muncile și osteneala, chiar știința și arta voastră sunt deșertăciuni și narcotice. Vă afundați cu gravitate în nimicuri serioase, ca să vă îmbătați cu viață, uitând de adevărul morții, pe care numai sufletul o birue, DACĂ SE MÂNTUE. Dar pentru voi viața aceasta este o certitudine mai mare decât moartea. Privind greșit, vi se pare important tot ce e neînsemnat. Dar tot ce pierе e neînsemnat și important e numai ce poate să nu piară, adică sufletul. Trăește în suflet, nu în trup, dacă vrei să ți-l mântui. Nu te orbi cu preocupări cotidiane, ci dobândește-ți eternitatea sufletească, așa cum te învață Mântuitorul...

Astfel cugeta Pascal, răspunzând lui Montaigne. Apoi a răsărit Voltaire și rânjind, își bătea joc de amândoi.

In timp ce albii occidentali se sbuciumau să aleagă astfel viața sau moartea, undeva departe, în răsăritul lumii, niște cugetători au statornicit altă înțelepciune. Occidentalul spune: timpul trece! — Răsăriteanul spusese mai demult: timpul stă, omul trece. Ceeace trece nu poate fi de preț, deci ceeace numim viață nu merită atâta îngrijorare. A pierde viața e firesc. Orice lucru firesc e odihnitor, nu provoacă tulburare. Înțelept este cel ce dobândește „marea indiferență", aducătoare de pace interioară.

Veche de mii de ani, această filosofie a plămădit sufletul asiatului răsăritean: a trăi sau a muri este indiferent. A muri este mai ușor chiar decât a suferi. Suport mai ușor moartea decât suferința peste măsură. Când viața mi se pare prea grea, mă las, renunț și mor.

Astfel a pierit pe nesimțite Asiei duhul luptei și al suferinței eroice. Doar insularii niponi au respins acest fel de a vedea și nu toți, ci, în vremea mai veche, doar cei însuflețiți de spiritul eroic al Samurailor. Pe când mulțimea are sădită în conștiință, ba mai adânc, indiferența în fața vieții și a morții marele dun vegetativ care nu e nici stoicism nici filosofie, ci adormire.

Nici aceasta nu poate fi ultima înțelepciune. Unde s'o cauți? — Hai să mergem către străbunii cei mai îndepărtați. Poate acolo ne vom lămuri.

Iată scitul care săgetează cerul sfidător. Nu, acesta nu ne seamănă. Dar iată Dacul care râde morții, care nu se teme de ea, dar nici n'o privește cu indiferența asiatului amorțit. Iată mai încoace ciobanul munților, nuntind cu o prea frumoasă zână, blândă la chip. Și o prinde de mână și stă smerit în fața Firii.

„Preoți munții mari
Paseri lăutari
Păsărele mii
Și stele făclii...

Ah, da, tu pari să fii cel care ne seamănă. Tu străbunul care cânți în Moarte marea împăcare, darul Firii primit ca lege, zână bălae cu duioasă îmbrățișare. Dar un lucru nu ne spui, dar noi îl știm: primești moartea, dar nu te lași ei nepăsător și fatalist, ci cu înțeleaptă acceptare a legii sădite Firii. De vei fi luptător, vei stârpi în tine frica celui prea legat de desfătările vieții, vei înfrunta primejdiile cu încordare, ca unul care nu se teme de suferință, ci sufere și luptă, rabdă și luptă. Nu te lași morții, o primești senin dacă vine cu vrednicie și reculegere, așa cum ai primit și darul vieții. Căci și omul e ca floarea câmpului...

Străbun viteaz, dela tine caut să învăț cumpăna înțeleaptă în fața vieții și a morții. Căci tu ai avut-o mereu.

Barbu Slușanschi

O înfrântă de cultură: politica

Pentru problema de față, trebue să ne ducem dincolo de anii pierduți în cocoțarea noastră pe biruința și mândria unei victorii naționale, pe care nești ind s'o exploateze decât câțiva indivizi, s'a dovedit până la urmă, din cauza lor, atât de șubredă, încât a căzut, fărămițându-ne din nou pământul.

Vom merge și vom spune că scriitorii noștri de dinainte de război, au pregătit drumul României mărite. Prin verbul lor, prin cărțile și discursurile lor, ei nu numai au menținut, dar au întărâtat sufletele, dând masei conștiința de neam, a româneseului ce depășea pe atunci, granița nenaturală a lui. Au luptat, au sângerat, n'au precupețit nimic în această luptă politică, dusă prin condeiul lor și pentru un singur țel — integritatea teritorială a pământului străbun.

Victoria i-a găsit însă, pe cei cari au mai rămas s'o vadă, obosiți și în somnolența plăcută a visului împlinit.

Politica noastră de după război, a fost lipsită de cadrul culturii adevărate. La baza ei stătea inconștiența, indolența, fanfaronismul, acele tirade ce reușeau să electrizeze nu sufletele, ci ambițiile. Cultura n'avea ce căuta în mijlocul celor ce nu o înțelegeau. Teama de a fi predominați în propagandele electorale, de retorismul cine știe cărui scriitor, care i-ar fi eclipsat până și pe șeful partidului, a contribuit la înlăturarea acestora, căci mai trăia încă greșala ce consta în prețuirea omului politic, numai după darul vorbirei.

Părerile lui Caragiale și Vlahuță despre politică, nu ne arată decât întreaga lor repulsie pentru ea. Totuși, primul a făcut politică și chiar cu succes, dar de pe urma lui, nu ne-au rămas decât câteva discursuri destul de concise și spirituale. Cel de al doilea, a fost prea modest ca să parvină prin politică.

Și totuși, oamenii noștri de cultură, de autentică cultură și gândire românească, în cadrul năzuințelor colective au animat politica.

Gândirea politică a lui Eminescu, desigur a fost extraordinară. Omul acesta care ca nimeni altul cunoștea durerea pământului ce-l născuse, a ogorului prădat materialicește și distrus spiritualicește de levantinii răufăcători, până l-au găsit, genial acesta, care s'a luptat atât de greu cu necazurile de fiecare zi, a știut totuși să găsească nota justă a timpului pe care-l trăia. Din sbuciumul sufletesc, din revolta ce nimeni ca el n'a trăit-o, din dragostea lui mare cât toți munții țării, au isbucnit accente de cea mai autentică sinceritate și hotărîri luate cu cuget rece, pentru renașterea noastră spirituală, dar din care societatea vremii lui, n'a cules nimic.

Coloanele „Timpului", unde atâția ani a fost redactor, ni l-au arătat pe adevăratul Eminescu: pe Românul ale cărui rezonanțe sufletești, pline de dragoste față de țară, stăteau adânc înfipte în pământul ei. Eminescu a fost nu numai un animator în politică, ci a fost un doctrinar, un vizionar, un Român; a fost cel care cu energia, cu vederile de o înălțime ne mai atinsă, în toate articolele lui a opus cu o putere extraordinară, împotriva frazeologiilor pline de — naționalismul — liberal", al partidului ce guverna, covârșitoarea importanță a elementului autohton.

Dar, nimeni, n'a căutat să aducă literatura, după războiul de întregire, la menirea ei înaltă, de a fi inspiratoarea și catalizatoarea năzuințelor neamului. Am fost beți de o hibridă fericire, știindu-ne cu granițe mari, dar cari nu ne erau apărute nici prin scrisul, nici prin fapta noastră.

Ținem să remarcăm, la sfârșitul acestor rânduri, sensul nou al vieții spirituale românești și vom spune că pragul apropierii dintre cultură și politică, a fost trecut. Azi nu avem politicieni fără a fi oameni de cultură, productivi și adânc conștienți de soarta țării și mâine, când nu se mai poate vorbi de supremația politică, fiindcă politicul interesat a fost înlocuit cu desinteresare și prin crearea unui suflet nou românesc, autohton, toate astea au dus la biruința culturii.

Nimeni, cred, nu-mi va putea spune că, noul suflet românesc a isbucnit în noua viață din politică și nu din trăirea interioară, din dragostea celor ce au scris și au murit pentru ideea lor.

Iată dece s'a născut și va porni spre desăvârșire, o nouă literatură care va trăi adânc aceste prefaceri și în care se vor refugia din nou gândurile noastre, duse numai spre binele țării, o nouă literatură care va cuprinde în ea, un nou ideal politic, pe care-l vom atinge doar prin cultura noastră. Va fi arma îndreptată spre noi, pentru reînnoirea noastră spirituală, ca odată desăvârșiți, să ne putem ajunge țelul, căci numai alții fiind, decât cei de ieri, vom birui.

Va trebui să se nască această cultură, căci se știe de totdeauna că, marile revoluții au isbucnit din deteri, iar victoria lor n'a fost decât biruința celor ce prin scrisul lor au prevăzut viitorul, chiar dacă după ei, nu aduceau mormane de tomuri.

Simion I. Ciocea

PREZENTĂRI

Atitudini facile

Există încă o lume a acestor atitudini. O lume întreagă; adică oameni din toate straturile sociale și din toate domeniile de activitate. Incapabili de un efort; incapabili de a se fixa și a trage consecințele. Ei lunecă. Peste orice probleme și către orice situații. Nu pot examina nimic în adâncime. Sunt oamenii suprafețelor.

Despre cei ce nu sunt în stare, fiind — ca să zic așa — în suferință, nu este cazul să vorbim. Vom stărui puțin asupra celorlalți; asupra celor rămași cu năravul superficialității înfatuate și cu lipsa de pudoare a propriei lor păcătoșenii.

Câți sunt, cari privind înlăuntrul propriei lor ființe nu-și descopăr lichelismе — uneori gratuite? Dar câți sunt cari, descoperindu-le, se rușinează?

Câți au înțeles că ar trebui să-și impună măcar o ținută de penitență față de absurditățile vinovate cărora s'au dedat cu înverșunare?

Amintesc, ca să-și muște buzele și mâna — desigur stângă — cu care o lume ușurică acuza, chiar în scris, pe Profesorul Nae Ionescu, de „sofisticărie"; pe el care a descoperit și frământat realitățile și a mers numai către inima problemelor; care a gândit viu pentru un neam întreg și pentru veacuri și care a fost crucificat și a murit pentru ideile sale...

Și să-mi fie îngăduit să spun că separarea, în judecată, a vieții omului, de opera sa, e încă o teorie cu substrat tendențios. Căci nu se poate să te bălăcești în noroi, în viață, și să nu-ți stropești opera. Și — pare-se — acolo se tindea... Viața însăși e opera omului; a fiecăruia dintre noi. Nu toți au posibilitatea de a creia și altfel de opere. Dar toți au obligația de a-și creia viața și ambiția, presupusă, de a face din ea operă cu care să se mândrească.

Ei bine, viața aceasta, oamenii noștri, au sufocat-o în meschinării și facilități. Au înecat-o în linguşire, așternând-o sub picioarele potentaților de mucava... Față de viață, față de semeni și față de ei înșiși, au fost uneori spectatori hilari, sau dacă au devenit actori, au făcut pe clovnii. Au adoptat atitudinile cele mai ridicole, fiindcă au detestat tot ce a fost serios... Cinstea nu se mai „purta". Nu-ți mai era îngăduită nici în casa ta; erai ironizat — de pildă — că-ți iubești nevasta și nu umbli haimana. Dacă scriai, mai ales poezii: „Ce, faci poezii?" — te întrebau cu privirea și surâsul cu care te-ar fi întrebat „Ce, prinzi muște?" Dacă erai tradiționalist, ortodox, sau îndrăgostit de Țară, critica te scotea simplut, reduș... Critica aceea după ureche, sau într'o ureche...

Impotriva ușurătății acesteia, a lipsei de credință de orice fel, a pervertirii ducând, lent, la sinucidere, s'a ridicat Căpitanul când s'a apucat să reclădească totul — începând cu Omul.

In fața Omului Nou ce fac bietele făpturi „subțiri"? lunecă ușor. Evoluiază repede. Execută piruete...

Făpturile acestea șubrede să o ia mai domol! Să nu încerce să susțină că au fost de când lumea cu Legiunea. Și să nu ne facă apologia Mișcării Legionare, cu argumentele noastre disprețuite odinioară și servite acum, ca și când ar fi ale lor...

Să calce în vârful picioarelor! Căci nu se mai poate trișa.

Gherghinescu Vania

ULTIMA INVAZIE

(Urmare din pagina I-a)

teva sate din Muntenia. Dela început ei devenirá uricioși, așa că la 1526, Ioan Zapolia, pentru a sprijini propășirea târgurilor ardelenești, îi goni din comunele Ardealului. Gestul lui Zapolia îl repetă la 1579, Petru Schiopul în Moldova, iar la 1593, Mihai Viteazul, împotriva căruia țipă Jidanii (S. Bernstein) că a făcut „blutigen Massakres gegen die Juden in Bukarest". Totuși, profitând de slăbiciunea urmașilor, în toate trei principatele, Jidanii revin, și încă mai numeroși.

Regiunea din care din toate vremurile s'a făcut scurgerea Jidanilor asupra țării românești a fost Galiția. Aici îi întâlnim documentar din sec. XI. Galiția a devenit patria adoptivă a Jidanilor răsăriteni și a fost de atunci încoace rezervorul nesecat al iudaismului. L-a alimentat întreaga Europă Centrală și Sud-Estică.

Ca dovadă că Jidanii au venit din țările slave dela Nord și Răsărit este faptul că în România numărul lor descrește pe o diagonală N. E.-S. V., în Nordul Moldovei aflându-se cei mai numeroși Jidani, iar în Oltenia și Banat cei mai puțini.

In Transilvania, Jidanii au pătruns în număr mare prin Maramureș, în Moldova — prin Bucovina. La 1769 apar primele familii jidovești în Bucovina, iar în Maramureș la 1780, încă nu existau Jidani. Până la 1800, apar. Cu primii ani ai sec. XIX-lea, numărul Jidanilor începe să crească mereu și tot mai repede. Puținii Jidani cari se aflau în România până la 1800, erau avangardele care adulmecau bogățiile țării noastre și învățau să cunoască sufletul blajin al țăranului român. Abia acum se pornește năvala. Trei exemple sunt grăitoare pentru acest fapt:

In Bucovina în interval de 100 ani procentul de Jidani crește dela 1.4 la 20.8.

In Transilvania, în ultimii 90 ani, Jidanii sporesc dela 16.000 la 497 mii!

In Moldova, între 1803 și 1859, Jidanii cresc 160% pe an, deci de 20 ori mai mult decât sporul natural al populației.

Cum să numim acest fenomen atât de expresiv în exemplele de mai sus? Invazie. In adevăr, Jidanii în România n'au crescut numai pe baza prolificității naturale, ci au crescut prin migrație neîncetată, care a adăogat strat după strat, Jidani noi — celor mai puțini noi. Invazia jidovească are trei momente când e mai accentuată: la 1829, după pacea dela Adrianopol, la 1859, după Unirea Principatelor și la 1918, după terminarea războiului mondial.

Pentru prima oară, CAPITANUL este cel care compară migrația jidovească cu o invazie: „pământul românesc a fost cel mai sigur pământ din lume... Năvala jidănească începe abia acum 100 ani". Cu drept cuvânt invazia jidănească poate fi comparată cu oricare dintre năvălirile barbare abătute asupra Daciei timp de un mileniu. Prin ce se deosebește totuși de cele[illegible] năvăliri? Pe când Hunii, Cum[illegible], Tătarii, veneau furtună, risipind totul și ca furtuna dispăreau, Jidanii, întocmai ca și Slavii s'au infiltrat insidios și deaceia au rămas. Slavii însă s'au asimilat cu băștinașii, topindu-se în massa lor. Datorită exclusivismului lor religios — ceeace a fost și o fericire pentru Români — Jidanii au rămas neasimilați și Jidani.

Era normal ca poporul asupra căruia se abătuseră aceste roiuri de lăcuste, lățindu-se ca o pecingine, să reacționeze — măcar din instinct de conservare. Aceste reacțiuni au fost totuși prea blânde, și multe prea cu întârziere sosite. Căci pecinginea jidovească, acolo unde se înfige ca o căpușă, joacă rol de anestezie: amorțește pe cel asupra căruia s'a lăsat. Explicația constă în acela că cel mai bun anestezic este tocmai produsul îndeletnicirii de predilecție a Jidovului: crâșma, iar anestezicul: spirtul.

La cele mai mici neplăceri pe care Jidanii le aveau sau la cele mai mici restricții la care erau supuși, Jidanii protestau vehement, însă nu în țară, ci peste hotare. Ubicvitatea jidovească, dublată de internaționalismul masonic reacționa promt, având ca mijloc: invectiva, ca armă: corupția, ca supapă de siguranță: politicianul, și totdeauna ca centrală: Anglia.

In legătură cu reclama ce ne-o făceau Jidanii, iată ce scria din Kopenhaga, Jidovul S. Bernstein, în preajma încheerii păcii din 1918: „Die kommende Friedenkonferenz ist jene befreiende Macht, an die Wünsche und Hoffnungen auch des jüdischen Volkes geknüpft sind. Von dieser Macht erwartet es Recht und Gerechtigkeit auch für die Juden in Rumänien". De altfel vorbind despre Jidanii din România, îi denumește „die letzten Sklaven Europas". Și acestea se adresau conferinței de pace dela Versailles.

Toate evenimentele acestea erau patronate de Anglia, care deși departe de România, și deci s'ar părea a nu fi fost interesată direct, totuși de multă vreme s'a arătat vicleană față de România și mărșav de interesată. Vom avea poate ocazia într'un viitor articol să desvoltăm chestiunea aceasta. Deocamdată încheem cu constatarea că în ultimul secol, mai exact dela 1829, numărul Jidanilor din România a crescut considerabil. Iată dece, năvala Jidanilor în România găsim nimerit a o numi ultima invazie.

N. M. Popp

CALENDAR

Ortodox: Părintele nostru Macarie Egipteanul.
Catolic: Sfântul Marin.
Protestant: Ferdinand.
Mahomedan: 20 Giul-Hegé 1359.

Macarie egipteanul, părintele nostru

Nici o pană nu va putea însemna din destul ispràvile și cu osebire vorbele acestui părinte al Egiptului și al nostru. Ne încumetăm numai pentru puțină îndulcire a cetitorilor, pe care-i legăm cu Dumnezeu să cetească și singuri, în viața sfinților de peste an, săvârșirile lui Macarie, dulceața călugărilor.

Nu vom pomeni, așa dară, nici patria nici rudea sfântului cuvios. Ci numai unele din multele sale răbdări, minuni și socotințe.

Era acest Macarie tânăr. Pustnicea lângă marginea pustiului Nitriei. Un om îl slujea, aducându-i dintr'un sat apropiat pâine și apă. In sat trăiau: o fecioară și un tânăr, cari au păcătuit — de a rămas fecioara îngreoiată. Din îndemn diavolesc și din viclenia tânărului, a spus că sihastrul a silit-o la păcat. Atunci au venit părinții fecioarei și sătenii, cu strigăt și îngroziri. Au luat pe Macarie, i-au înșirat de gât: oale, vase sparte și înegrite și l-au târât pe uliță cu rușine, bătându-l și lăsându-l mai mort. L-au silit, apoi, să plătească dajdie pentru fecioara îngreoiată. Iară Macarie, nimic zicând, lucra coșnițe îndoit, cugetând în sine: „Macarie, acum ai femeie și copii! Muncește zi și noapte, ca să-i hrănești". Până când, venind vremea nașterii și a bătăii lui Dumnezeu, a spus aceia cu cine a păcătuit și s'a isbăvit astfel monahul.

Altă dată, fericitul Macarie mergând prin pustie, a aflat o căpățână de om, uscată. Intrebând-o, i-a spus că este unui popă idolesc. Și a mai spus căpățâna că mare ușurare aduc rugăciunile schivnicului. Ușurarea era aceia că se puteau vedea, din vreme în vreme, cei din iad. Atunci a zis Macarie:

„Vai de ziua, în care va fi călcat omul porunciie lui Dumnezeu!".

Stând odinioară în pragul chiliei, vede pe diavolul în chip de om, având haină ca lațuri. De fiecare laț spânzura câte o tivguliță. L-a întrebat:

— Unde mergi râule? Și ce ai în tivgulițe?

— Merg la mănăstire și duc gustări fraților. Când nu le place una, încerc cu alta din [illegible] câștig pe cineva. Călugării [illegible] mănăstire sunt cumpăn[illegible] unul mi-i prieten și se [illegible] o paiață în jurul meu [illegible] Teopempt.

Atunci a coborît [illegible] fratelui și l-a mântuit [illegible] diavolului.

Pe când Macarie culege[illegible] de finic, din care împletea[illegible] l-a întâmpinat diavolul cu [illegible] vrând să-l omoare și zicând[illegible]

„Multă nevoie rabd cu [illegible] Macarie, căci nu pot să te [illegible] Tot ce faci tu, fac și eu: [illegible] tu; nici eu nu mănânc; [illegible] tu, nici eu nu dorm. Un [illegible] cru ai tu, cu care mă birui: [illegible] nia ta. Din pricina ei, nu [illegible] împotriva ta".

In Egipt, Macarie a dat pe[illegible] tâlhar care-i încărca lucrurile[illegible] chiliei pe un catâr. Și s'a [illegible] strein de casă, ajutând [illegible] să scoată totul. Mai pe [illegible] petrecut cu pace, zicând [illegible]

„Se vede că, dacă nu [illegible] ceva pe lume — la fel [illegible] putem să luăm nimic cu noi [illegible] nul a dat și, precum [illegible] așa a și făcut. Bine este [illegible] Dumnezeu întru toate".

L-au întrebat cândva frații [illegible] a slăbit. Și le-a răspuns:

„Lemnul între vreascurile [illegible] se aprinde și el. Așa și omul [illegible] și-ar adânci mintea în [illegible] Dumnezeu și și-ar aduce [illegible] înfricoșata întrebare și de [illegible] ghenii, frica i-ar mânca [illegible] i-ar usca oasele".

De duhul acestor învățături [illegible] plină lumea călugărilor din [illegible] iară cei ce vor să afle leacul [illegible] lor duhovnicești aleargă și [illegible] faguri săi neasemănați.

Când a murit, se ridica la [illegible] între doi heruvimi. Diavolii [illegible] gau:

— O! de ce slavă te-ai [illegible] cit, Macarie!

— Nu, căci încă mă tem; [illegible] lucru bun n'am săvârșit [illegible] el.

Atât de mare era smerenia [illegible] cuviosului Macarie.

Firmilian protosinghel

CUVÂNTUL FEMEII

Un mănunchi de sfaturi și răspunsurile săptămânii

Cel mai bun vas pentru pregătirea ceaiului, este ceainicul de faianță brună.

Opăriți ceainicul cu puțină apă clocotită, scurgeți apa și puneți apoi ceaiul, câte un vârf de linguriță de persoană. Turnați numai un sfert din apa clocotită, peste ceai. Lăsați să treacă trei-patru minute și turnați apoi restul de apă. Așteptați cinci minute ca infuzia să se facă deplin.

— Hainele și rochiile prea mult călcate pierd din prospătura lor. Părul de pe stofele de lână se culcă și prind luciu. Cel mai bun lucru este să udați cu o perie sau cu o cârpă muiată în apă, părțile mototolite și să atârnați apoi veștmântul în dulap. In timp de 24 de ore își va lua înfățișarea de nou.

— Cearceafurile se repară destul de ușor. Dacă pânza este tare slăbită, și rărită la mijloc, atunci se taie cearceaful în două, în lungimea lui și se unesc laturile. Marginile cearceafului împreunate cu o cusătură dublă, devin mijlocul. Se mai pot repara și în formă de cruce, din patru bucăți, făcând dintr'un cearceaf mare, un cearceaf de copil. Nu puneți petice din pânză nouă la un cearceaf vechi, pentru că pânza nouă se strânge și se întărește la spălat.

— Ce puteți curăța cu fasole uscată. Lânuri de culoare deschisă, căptușeli și perdele de bumbac, mătăsuri colorate. Puneți la fiert într'un litru de apă 125 de grame de fasole bine spălată. După ce a fiert, o treceți prin sită. Amestecați aceasta piurea cu trei litri de apă călduță. Puneți lucrurile să stea un timp în apă curată, înainte de a le muia în zeama de fasole. Le muiați numai, fără să le frecați. Le limpeziți apoi în mai multe ape și le călcați cât sunt încă umede, între două cârpe. Cu zeamă de [illegible] mai puteți curăța veșminte de [illegible] cu ajutorul unei perii pe care [illegible] iați în această decocțiune.

— Dacă aveți bulion de [illegible] puteți face o supă de pătlăgele [illegible] aproape tot atât de bună ca [illegible]

Puneți să fiarbă într'o oală [illegible] oară un litru jumătate de apă [illegible] rădăcină de pătrunjel, un morcov [illegible] țină țelină și două cepi. Sărați [illegible] gust. Dacă aveți un os-două, [illegible] teți pune în fiertură, ciorba va fi [illegible] atât mai bună. Lăsați să fiarbă. [illegible] sunt bine fierte, faceți de o parte [illegible] rântaș cu grăsime și făină. Pe[illegible] dăuga și o linguriță de boia. [illegible] cu apă și frecați bine să nu rămână [illegible] cocoloașe. Puneți acest rântaș [illegible] ciorbă, adăugați o jumătate de [illegible] de bulion subțire. Mai lăsați [illegible] minute pe foc. Fierbeți de o [illegible] puțin orez, sau paste făinoase. [illegible] se apropie vremea de dat la masă [illegible] lunecați în castronul de supă, [illegible] una cu o lingură-două de [illegible] Turnați pe deasupra ciorba de [illegible] Puțin pătrunjel verde împlinește [illegible] tul și înfățișarea acestei [illegible] iarnă.

Lola Ionescu-Mari[illegible]

REBELIUNE SÂNGEROASĂ INTR'O TABĂRĂ DE INTERNARE DIN EGIPT

BEYRUTH, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Guvernul egiptean — se anunță din Cairo — a trimis la fața locului o comisie de anchetă, în urma sângeroasei rebeliuni care a izbucnit la tabăra de internare dela Tor (Sinai) unde se aflau internate elementele considerate de autoritățile engleze ca indezirabile în Egipt.

Comisia de anchetă a [illegible] violențele mustrării [illegible] mani de reprezentanții [illegible] waldiai afirmând că [illegible] noșați au fost internați [illegible] procedură judiciară [illegible] contrar jurisprudenței [illegible] tare, sunt justificate.

Comisiunea a declarat [illegible] cei internați suferă din cauza [illegible] [illegible]

DIN LUMEA LEGIONARĂ

FIGURI LEGIONARE

PREOTUL LEONID MIRON

In ziua de Joi 21 Septembrie 1939, s'au ţinut în sala Episcopiei din Bălţi, conferinţele generale anuale ale preoţilor.

Părintele Leonid Miron din parohia Valea Mare stătea în urmă, în picioare, deşi în faţă erau locuri libere pe bănci şi pe scaune. Era singurul prilej când — dator fiind — putea fi văzut la Episcopie.

La prânz s'a aflat că primul ministru Armand Călinescu a fost executat de o echipă de legionari. Această ştire a produs o turburare în rândurile preoţilor. Toţi erau alarmaţi. Se simţea o primejdie. Cineva a mai spus în faţa tuturor că asta e, poate, ultima şedinţă. Părintele Leonid Miron era present în acelaşi loc.

Cu primul tren apoi, părintele Leonid a plecat spre Ungheni, pentru a fi la datorie în parohia sa. Iar a doua zi — Vineri 22 Septembrie — pe la ora 4, soţia Părintelui Leonid ţipa în aceiaşi sală a Episcopiei că „pe Leonid l-au ucis", că l-a văzut în mijlocul drumului cu faţa în jos, că jandarmii nici nu o lasă să se apropie de el, rugând să se intervină pentru îngroparea creştinească a lui.

Când s'a auzit una ca asta, au încremenit cu toţii. Nimeni nu o putea crede. Cu toţii şi-au pus întrebarea: care n'au înnebunit cei mari de la Bucureşti? Oare nu ne vor ucide şi pe ceilalţi?

Preoţii legionari se temeau pentru aceiaşi vină, alţii, cari nu avuseseră legături cu Mişcarea legionară — şi din cari unii nici nu ştiau că Părintele Leonid a fost legionar — şi-au închipuit că pentru moartea ministrului, autorităţile pot să omoare pe oricine le-ar eşi în cale. Astfel frica morţii intrase în toţi. Şi de unde lumea până atunci se temea de năvălirea Ruşilor — mai ales de la 1 Septembrie când începuse răsboiul — toată teama pentru o vreme, au început să o aibă de Bucureşti. Se gândeau simplu: până vor veni păgânii de ruşi să ne omoare „ortodocşii" noştri au şi început. Intr'adevăr, în aceeaşi zi fuseseră arestaţi şi duşi la Bălţi 12 preoţi de la sate a căror soţii plângeau la Episcopie, rugându-se să se intervină pentru a nu-i împuşca şi pe aceia. Toţi cei arestaţi erau cunoscuţi ca oameni drepţi, cinstiţi, muncitori şi iubiţi de popor, oameni cari nu făcuseră nimănui nici un rău, ci făcuseră numai bine şi cari deacea se bucurau de dragostea şi încrederea poporului.

Părintele Leonid Miron a fost un adevărat fiu al Basarabiei, născut din părinţi români, în satul Văratec jud. Bălţi, în anul 1903. A absolvit seminarul teologic din Chişinău în anul 1925. Un an a fost suplinitor în învăţământ, alt an a făcut serviciul militar, eliberându-se din armată cu gradul de sublocotenent în Regim. 37 Inf. In anul 1927 a fost hirotonit preot. Valea Mare era o parohie decăzută complet din toate punctele de vedere şi săracă.

Ca naţionalist înfocat tânărul Miron s'a manifestat fiind în seminar, luând parte la organizaţiile de luptă împotriva evreilor şi a fost arestat. Ca învăţător a continuat aceaşi luptă, fiind deasemenea arestat.

In Legiunea „Arhanghelul Mihail" s'a înscris oficial în anul 1931. A fost comandant ajutor, după primul an de tabără.

In ziua de 30 August 1935, Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul, însoţit de Sergiu Florescu şi Preotul Dumitrescu, a inspectat tabăra de muncă Valea Mare, scriind în registrul taberei următoarele:

„Nu cantitatea, ci calitatea ne trebue, spunea Căpitanul cu drept cuvânt. Preotul legionar Leonid Miron, iniţiatorul, animatorul şi locţiitorul de comandant al acestei tabere, împreună cu legionarul Taşcă a adeverit zicătoarea de mai sus.

„Zece legionari au făcut 73.000 de cărămizi într'o lună de zile ... ceva, este un record. Numai dorul de bine, numai dorul de Cruce, Rege şi de Ţară poate îmboldi pe dezinteresaţi să facă asemenea minune. Mă plec în faţa lor şi le zic, să trăiţi!".

A doua oară Generalul Cantacuzino a inspectat tabăra de lucru în 1936 fiind însoţit de comandantul ... şi Ing. Clime şi alţi comandanţi.

Părintele Leonid Miron a construit biserică în parohia sa. Sătenii se străduiseră 25 de ani pentru zidirea bisericii. Cei 350.000 lei strânşi au fost furaţi. Se pierduse orice încredere şi nădejde. Dar iată că în ziua de 8 Iulie 1935, 25 legionari studenţi şi muncitori apar în Valea Mare cu bărlete, lopeţi, roabe, forme de turnat lut, etc. Iar la 8 Octombrie 1935, când lucrările s'au închis, au fost gata 100.000 cărămizi. In anul 1936 a fost al doilea an de tabără. Iar în 1937 s'a lucrat la cărămizi numai cu membrii căminului cultural — legionarii din parohie — neîngăduindu-se să vină legionari streini.

Biserica o terminase preotul cu soţia şi credincioşii săi şi de aceia a fost arestat de mai multe ori. N'a dovedit să o sfinţească.

Părintele Leonid a făcut şi casă parohială, tot cu mâinile lui.

A făcut şcoală în Morenii Vechi, filială, şi a început şcoală nouă în Valea Mare.

A întemeiat căminul cultural, făcând local propriu, fiind preşedinte al căminului, iar toţi membrii legionari. A înzestrat căminul cu aparat de radio, bibliotecă, farmacie şi ajutor pentru săraci, care se împărţea în bani şi natură.

A făcut cooperativă de consum în Morenii Vechi, o cooperativă de exploatare de pădure în care au intrat toţi sătenii, la care au contribuit toate satele parohiei: Valea Mare, Morenii Vechi şi Morenii Noi.

A mai făcut şi o fântână legionară, verde, cu icoana Arhanghelului Mihail unde arde neîntrerupt candela, în mijlocul satului, în memoria martirilor Moţa-Marin, în Morenii Vechi.

Toate aceste aşezăminte au fost curat legionare şi toţi credincioşii din cele trei sate deveniseră o familie legionară.

Părintele Leonid Miron a lucrat şi prin tipar. El a întemeiat ziarul de propagandă naţionalistă creştină „Românul de Mâine", redactându-l în parohia sa. In primul număr din 16 Septembrie 1935, în articolul „Totul pentru Ţară", se arată faptele legionarilor cari „în loc să stea cu burta la soare sau în cafenele, zidesc biserici şi şcoli, zidesc casele oamenilor săraci distruse de foc sau apă".

„Ei au pornit marea operă de clădire a României Noi pentru care, mulţi din ei, au murit şi vor mai muri"...

„Va reuşi această legiune de tineri să-şi vadă crezul împlinit?

„Va reuşi! Căci au nestrămutată credinţă în Dumnezeu şi în victorie. Toţi cei ce au murit pentru acest crez merg în fruntea lor şi le deschid drum larg spre biruinţă cu săbie de foc.

„Ei sunt gata să-şi sacrifice viaţa oricând pentru patrie şi crezul lor".

Părintele Leonid Miron a fost corect cu desăvârşire. După moartea lui, gestiunea bisericii a fost găsită în perfectă ordine. A fost muncitor fără să facă gălăgie, de aceia mulţi nici nu-l cunoşteau la faţă. A fost plin de dragoste către popor. Tot satul l-a urmat. A fost punctual, îndeplinitor al poruncilor stăpânirii, conştiincios în toate acţiunile sale. Lucrările scrise vădeau duhul lui legionar.

Părintele Leonid a fost cu totul dezinteresat de cele pământeşti, ... n'a încercat să-şi schimbe parohia sa: fără biserică, fără casă bisericească, fără lot bisericesc. Situaţia lui materială nu l-a preocupat niciodată, fiindcă ei nu mai aparţinea lui, ci poporului. Când a venit jandarmul să-l ia deacasă, n'a avut niciun ban.

A murit ca un mucenic, dându-şi sufletul curat în mâinile lui Dumnezeu, în ceasul al nouălea, în zi de Vineri, ziua Răstignirei lui Hristos, zi de post pentru creştini, zi pe care soţii Miron au ţinut-o cu post negru. In aceiaşi noapte, păgânii cari l-au ucis, l-au şi îngropat...

Oamenii l-au socotit sfânt. După moarte i-s'au închinat Lui. Au ras cu cuţitele ţărâna îmbibată de sângele de pe locul uciderii Lui...

Cu toate insistenţele ucigaşilor de la Iaşi, de a se numi preot în loc cinci luni de zile nu s'a numit preot în Valea Mare. Nu ca protest tacit, ci din lipsă de candidaţi. Nimeni nu candida la acea parohie săracă, deşi situaţia nu se mai putea compara cu acea pe care a găsit-o Părintele Leonid, cu 11 ani în urmă.

Ca şi enoriaşii Părintelui Leonid, ne închinăm şi noi înaintea Lui. Fiindcă Părintele Leonid n'a avut prihană nici pentru pământ, nici pentru cer. El a luptat lupta cea bună şi a luat cununa muceniciei.

Aşteptăm ziua târnosirii bisericii din Valea mare şi mutarea moaştelor Lui.

Preotul Dimitrie Balaur

D. ministru Brăileanu la Sibiu

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, însoţit de d. Lascăr Popescu, director de cabinet, a plecat la Sibiu, unde va lua mâine cuvântul, la adunarea legionară.

In după amiaza zilei de Duminică, d. ministru Brăileanu va conferenţia în cadrul soc. culturale „Astra", tratând despre „Intrarea Legiunii în istoria neamului".

Cu prilejul acestei deplasări d. ministru va face şi o serie de inspecţii în regiune. D-sa se va înapoia în Capitală în cursul zilei de Marţi 21 Ianuarie.

FRUNTAŞII LEGIONARI CARI VOR VORBI LA MARILE ADUNĂRI DE DUMINECĂ

COMUNICAT

Ca urmare ordinului circular al Domnului Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, dăm lista fruntaşilor legionari cari vor vorbi la marile adunări de Duminică 19 Ianuarie 1941, în cadrul subiectului „Lupta Germaniei Naţional Socialiste şi a Italiei Fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

GALAŢI: P. P. Panaitescu, Prof. Universitar şi Rectorul Universităţii din Bucureşti.

TECUCI: Dr. Iordache Făcăoaru Dir. Invăţământului Superior, din Ministerul Educaţiei Naţionale.

BARLAD: Victor Medrea.

HUŞI: Crişu Axente.

VASLUI: Nicolae Lupu, redactor la ziarul „Cuvântul".

BACAU: Vasile Boldeanu, Comandant legionar.

ROMAN: Octavian Roşu, avocat şi ziarist.

PIATRA NEAMŢ: V. Mailat, avocat.

IAŞI: Horia Cosmovici.

DOROHOI: Paul Costin Deleanu.

BOTOŞANI: Nicolae Roşu.

SUCEAVA: Vladimir Dumitrescu, Secretar General la Ministerul Cultelor.

FALTICENI: Gheorghe Racoveanu, Consilier în Ministerul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor.

CAMPULUNG (Bucovina): Puiu Traian, Comandant Legionar.

RADAUŢI: Dr. Şerban Milcoveanu.

PITEŞTI: Dan Rădulescu, Prof. Universitar.

CAMPULUNG: Ştefan Palaghiţă, Inspector în Ministerul Cultelor.

TARGOVIŞTE: Ilie Olteanu, Preşedintele Institutului Naţional al Cooperaţiei.

PLOEŞTI: Emil Bulbuc, Secretar General la Ministerul Propagandei.

BUZAU: Traian Herseni, Conferenţiar Universitar şi Secretar General la Ministerul Educaţiei Naţ.

RAMNICUL SARAT: Gheorghe Macrin, Profesor şi publicist.

BRAILA: Prof. Ion Dincă, Directorul învăţământului profesional din Ministerul Ed. Naţionale.

FOCŞANI: Andrei C. Ionescu, Comandant legionar.

CONSTANŢA: Dr. Victor Biriş, secretar general la Ministerul de Interne.

TULCEA: Nicolae Petraşcu, Secretar General al Mişcării legionare.

CALARAŞI: Liviu Stan, dr. în teologie, director general în Ministerul Cultelor.

GIURGIU: Dr. Alexandru Popovici, Secretar general la Ministerul Sănătăţii.

TURNU MAGURELE: Aristotel Gheorghiu, Preşedintele Consiliului de Administraţie la Casa Autonomă a Monopolului.

TURNUL SEVERIN: Mille Lefter, Comandant legionar al Bunei Vestiri.

CRAIOVA: Corneliu Georgescu, Comandant legionar al Bunei Vestiri.

TARGUL JIU: Ilie Imbrescu, Inspector la Ministerul Cultelor.

RAMNICU VALCEA: Sterie Ficata, Sub director general la Casa Autonomă a Monopolului.

CARACAL: Radu Goruneanu, Pro Decan la Baroul Ilfov.

SLATINA: Ioan Ţurcan, Comisar general al Colonizărilor.

TIMIŞOARA: Constantin Papanace, Comandant legionar.

LUGOJ: Ilie Gârneaţă, Comandant legionar al Bunei Vestiri.

ORAVIŢA: Simion Lefter, avocat şi publicist.

REŞIŢA: Vasile Andrei, şeful studenţimei legionare.

ARAD: Const. Stoicănescu.

BEIUŞ: Viorel Bobordea.

DEVA: Ernest Bernea.

ALBA IULIA: Vasile Băncilă.

TURDA: Gheorghe Vornica, Preşedintele Centrului Studenţesc „Petru Maior".

BLAJ: Ion Mărgineanu, Inspector general la Ministerul Educaţiei Naţionale.

SIGHIŞOARA: Prof. Barbu Slusanschi.

BRAŞOV: Alexandru Constant, Comandant legionar.

FAGARAŞ: Vergati Alexandru, avocat.

SIBIU: Traian Brăileanu, Prof. Universitar şi Ministrul Educaţiei Naţionale.

PETROŞANI: Livezeanu Bartolomeu, avocat.

In Capitală se vor ţine mai multe adunări la care vor vorbi d-nii: *V. Iasinschi*, ministrul Sănătăţii, prof. *Eugen Chirnoagă*, Rectorul Şc. Politechnice din Bucureşti, *Viorel Trifa*, Preşedintele Uniunei Naţionale a Studenţilor Români Creştini, etc.

In întreaga ţară adunările vor avea loc la ora 11.30 a. m.

Secretar General,
Nicolae Petraşcu

SERBAREA PATRONULUI BISERICII STUDENŢEŞTI „SF. ANTON"

Procesiunea la piatra de temelie a fostei bisericii mistuită de foc la 1847

Ctitoria voevodală din piaţa de flori, a lăcaşului Dumnezeesc închinat Sfântului Antonie cel Mare, îşi sărbătoreşte hramul la 17 Ianuarie.

Altă dată, pe locurile acestea, se afla curtea Domnească — rămasă înscrisă în filele uitate ale vremii sub numele de „Curtea Veche", întemeiată de Mircea Ciobanul. El a zidit şi biserica la 1546. Se crede că acest sfânt lăcaş ar dăinui pe locul Curţii Vechi dela Mircea cel Mare, dar nu s'au descoperit încă din adâncimi hrisoavele şi semnele vremurilor.

La 1714 Ştefan Cantacuzino reface biserica şi-i adaogă colonadele bizantine asemănătoare cu acelea dela mănăstirea Văcăreşti.

In piaţa de flori de astăzi, la 1735 se afla închisoarea domnească. Aici se clădeşte biserica „Sf. Anton" pe care o mistuie focul cel mare din anul 1847. Iar creştinii din vecinătate proprietari şi neguţători, s'au străduit să refacă pe temeliile vechi, biserica vecină din Curtea Domnească.

Inţelesuri grele au statornicit ca prin această Casă a Domnului să se împletească luptele şi credinţele studenţeşti pentru izbăvirea Neamului.

Aici s'a sfinţit, în anul 1929, cele dintâi drapele ale Centrului Studenţesc Bucureşti pe care-l conducea în vremea aceia comandantul legionar Andrei C. Ionescu. De atunci părintele Nicolai Georgescu-Edineţi a primit cu fruntea senină, să fie duhovnicul studenţilor cari au aflat tărie în Casa Domnului pentru înfruntarea viforniţei.

*In 1937 sărbătorirea hramului bisericei a cuprins şi pomenirea eroilor **Moţa - Marin**. Sfânta pomenire de atunci, săvârşită a sub semn legionar, a însemnat răspântie de drumuri pentru viitoarea biruinţă.*

Şi nevolnicii stăpânirii n'au vrut să înţeleagă !..

POPAS IN LEGENDA

Din ajunul zilei de sărbătoare a hramului, la ora 4, s'au sfinţit artosele, iar în dimineaţa de eri, s'a slujit parastas pentru pomenirea Voevozilor ctitori şi al conducătorilor studenţimii; profesor N. C. Paulescu, prof. Nae Ionescu, prof. dr. Dimitrie Gerota, Ion Moţa, Vasile Marin, Gh. Furdui, Traian Cotigă, dr. Paul Craja, Ion Antoniu.

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoţi, între cari am însemnat pe cucernicii: Părintele Firmilian Marin, directorul Seminarului Central, părintele Dionisie Udişteanu, directorul Seminarului monahal Cernica, părintele Nicolae Georgescu-Edineţi, parohul Sfintei Aşezări studenţeşti şi duhovnic al studenţilor, părintele Andrei Mihăilescu-Gorgani, părintele Ilie Imbrescu, părintele Gibescu, diaconii Uncu şi Cristofor Dancu.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii, condus de d. Costel Dobre şi de corul Seminarului Central.

Asistenţa creştină

Sărbătorirea patronului Bisericii studenţeşti a fost împlinită creştineşte, cum se cuvine sub semnul biruinţei legionare.

In mijlocul tineretului universitar au venit d-nii prof. P. P. Panaitescu — rectorul Universităţii din Bucureşti — director al ziarului „Cuvântul", Viorel Trifa, — preşedintele Uniunii Naţionale a Studenţilor Creştini, dr. Neagoe, preşedintele centrului studenţesc Bucureşti şi toţi preşedinţii societăţilor studenţeşti de pe lângă Facultăţile din Capitală; d-nii: avocat Fănică Anastasescu şi Andrei C. Ionescu comandant legionar membri protectori ai Uniunii Studenţilor Creştini; prof. D. Zaharescu, prof. Paul Papadopol, D. Garibaldi preşedinte al Camerii de Comerţ, Gh. Fundănescu, Stelian Petrescu, Gheorghe Stănoiu, Marin Petrescu, av. Costică Vasilescu, d-na şi d. Iliescu, d-na Ieremia Trandafirescu, Comănescu, Const. Cristescu şi toţi comercianţii creştini din parohie.

SMERENIE ŞI CREDINŢA

Rândurile verzi au umplut lăcaşul şi curtea domnească a Sfintei Biserici. Un detaşament al Fraţilor de Cruce; un grup din Corpul Muncitoresc legionar şi numeroşi studenţi de la toate facultăţile, cu toată atitudinea fără înţeles a d-lui Mazilescu — student, care a oprit din ajun participarea studenţimii la asemenea înălţătoare slujbă creştină.

După săvârşirea sfintei slujbe, asistenţa s'a încolonat apoi în procesiune la locul unde a fost vechea biserică Sf. Anton — din cuprinsul pieţei de flori — mistuită de flăcările focului cel mare dela 1847.

Prapurele au fost purtate în frunte, apoi marile icoane ţinută de d-nii Lungulescu şi Davidescu; Corurile Bisericei şi al Seminarului Central, icoanele purtate de profesori, crucea şi icoana sfântului Antonie cel Mare, duse de părintele Georgescu-Edineţ; părintele Dionisie Udişteanu a purtat Sfânta Evanghelie, apoi coloana impresionantă a drept credincioşilor.

Hramul lăcaşului de închinare al Studenţilor s'a săvârşit cu sărbătoare cuvenită prin care s'a înlăturat ruşinea din anii 1938, 1939 şi 1940, când în Casa de rugăciune studenţească se zăvorise uşile şi se opreau credincioşii cari veneau să se roage pentru biruinţa Neamului

O ANIVERSARE

S'a sărbătorit Duminica trecută în Cetatea Craiovei o aniversare duioasă.

Duioasă dar în acelaş timp plină de tâlc. In anii trecuţi ori cari ar fi fost ei, ea ar fi trecut neobservată în liniştea vremei sub un anonimat justificat şi sub egida perfect valabilă a desconsiderărei.

Promoţia 1930 a Colegiului Naţional Carol I, şi-a serbat 10 ani dela absolvire. Zece ani de viaţă tinerească dar şi sbuciumată a puişorilor ce şi-au luat sborul pe atunci de pe băncile şcoalei, pentru a porni la luptă aprigă cu existenţa şi greutăţile ei, plini de speranţă şi dragoste de muncă, încrezători în tot ce este bun şi cu gândul sigur că într'o ţară românească ei vor fi acei de mâine — mântuitorii.

Societatea din tot acest timp i-a primit şi le-a îndrumat paşii după nevoi şi credinţe. Le-a primit entuziasmul nevinovat al tinereţii lor şi a privit nepăsătoare la clipele lor de desnădejde, le-a modelat sufletul şi a dăltuit în ei oameni pentru vremuri de bejenie.

Din această promoţie au făcut parte Vasile Buhaj şi Constantin Boboc. Unul ucis în lagărul dela Vaslui, iar celălalt în lagărul dela Miercurea Ciuc.

Vasile Buhai, blândul şi modestul coleg de acum 11 ani ascundea de pe atunci în suflet sămânţa nobilă a naţionalismului integral şi dorinţa de a vedea o ţară ca soarele sfânt depe cer aşa cum şi Căpitanul a vrut-o.

Trecut în primii ani de studenţie în rândurile Legiunei Arhanghelul Mihail, uită de bucuriile tinereţii studenţeşti, munceşte şi suferă cumplit de bicisnicia vremurilor. Cu sufletul amărât de cei răi dar senin a slujit credinţa Căpitanului până la moarte. Ca un câine — dulăul legiunei — a murit pe mormântul stăpânului său, lăsându-ne în urmă o credinţă şi o datorie: Legiunea şi Ţara.

Constantin Boboc, fire plăpândă dar mereu entuziastă, trecea aproape neobservat în mijlocul colegilor de liceu. L-a prins credinţa legionară în momentul când răscrucea tinereţei era bântuită de vântul nedumerirei. A plecat pe drumul de spini al Legiunei, drum fără întoarcere — drum de moarte şi înviere, — nu pentru că duşmanii au voit aşa ci pentru că ştia că în temelia României de mâine va sta şi jertfa lui.

Cinstirea lor s'a făcut în mijlocul elevilor încă aflaţi pe băncile şcoalei şi în faţa profesorilor. Aşa au putut simţi în fundul sufletelor, fiecare din cei prezenţi, tineri şi bătrâni, pierderea camaraderească ce a încercat această generaţie. Pentru cei ce n'au ştiut ce înseamnă Legiunea s'au deschis în acele ceasuri de rugăciune — căci rugăciune este ori de câte ori gândul se îndreaptă către morţii noştri, — porţile nevăzute ale credinţei legionare legând punte de trecere între avântul tinerilor şcolari şi experienţa bătrânilor dascăli.

Reţinuţi în bănci am înturnat viaţa cu ani în urmă. In anii când am supărat pe cei ce ne-au dat minte şi suflet, în anii când nu puteam înţelege tristeţea nereuşitei celor ce ne învăţau, în anii când am aprins lumină din lumina experienţei lor, şi ne-am folosit de ea mai târziu pe cărările întunecoase ale vieţei.

Bunii noştri dascăli! Sfetnici credincioşi ai culturei româneşti. V'am ascultat şi am pornit pe calea cea bună cu gândul şi cu fapta noastră.

Inceputurile noastre vă aparţin vouă.

Aţi muncit şi ne-aţi ridicat! Nu pe noi! Aţi ridicat neamul românesc.

Tot ce este bun trebuie să aparţină numai lui. Lui i-aţi dat totul şi pe el l'aţi slujit.

Nu vom uita niciodată, de acolo de unde vom fi, că gândul şi ochiul vostru se îndreaptă către noi! Ne urmăriţi ca şi paşii copilului mic ce încearcă să meargă şi V'ar durea căderea noastră! Aţi crescut o generaţie ce până în prezent îşi justifica existenţa în rândurile neamului românesc.

Toţi la datorie şi în rândurile cele dintâi elevii de odinioară se ridică către onoarea spre care i-aţi împins.

Experienţa voastră trăieşte în noi şi o vom trece peste ani, celor ce ne vor urma.

Lanţul destinului românesc din ce în ce mai puternic marchează luminos drumul istoriei.

Şi în primele pagini ale ei aţi scris cu credinţă gândurile voastre. Nu le vom uita!

Dr. Şerban Florian

MARILE ADUNĂRI LEGIONARE DE DUMINECĂ, DIN CAPITALĂ

Comunicatul secretariatului Mişcării Legionare

Ca urmare ordinului circular al d-lui Horia Sima, comandantul Mişcărei Legionare, Duminecă 19 Ianuarie a. c., ora 11.30, vor avea loc în Capitală mai multe adunări la care se va trata subiectul: „Lupta Germaniei Naţional Socialiste şi a Italiei Fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

Sălile unde se vor ţine adunările sunt:

1. Facultatea de drept, unde va vorbi d. Vasile Iasinschi, ministrul Muncii şi Sănătăţii;
2. Academia Comercială unde va vorbi d. prof. Eugen Chirnoagă, rectorul Şcoalei politecnice.
3. Casa studenţilor din Calea Plevnei, unde va vorbi d. Viorel Trifa, Preşedintele Uniunii Naţionale a Studenţilor Români.

Conferinţa d-lui ministru Vasile Iasinschi va fi radiodifuzată.

Secretar general,
NICOLAE PETRAŞCU

Slujba religioasă pentru pomenirea legionarului Ştefan Franc din Dorohoi

Familia împreună cu Legionarii din Dorohoi au cinstit prin oficierea unui parastas, memoria legionarului *Ştefan Franc*, student anul IV al Facultăţei de Drept din Iaşi, şi a legionarului sublocot. activ de artilerie Dumitru Axinte.

Parastasul ambilor eroi legionari dorohoieni, s'a oficiat în biserica „Sf. Nicolai" din Dorohoi, ctitoria lui Ştefan cel Mare.

La oficierea parastasului au participat toţi preoţii din Dorohoi şi întreaga garnizoană legionară sub comanda camaradului şef de judeţ, Andrei Macoviciuc.

Din partea clerului Dorohoian părintele profesor Munteanu a rostit următoarea cuvântare.

— „In ziua când Biserica sărbătoreşte pe cel dintâi al ei martir, pe sfântul Arhidiacon Ştefan, cel omorât de *jidovi* pentrucă propovăduia credinţa lui Hristos şi în ziua când, după datoria faţă de ctitori, am făcut pomenirea lui Ştefan Vodă al Moldovei, care a ridicat acest sfânt locaş acum 445 de ani, am făcut rugăciuni şi pentru o jertfă care a dat-o Dorohoiul, pentru credinţa legionară: *Ştefan Franc şi Sublocotenent Axinte*.

Pe Ştefan Franc, noi Dorohoienii îl simţim încă între noi. Il vedem alergând cuminte pe străzile oraşului după treburile *Legiunii*.

Dece l-au omorât omorâtorii fiilor Neamului nu ştim. Vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu.

„Tatăl său, care a dat atâţia flăcăi vrednici pentru ţară, a dat şi această jertfă pentru *Legiune*.

Alt părinte ar fi blestemat. El însă cu toată durerea ce i-a pătruns, s'a închinat voinţii lui Dumnezeu.

Mai mult: *a îmbrăcat cămaşa verde şi a ocupat locul fiului său cu avânt tineresc, ca să lupte pentru Invierea Neamului.* Aşa luptă Legiunea pentru Neam.

Cu credinţa în Hristos şi cu dragoste de Neam şi cu jertfă. Atunci va veni biruinţa întreagă a Neamului, când toţi ne vom învrednici de jertfă.

Intreaga asistenţă, corul şi legionarii au intonat: *Imnul legionarilor căzuţi.*

ŞTEFAN FRANC

RADIO

Duminecă 19 Ianuarie 1941

RADIO ROMÂNIA
1875 m. — (160 kHz) — 150 kw.
RADIO BUCUREŞTI
364,5 m. — 823 kHz — 12 kW.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. — (9260 kHz). — 2 kW.

8.50: Ora dimineţii; Radio-jurnal (I); Muzică românească, patriotică şi populară.
10.45: Ora Religioasă: I. — Muzică religioasă. II. — Pr. Spiridon Cândea: Predică.
11.30: Ora Ostaşului: I. — Maior Alex. Martin: Cuvânt către ostaşi; II. — — Fanfara Reg. de Jandarmi pedestri: dans; condusă de maior Albulescu: Marş. III. — „Povestea sgârcitului" scenariu radiofonic de Dumitru Almaş, după N. Gane; IV. — Aurelia Bălănescu (voce, acompaniată la pian de Ionel Prunner): Cântece populare; V. Fanfara Regimentului Jandarmi pedestri: Muzică (discuri); Sfaturi gospodăreşti. Iară; Marş.
13.15: Ora, Cota Dunării şi a bării Sulina. Informaţiuni artistice şi sportive.
13.20: Romanţe româneşti. Livin Şerban (voce) acompaniat de pian de N. Jules. 1) Dendrino: In satu 'n care m'am născut; 2) Toma Paraschivescu: Mormânt uitat; 3) Liviu Şerban: In odăiţa-mi tristă (culegere); 4) Ionel Fernic: Iţi mai aduce aminte doamnă.
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Instrumente populare româneşti (discuri). 1) Hora Mare (Ion Papuc-cimpoi); 2) Jalea ţiganului (Grigoraş Dinicu-vioară şi orchestră); 3) Ca pe malul Dunării-Sârbă (armonică, clarinet, orchestră).
14.15: Radio-jurnal (II).
14.30: Cântece şi jocuri din Ardeal. Puiu Cucu (voce) şi Orchestra Luca Bănăţeanu. 1) Mult mă 'trează inima şi jocuri; 2) Pentru ochi ca murele şi jocuri; 3) Toate plugurile ară şi jocuri; 4) A plecat Moţu la târg şi Ţarină dela Abrud.
15.00: Ora veselă- Trio „Voe Bună".
15.20: Sfaturi agricole.
15.30: Ora. Muzică populară românească (discuri). 1) Sârba mare, Ca la Breaza şi Brâul; 2) Frunza şi Ciobănaşul (aranjament de Simeon Nicolescu (Aurel Alexandrescu-voce); 3) Boulangar; Hora; 4) Vilnow: Să-mi ghiceşti băbuţo cu ghiocul (Nicu Stoenescu-voce); 5) De doi şi Brâul lui Purdelea; 6) Zavaidoc: Car frumos cu patru boi şi Copil străin (cântate de Zavaidoc); 7) Ce frumoasă este viaţa-sărbă (Fănică Luca-nai).
19.00: Virgil Popescu: Camaraderia în sport.
19.20: Muzică populară românească (discuri): 1) Tiganeasca-învârtită. Frunza şi Ciobănaş la ei am fost; 2) Sârba dela Merişani şi Hora de doi ca la munte; 3) Mai ţii minte mândro bine (Rodica Bujor-voce); 4) Brâul; 5) De nuntă.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Cântece vesele. Corul Radio condus de Radu Botez. 1) Ion Vidu: a) Lugojana, b) Grânele vara se coc; 2) Al. Butaş: Măi ciobane; 3) Dumski: Calul dracului; 4) Vasile Popovici: Catincuţa; 5) Sabin Drăgoi: dans; 6) Ion Borgovan: ...; 7) N. Lungu: Alunelul.
20.45: D-nul C. Petrovicescu, ministrul de Interne: Procesul Cărţii.
21.00: „Teatru..." piesă de Al. Mircea. Distribuţia: El: Ioan Manta; Ea: Jenny Arpaşeanu; Soacra: Maria Vasilina; Administratorul: Ion Anastasiad; X (actorul): Nicu Dumitriu; Proprietarul: Mihai Zirra; Lăptarul: Cristofor Eberle; Zarzavagiul: Gh. Soare; Chelnerul: Haralamb Polizu; Şoferul: Călin Brătianu; Vatmanul: Valentin Ionescu; Doamna: Aurelia Bălănescu; Regia artistică: Dem. Psatta; Regia tehnică: Alex. Lohan.
22.00: Radio-jurnal (IV). Rezultate sportive.
22.20: Muzică de dans (discuri).
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi franceză.

Luni 20 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. — (160 kHz) — 150 kW
RADIO BUCUREŞTI
364 m. — (823 kHz) — 12 kW
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. — (9260 kHz) — 2 kW

7.30: Ora dimineţii. Radio-jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodăreşti.
13.15: Ora; Cota Dunării şi a bării Sulina; Informaţiuni artistice şi sportive.
13.20: Romanţe-Mircea Precicoveanu (voce), acomp. la pian de V. Bălănescu: 1) Al. Leon: Mi-eşti dragă; 2) Mi-e dor, ... dor; 3) Vasilescu: Uită-te o clipă în ochii mei; 4) Eng. Cioclaru: Când?; 5) De dragul tău.
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Melodii preferate (discuri): 1) Melodie din opereta „La Dubarry" de Millöcker cântată de Grace Moore; 2) Arie din „Ţara surâsului" de Lehar cântată de Franz Wolker; 3) Mattinata de Leoncavallo cântată de Emilio Livi.
14.15: Radio-jurnal (II).
14.30: Muzică distractivă (discuri): 1) ...: Foc; 2) Waldteufel: Fete pătinatoare; 3) Berlin: Fox din filmul „Regina Cabaretului"; 4) Cântec ţărănesc (Premier-iubire); 5) Potpuriu de slagăre executat la 2 piane de Oskar Joost; 6) Jary: Tango cântat de Rosita Serrano; 7) Gordon: Fox din filmul „Casa norocului".
18.00: Jurnal cultural.
18.30: Ora Muzicii (discuri): 1) Prelude: Marş; Marşuri de Leschetensky de Grünfeld.
18.40: Debutanţii la Radio. Nicoleta Popescu (voce): 1) Brediceanu: a) Trei ... cu negrele; b) Dragu mi-i mândro de tine; c) Eu mă duc mândro mai ...; d) Mulţumesc mândrei mele; 2) Cântec: a) Gândul meu s'a dus; b) Foaie verde măciucă.
19.00: Constantin Răileanu: Cronica românească.
19.15: Muzică de cameră (discuri). 1) Dohnányi: Quartet pentru 2 viori, violă şi violoncel (Quartetul Calvet); 2) J. S. Bach: Allegro moderato din Quartetul de coarde (Quartetul Calvet).
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Ora pentru Macedo-Români. — Const. Papacosta, subsecretar de stat la Finanţe: Cuvânt inaugural. II. — Imnul „Pârpăruna dimândare". III. — Muzică populară aromânească-Orchestra Gh. Z. Marcu. IV. — Informaţiuni (în dialect). V. — Continuarea concertului de muzică aromânească. VI. — Prof. Gh. Murnu, preşed. de onoare al soc. de cultură Macedo-română: Cuvânt Macedonenilor (în dialect). VII. — Marş aromânesc: Duri şi-a noastră arăvdare.
21.00: Ora Italiei: I. — Mihail Cârlog: Principiile fundamentale ale aeriştilor italiene. II. — Sandu Albu-vioară: 1) Tartini: Sonată în sol minor; 2) Pugnani: Preludiu şi Alegro. 3) D'Ambrosio: Serenadă. 4) Bazzini: Dansul spiriduşilor. III. — Muzică italiană de operă (discuri). Rossini: Uvertură la „Semiramida" (Orch. simf. din New-York dirij. de Arturo Toscanini).
22.00: Radio-jurnal (IV). Sport.
22.20: Muzică de dans (discuri).
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi franceză.

PRODUCŢIA DE PETROL A ARGENTINEI

BUENOS AIRES 17 (Rador). — Producţia de petrol a întreprinderilor naţionale de sondaj din Argentina a atins în anul 1940 cifra record de două milioane de metri cubi.

In ultimii cinci ani, capacitatea rafinăriilor naţionale s'a mărit de două ori şi jumătate.

Producţia zilnică mijlocie este acum de 7.666 metri cubi.

Cargobot englez eşuat

LISABONA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Cargobotul englez SIVA, care eşuase pe aseară, în punctul Caprica, nu departe de estuarul fluviului Tago, trebue să fie considerat ca pierdut.

Vasul a fost aruncat atât de departe pe mal încât toate încercările de a-l readuce pe linia de plutire au rămas zadarnice.

CRONICA ARADULUI

NECESITATEA REINFIINŢĂRII CAMERII DE MUNCĂ DIN ARAD

Din realizările „Ajutorului Legionar".-In atenţia refugiaţilor şi expulzaţilor.-Ştiri diverse

ARAD, 18. — Deşi, în repeţite rânduri, s'au înaintat diferite memorii prin care s'a cerut să se revină asupra mutării Camerii de muncă la Timişoara. Până în prezent aceste demersuri au rămas fără rezultatul dorit de întreaga opinie publică a Aradului, care cere în mod insistent să i se dea înapoi o instituţie de prima necesitate.

Pe zi ce trece, Oficiul judeţean de muncă, deci depune o activitate intensă, în frunte cu d. Ion Leluţiu, preşedintele oficiului, dovedeşte că nu poate suplini lipsa Camerii de muncă, deoarece este lipsit de atribuţiuni mai însemnate, astfel că ori ce probleme profesionale trebue să fie trimise la Timişoara, sau să se aştepte sosirea preşedintelui de acolo, care însă nu poate fi mereu prezent în judeţe mari ca Arad, Hunedoara, Timiş-Torontal, Caraş, Severin şi Bihor.

Lucrările Camerii din Timişoara au fost atât de mult aglomerate că, preşedintele ei, de exemplu, trebue să semneze zile în şir numai brevete şi cărţi de muncă, pentru mii de muncitori, lăsând în suspensie adevăratele probleme ale muncii, care cer o grabnică soluţionare.

Când munca românească trebue să fie repusă în drepturile ei, preşedintele unei atât de importante instituţii, trebue să-şi piardă vremea cu lucrări simple de birou, ceeace nu s'ar mai întâmpla — dacă s'ar reinfiinţa Camera din Arad, cu judeţele Arad, Bihor şi Hunedoara.

Am dat numai un exemplu, spre a arăta cum ne îngropăm în birocratism, când un preşedinte de cameră ar trebui să fie mereu prezent pe teren şi să controleze cum se aplică legea românizării tuturor profesiunilor şi cine o boicotează.

Dar preşedintele din Timişoara, din cauza rasei atât de mari a camerii, trebue să-şi piardă timpul cel mai preţios la treburi, când ar putea să se dedice cu totul problemelor muncii din Banat, centru industrial atât de mare, că nu mai are timp să se ocupe şi de Arad şi Hunedoara, deasemenea un centru însemnat industrial.

Când nu se deplasează, trebue să i se ducă lucrările la Timişoara.

Din nou se pierde timp, faţă de distanţa însemnată şi limitarea numărului circulaţiei treburilor pe timpul iernii, deci lucrările întârzie mereu, în paguba celor care au nevoie de tot felul de acte şi schimb de corespondenţă.

Oficiile judeţene de muncă sunt foarte bune şi s'au realizat însemnate economii prin ele, dar acestea numai în oraşele mai mici şi acolo unde nu sunt centre industriale, dar la Arad, Deva, Timişoara ar trebui câte o Cameră de muncă, indiferent de sacrificiile care se fac.

De aceea, la Arad, buna inspiraţie cu oficiile a dat rezultate contrarii, astfel că trebue să se revină asupra acestei măsuri cât mai repede, sau în cel mai rău caz dela 1 Aprilie 1941, când începe noul buget, şi să se treacă întreţinerea Camerii cu totul pe seama organizaţiilor profesionale, dacă mutarea s'a făcut din motive de ordin bugetar, dar să se revină şi cei interesaţi vor primi cu satisfacţie orice sacrificii care se fac pentru propriul lor interes profesional. Cu drumurile şi cu întârzierile se pierde mai mult decât cu întreţinerea Camerii.

Aradul are apoi un Inspectorat al muncii şi unul industrial care deasemenea au fost desfiinţate, dar s'a revenit asupra măsurii, astfel că acestea simt nevoia să colaboreze cu o Cameră de muncă, care are toate atribuţiile necesare spre a funcţiona în cele mai bune condiţiuni.

Realizările „Ajutorului Legionar" pe anul 1940

In urma ordinului primit dela Bucureşti, comandamentul local al Mişcării Legionare a întocmit o dare de seamă cu realizările şi ajutoarele date până la 31 Decembrie 1940.

Redăm toate cifrele stabilite de şeful „Ajutorului legionar", d. dr. Ion Moldovan:

Suma totală intră din donaţii lei 2.101.777.

Ajutoare distribuite în bani lei 153.231.

Donaţiuni în natură efecte: 335 paltoane, 261 haine, 271 pantaloni, 827 flanele, 443 cămăşi, 531 izmene, 528 per. ciorapi, 57 rochii, 186 metri material, 50 cearceafuri, 141 ştergare, 218 încălţăminte, etc.

Donaţiuni în natură, alimente: făină, cartofi, fasole, ceapă, etc.

Distribuirea efectelor primite:

S'a deschis la 17 Oct. 1940, cantina Nr. 1, distribuind 30.489 mese, o masă socotită din dejun, prânz şi cină.

La 22 Dec. 1940 s'a deschis cantina Nr. 2, distribuind 2100 mese, zilnic, 300 persoane.

La 18 Dec. 1940, s'a deschis cantina Nr. 3, în gara Arad, distribuindu-se 24.0000 mesluri.

Prin oficiul de plasare a Ajutorului legionar, s'au plasat intelectuali 222, iar muncitori 400, în total 622.

S'au improvizat două căminuri: pentru elevii şi elevele refugiate şi expulzate: unul cu 28 paturi, iar celălalt cu 54 paturi, total 82 paturi.

D-na Eugenia Ciontea, conducătoarea ajutorului, stă în permanenţă la dispoziţia publicului, la sediul Ajutorului Legionar, din Bul. Regina Maria, desfăşurând o activitate dintre cele mai grele, fiind ajutată de d-na Crainic.

Infăţişând aceste date publicul arădan este rugat să-şi dea şi pe mai departe obolul pentru Ajutorul Legionar, contribuind astfel la o frumoasă operă de bine public.

D. ing. Constantin, şeful legionar al judeţului a depus toate eforturile ca Ajutorul Legionar să devină o instituţie de bine care să facă cinste Mişcării Legionare.

Reprezentaţia poemului „Goethe"

In ziua de 24 Ianuarie, la teatrul comunal din localitate, se va reprezenta „Faust", poem dramatic, în 19 tablouri, de Goethe, cu ansamblul oficial a Teatrului Naţional din Bucureşti.

Din distribuţie fac parte d-nii George Vraca, N. Bălţăţeanu, G. Baldovin, Gh. Conabie, D. Amigdalis, I. Horaţiu, P. Pătraşcu, apoi Lilly Carandino, Geilo, Chernbach, Mariana Ionescu şi Speranţa Voinescu.

Regisor Soare Z. Soare.

Acest mare spectacol este aşteptat cu multă nerăbdare de public.

In atenţia refugiaţilor

Prefectura judeţului Arad pune în vedere tuturor refugiaţilor din Ardealul de Nord, Basarabia şi Bucovina de Nord, ca în termen de 15 zile să trimită prefecturii o dare de seamă cu arătarea drepturilor şi intereselor părăsite la fostele lor domicilii sau sedii, făcând declaraţii după cum urmează:

1. Numele şi pronumele capului familiei, soţiei şi copiilor.
2. Localitatea de unde au venit.
3. Domiciliul actual, fie chiar numai provizoriu.
4. Ocupaţiunea pe care o aveau în momentul părăsirii domiciliului.
5. Averea părăsită, cu specificarea amănunţită şi valoarea ei.
6. Dovezile pe care eventual le au privitoare la refugiu (data refugiului, punctul de trecere în ţară).
7. Averea părăsită dacă refugiaţii au acte scrise, vor depune copii de pe aceste acte, iar dacă nu au acte, vor depune atestări scrise din partea persoanelor care au cunoscut această situaţiune.

Neştiutorii de carte vor face declaraţii verbale înaintea prefectului.

La prefectura Arad vor trimite declaraţii numai cei cari locuesc în oraş şi judeţ.

Prinderea unei excroace periculoasă

In urma cercetărilor făcute de poliţia Lugoj, a fost prinsă hoaţa Maria Velceanu, din strada Virginia Rotăran, No. 27—30, care are la activ excrocherii în valoare de 280.000 lei, făcute timp de 8 luni.

Vizitând diferite case, s'a dat drept vrăjitoare, spunând că ştie ghici în cărţi şi că are putere de a face minuni cu ajutorul sfinţilor. La început, ghicea pentru 10 lei. Pe urmă, spunea că cutare are să câştige la loterie, cerând 250 lei pentru profeţie.

O familie a fost înşelată cu 182.000 lei, iar alta cu lei 132.000, hoaţa invocând tot felul de motive ca să stoarcă bani. A vorbit de sfinţi, de strigoi, a ameninţat şi a terorizat victimele, dar nu s'a lăsat până când nu a pus mâna pe sutele de mii de lei.

Inainte de Crăciun, femeia a dispărut din localitate.

Cei înşelaţi, văzând că nu mai vine şi că nu i se împlinesc profeţiile, au reclamat-o poliţiei.

După investigaţiile făcute s'a dat de urma ei la Lugoj, unde a fost prinsă.

Se aşteaptă ca să fie trimisă la Arad, pentru continuarea cercetărilor.

Noua conducere dela Cercul Românesc

Demisionând dela conducerea Cercului Românesc, şi fiind insistent rugat ca să revină, d. ing. Romul Cărpinişan a primit să rămână şi pe mai departe preşedinte al cercului.

Cu ocazia adunării generale recente s'a mai hotărât ca la sediul cercului să fie găzduite şi alte asociaţii, ca A. G. I. R., Gloria, etc. spre a se ajunge la o colaborare mai strânsă între membrii diferitelor societăţi.

S'a renunţat la cina tradiţională care urma să se ţie în ziua de 24 Ianuarie, urmând ca suma respectivă să fie vărsată pentru „Ajutorul Legionar". Deasemenea s'a decis să se înzestreze biblioteca cu tot felul de opere literare şi technice, şi să se procure toate cărţile legionare.

In comitet a fost ales d. Gh. Ipsilanti.

Prin noua îndrumare, cercul românesc va deveni un locaş mai plăcut pentru toţi arădanii.

Prinderea unei bande de hoţi

Indivizii Teodor Lupeia, Gh. Iercoşan şi Ion Băbuţia au fost prinşi şi reţinuţi de postul de jandarmi din Buteni, deoarece au furat suma de lei 36000 dela moaşa Maria Tonţa din Culedi.

Mai sunt bănuiţi că au comis şi alte furturi în câteva sate.

ZĂPADĂ MARE IN SUDUL FRANŢEI

MARSILIA 17 (Rador). — Vântul Mistral suflă cu tărie în această regiune, provocând o scădere a temperaturei. Un om a fost găsit degerat de frig.

Zăpada cade încontinuu, poşta din Africa de Nord şi din Corsica vine cu întârziere mare.

Concurs pentru ocuparea postului de diacon la biserica militară „Mihai Vodă"

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de 10 Februarie 1941, va avea loc concursul pentru ocuparea postului de diacon cu gradul de şef de serviciu clasa I-a la biserica militară „Mihai Vodă" din Bucureşti.

Candidaţii vor înainta cererile Inspectoratului clerului militar din Alba Iulia până la 15 Februarie 1941 însoţite de următoarele acte:

a) Extract de naştere;
b) Certificatul de naţionalitate;
c) Diploma de licenţă în teologie;
d) Certificat de bună purtare eliberat de Cazierul judiciar al Parchetului tribunalului respectiv;
e) Actul de situaţia militară.

Candidaţii ... vor depune şi un certificat de ... purtare, eliberat de ... respectiv.

Concursul în scris se va ţine în localul Şcoalei Militare de ... din Bucureşti, str. ... şi va consta dintr'o lucrare ... din teologia pastorală, iar ... oral se va ţine în Biserica „Mihai Vodă" din Bucureşti, str. ... No. 4 şi va consta din materia ... logică, istoria românilor, ... rea armatei, o predică ... spunerea Ecteniei Mari şi ... unui Heruvic şi a unui ... muzică bisericească.

O NOUĂ MIŞCARE IN CORPUL COMISARILOR DE ROMÂNIZARE

Ministerul Economiei Naţionale a făcut următoarea nouă mişcare în Corpul comisarilor de românizare şi inspectorilor de control:

D. Nicoli Dumitru se numeşte inspector de control pe lângă „Fabrica de zahăr Arad Chitila", s. a., str. Malul Mureşului Nr. 10, Arad.

D. Blaga Alexandru se numeşte comisar de românizare pe lângă „Steinitzer", s. a. com. de vopsele, str. Regina Maria Nr. 9, Arad.

D. Breban Pavel se numeşte inspector de control pe lângă „Corvin" s. a. de agricultură, str. Meţiani Nr. 2, Arad.

D. Cmetisac Ioan se numeşte inspector de control pe lângă „Stiasnyi Iosif", s. a., Fabrică de calapoade, str. Cpt. Ignat Nr. 9, Arad.

D. Iacoban Ioan se numeşte inspector de control pe lângă „I. M. A. S. A.", s. a., calea Radnei Nr. 37, Arad.

D. Bărboşu Iosif se numeşte inspector de control pe lângă „Bărzava", Fabrică de var s. a., str. Cicea Pop Nr. 6—8, Arad.

D. Knapic Eugen se numeşte comisar de românizare pe lângă „Intreprinderile de Construcţii şi Ind. de Piatră", s. a., com. Radna, jud. Arad.

D. dr. Faur Dumitru se numeşte comisar de românizare pe lângă „Ujiotehnic", s. a., fabrică de butoaie str. Aurel Vlaicu Nr. 121-123, Arad.

D. Gornic Dumitru se numeşte inspector de control pe lângă „C. F. Electrică" Arad-Podgoria, s. a., calea Radnei Nr. 25, Arad.

D. Marian Gheorghe se numeşte comisar de românizare pe lângă „Globul" s. a., transporturi, str. Mihai Nicoară Nr. 10, Arad.

D. dr. Popa Petre se numeşte inspector de control pe lângă „Fraţii Kornis", s. a. Fbr. Furnir, str. Matei Corvin No. 1, Arad.

D. Mureşanu Titus se numeşte inspector de control pe lângă „Zwack" s. a., Fbr. Licheur, str. Stănescu Nr. 1—3, Arad.

D. Iacob Iosif se numeşte comisar de românizare pe lângă „Uzinele electrice Arad", s. a., în locul d-lui Zaciu Adrian, care urmează a primi altă însărcinare.

D. Herman Alexandru se numeşte comisar de românizare la firma individuală „Fraţii Appony", de încălţăminte şi mode, b-dul Regele Ferdinand, Arad.

D. Vandiciu Gavril se numeşte comisar de românizare pe lângă firma individuală „Doman Alexandru", fabrică de covoare, b-dul Regele Ferdinand Nr. 3, Arad.

D. Ruja Vasile se numeşte comisar special la „Scrisul Românesc" s. a., Craiova.

Mandatul de comisar de românizare dat d-lui Ion Rădoi, pe lângă firma „L. Baruch & Frate", se extinde şi asupra firmei „Mendel & Fii", sine., str. Unirii, Craiova.

D. Vasile Teodoru, farmacist, se numeşte comisar de românizare la drogueria „Ilie Aronovici" firmă individuală, proprietar Ilie Aronovici, Craiova.

D. Şerbănescu Constantin se numeşte comisar de românizare pe lângă societatea în nume colectiv „La Armurăria Engleză", Oscar Klinger, s-sor. Z. Missia & P. Klempler, Bucureşti, str. Academiei Nr. 3.

D. Ing. Silviu Emil Cân... numeşte comisar de românizare ... S. A. forestieră „Sohodol", ... nius, Bihor.

D. Ionescu Constantin se numeşte comisar de românizare pe lângă firma individuală „Heinrich ..." depozit şi reprezentanţă de ... nice, str. Carol Nr. 10, Bucureşti.

D. I. Bildărescu se numeşte comisar de românizare la soc. în nume colectiv „Aero-Club" Mircu ... & Co., Bucureşti, str. Sebari Nr. ...

D. Corian Gheorghe se numeşte comisar special pe lângă S.A.R. „... A. R.", Industria de cărămizi şi ... glioase din România, com. ... Sârbi.

D. Gheorghe Papacocea se numeşte comisar de românizare pe lângă S. „Parin", str. Câmpineanu ... Bucureşti.

D. av. N. Matei se numeşte comisar de românizare pe lângă S. A. ... str. Burcei No. 1.

D. N. Constantinescu, avocat, se numeşte comisar de românizare pe lângă S.A.R. „Fraţii Wurm", Bucureşti, Piaţa Rosetti No. 4.

D. Dumitru Jaucă se numeşte în calitate de inspector de control pe lângă S. A. „Fabrica Andrei ... Fii, succesori", fabrică de ... şi parchete, calea Bucureştilor ... 35, Braşov.

Se extinde mandatul d-lui ... Radomir, comisar de românizare pe lângă S. A. „Industria română de ... brauri" şi asupra societăţii în nume colectiv „Standard" fabrică de ... ciucuri, str. Cosia No. 24 Bucureşti.

D. Rafailescu Nicolae se numeşte comisar de românizare pe lângă S. A. „Fibra", şos. Vitan No. 5 Buc. şi S.A.R. „Minco" Buc., calea Victoriei No. 2.

D. Creţoiu Ştefan, arhitect, se numeşte comisar special pe lângă S. A. R. „Edilitatea", str. Brezoianu ... 62, Buc.

D. av. C. Leca se numeşte comisar de românizare la S.A.R. „Intreprinderile industriale şi mobiliare", str. Dumitru Sturza No. 14 Bucureşti şi „Impexrom", str. Dumitru Sturza No. 14, Buc.

D. Benciu Alexandru se numeşte comisar de românizare la S.A.R. „Intreprinderea Şerban Vodă", str. Şerban Vodă No. 30, Buc.

D. Aurel Bădescu se numeşte comisar de românizare pe lângă S. A. „Fusul", splaiul Unirii No. 14 Buc.

D. Ştefan I. Paul se numeşte comisar de românizare pe lângă S. A. „Record" pentru industria ... str. Lânăriei No. 85, Buc.

D. av. Constantin Lăzărescu se numit comisar de românizare pe lângă „Tesătoriile Reunite" S.A.R. Bucureşti, iar nu pe lângă „Tesătoriile Româno-Unite Bernard ... man", cum din eroare s'a publicat.

Cuibul „Ovidiu Isaic" ... „Jiul" anunţă pentru ... 11, parastasul de 40 zile dela moartea camaradului

RUSU C. AURELIU

şeful cuibului „Ovidiu Isaic" şi roagă toţi camarazii cari l-au cunoscut să ia parte la slujba religioasă ce se va oficia la biserica „..." şi cimitirul Reînvierea.

... fugite din marele oraş Moscopole, ... mai celebru în istoria Românilor macedoneni din sec. al XVII-lea şi al XVIII-lea.

In colţul de Sud-Est, la hotarul Greciei, pe linia Vardarului, este un grup (nr. 10), format din 5 sate, între care menţionăm întâi Huma şi Negrita.

La Est de Scopia şi Kumanova, spre Bulgaria, este grupul Margas — Viniar — Bonos — Cocura (nr. 11). Aci, sunt numeroase sezoane, care ... un caracter de insulă românească ... păstorilor munteni şi care trec dincolo de hotarul dinspre Bulgaria, spre Dupniţa.

MACEDOROMÂNII DIN BULGARIA formează grupe, în vecinătatea celor din Grecia şi Iugo-Slavia. In ... împreună cu cei din Grecia sunt ... depe cursul Strumei şi ... şi cântecul Struma şi Mesta, ... şi Rila (nr. 12).

... munţilor sunt ocupate ... de turmele păstorilor ... (transhumanţă).

Grupul din jurul oraşului Tatar Pazargic (nr. 13), cu centrul principal la Peştera, a dat o serie de bărbaţi de stat şi intelectuali de mare ... de origină aromână.

Lângă oraşul Stanimaka şi Plovdiv, ... câteva sate, iar în grupuri răsfirate (nr. 14), Aromânii se găsesc în ... partea de Vest, în jurul Sofiei, în ţinutul Vraţa şi Plevna.

Deasemenea, cum în toate oraşele bulgare sunt colonii aromâne. In trecut, erau puternice şi deţineau consiliul. Astăzi, aceste aşezări mai mici sunt pe cale de deznaţionalizare.

In Sofia, se mai menţine încă o puternică colonie — a cărei conservare naţională este mult ajutată de biserica şi institutul de cultură română.

Ami Boue, într'o lucrare, apărută acum o sută de ani, („Turquie d'Europe", Paris 1840) afirmă că numărul Aromânilor din Turcia Europeană este de 600.000 de suflete.

DACO-ROMÂNII din Iugo-Slavia ocupă două spaţii:

1. Banatul, alipit la Iugo-Slavia în 1918, un teritoriu de 9.000 km. p. cu 600.000 ocupanţi, între care 150 de mii de Români. Populează 44 de sate şi se găsesc şi în oraşele Vârşeţ, Biserica Albă 18.000 Români) şi Panciova. Aceştia au avut organizaţia lor bisericească şi şcolară, încă de pe vremea Ungurilor (nr. 15).

2. Craina, regiunea dintre Morava, Timoc şi Dunăre (nr. 16). Cifra acestor Români nu se poate stabili. Romanski, profesor la Universitatea din Sofia, arată în lucrarea sa „Românii între Morava şi Timoc", apărută la Sofia în 1916, că sunt 193 de sate, între care 151 cu populaţie curat românească, cu peste 200.000 de suflete.

Statisticele iugo-slave arată că, în 1890, regiunea menţionată avea 143 de mii, 644 Români; cea din 1895, dă 159.510, iar cea din 1900, scade numărul la 122.429.

In Bulgaria, masa românească se prelungeşte pe valea Timocului, spre răsărit, până la râul Lom şi dealungul Dunării, până spre Rusciuc (nr. 17).

Invăţaţii Germani Kanitz şi Weygand (1900) au cercetat pe Românii din Bulgaria, în spaţiul Timoc şi marginea Dunării. In hotarul Vidin, sunt 33 de sate; în lungul Dunării, cu regiunile Lom Palanca, Rahova-Sistev, sunt 47 de sate; în total numărau 120.000 de Români (nr. 18).

In Bulgaria, mai găsim o a treia grupă de Români, cea din regiunea dela Nord de Eminska Planina, pe valea râului Camcija. Aci, elementul românesc persistă, cu multe greutăţi, fiind izolat de Românii dela Dunăre. Numărul lor se ridică la 10.000 de suflete (nr. 19).

Masa Românilor dintre Morava—Timoc şi Timoc—Lom locueşte acea regiune care, din punct de vedere istoric, a făcut parte, în trecut de Dacia Aureliană şi ocupă regiunea care este, din punct de vedere fizic, o continuare a munţilor, a văilor, platformelor şi teraselor din Oltenia şi Banat, de care a fost despărţită prin şenalul Dunării.

In Evul Mediu şi Modern, ambele regiuni, atât cea din dreapta, cât şi din stânga Dunării, au fost deseori sub aceeaşi stăpânire (1526—1718 sub Turci; 1718—1739 sub Austrieci). Aceste împrejurări geografice şi istorice explică identitatea care e ... românească.

In Istria, în 14 sate, sunt 5.000 de Români, încă neasimilaţi. Ei formează grupa cea mai de Vest a Românilor, care ocupă — de veacuri — un ţinut, devenit de mult, ca spaţiu de viaţă, al lor (nr. 20).

Acum 300 de ani, un călugăr misionar — Raphael, 1641 — menţionează, în dieceza Zagrebului, 11.000 de Români — „Conduşi de Cneji şi sprijiniţi de Vasile Lupu, Dabija şi Duca Vodă", alţii sunt menţionaţi, de dată recentă, în regiunea Bosniei şi Herţegovinei (nr. 21 şi 22).

In rezumat, constatăm că în Peninsula Balcanică Românii de grai macedo-român ocupă spaţii bine definite, cu strânse legături între ele. Numărul lor este necunoscut, deoarece statisticele, pătimaşe în ultima vreme, nu-i menţionează exact.

Ţinând seama de cei plecaţi şi aplicând procentul creşterilor anuale la un popor prolific, cum este cel Aromân, suntem îndreptăţiţi a crede c'avem cel puţin 1.000.000 de Aromâni, în toată Peninsula Balcanică.

Românii de grai dacoromân ocupă spaţii geografice bine determinate, ca o continuare a celor din Nordul Dunării.

In Iugo-Slavia, numărul lor atinge cifra de 400.000; în Bulgaria circa 130.000 de suflete.

Aşa că, în Peninsula Balcanică, Românitatea este reprezentată cu cel puţin 1.500.000 de Români.

Dr. Maria Popescu-Spineni

POLITICA ZILEI

PROPĂȘIREA LEGIONARĂ

Lumea veche obișnuită cu domnii politic ce ne-a dus la prăbușire, privește cu atenție Mișcarea Legionară pornită la drum cu cârma Statului în mână și jubilează că să înfăptuiască minunea. Minunea de a construi în locul României prăbușite o alta tot cum a fost cea veche, mănoasă pentru democrația masonică, dar stearpă pentru totalitatea adevăraților români dela sate și vitregă pentru mahalalele pline de lipsuri ale orașelor. O astfel de Românie, să fie sigură lumea veche că nu va mai veni. Va veni într'adevăr o altă Românie și într'un ritm cu mult mai încet, dar mult mai sigur, decât al prinților de eri la jaf și îmbogățire. România de mâine va fi România Legionară, alta decât a fost cea de eri și alta decât cea care este astăzi, fiindcă prefacerea ei va fi o operă de prefacere a sufletului românesc, creându-se alți oameni, o altă lume — lumea românească cu sufletul purificat și cu trupul deparazitat și însănătoșit.

România de mâine va veni cu creșterea zi de zi a numărului adevăraților legionari. Lumea veche să nu-și închipue că lumea nouă legionară nu știe că va face cea mai mare greșală dacă s'ar grăbi să primească în sânul ei, pentru ca să-și îngroașe rândurile, pe toți adversarii ei de eri, gata să se predea cu arme și cu bagaje.

Locul lor nu mai poate fi în lumea nouă, și în nici într'un caz nu pot veni în gloată cu păcatele lor, ca pe vremea Constituției de tristă memorie și a guvernelor frontului renașterei naționale. S'a schimbat ceva în Danemarca. Putregaiul va rămâne putregai mai departe. României noui legionare îi trebue cu totul altceva, îi trebue adevărați români cu sufletul neîntinat și cu conștiința nepătată. Poate că le va veni rândul vreodată celor cu sufletul pătat dar nerobit, cu păcate mai mare, dar pocăiți, purificați sufletește. Deocamdată locul în România nouă, este al Românilor a căror principală trăsătură a fost și este TARIA DE CARACTER, a doua educația legionară și a treia pregătirea profesională pentru funcția destinată.

Tăria de caracter n'avea ce căuta în lumea veche. Românul care avea o astfel de calitate nu era bun, căci tăria de caracter pretinde ca virtutea, dreptatea, cinstea, adevărul, meritul, spiritul de jertfă pentru binele comun, etc. să fie așezate la locul lor, ori aceasta nu era cu putință în lumea veche, căci la locul de sus meritat al Românului era așezat iudeo-masonul, străinul sau înstrăinatul. In lumea veche cei ce dau probe vădite de tărie de caracter erau loviți, înlăturați, eliminați, afundați sau asasinați.

Inițiativa, curajul, răspunderea, lupta pentru triumful binelui comun, pentru triumful virtuții, adevărului, cinstei, etc., erau nelalocul lor. In locul lor erau supunerea, lingușirea, slugărnicia și apoi puțina pregătire profesională pentru a servi cu o simbrie de mizerie marele interese ale potentaților iudeomasoni. Tot beneficiul trecea în buzunarele lor. Astfel s'a reușit ca din averea țării, din veniturile ei, din pământul și din munca românului 80 % să treacă în buzunarele evreilor și 20 % în ale creștinilor; astfel s'a reușit să se tuberculizeze satele, să se infecteze de boli și de mizerie orașele, să se degenereze rasa și sufletește și trupește.

Dela 6 Sept. 1940 înainte s'au răsturnat lucrurile, sus pe prima treaptă este locul Românului nou, al Românului a cărei primă însușire este tăria de caracter, singurul care va fi primit și bine apreciat în lumea legionară, în lumea nouă românească, fiindcă acolo unde va fi el, va fi virtute, va fi cinste, va fi dreptate, va fi adevăr, va fi jertfă și cu ele disciplina, propășirea tuturor și deci a statului totalitar legionar și a României noui. Pentru descoperirea și adunarea unor astfel de români, pentru educația celor apți a deveni adevărate caractere legionare, trebuește și muncă și timp. Dar pe măsura descoperirii, adunării, educării și întrebuințării lor se va face un pas mare în propășirea țării, în construcția României noui. Incetul cu încetul ea va deveni frumoasă ca Soarele pe Cer.

Lumea veche nu poate vedea cu ochi buni faptul că oamenii ei, cu o practică și o pregătire profesională recunoscută — zic ei — sunt înlăturați și puși în locul lor tineri legionari neexperimentanți. Are dreptate, sunt neexperimentați acești tineri cu păcatele lumii vechi, dar cât de experimentați sunt ei în virtuțile lumii noui, în virtuțile Legiunii, care au făcut din ei caractere de granit, gata la jertfă pentru triumful cauzei românești. Aceasta ajunge. S'a prăbușit edificiul prin păcatele lumii vechi. Se vor mai zgudui și se vor mai prăbuși porțile putrede cu prilejul reconstruirii sub dalta legionară, dar ceeace se va ridica, se va ridica solid și măreț. Un neam de legionari, un neam de eroi. Și atunci când epteprezece milioane de suflete românești vor deveni suflete legionare, România își va avea adevăratul ei rost pe pământ. Dar pentru a atinge acest țel, trebue ales material sănătos, în sistem și în metodă legionară și propășirea va veni sigură și totală.

Genera

ORA OSTĂȘEASCĂ GERMANO-ROMÂNĂ LA RADIO

In cadrul acțiunei pentru o mai bună cunoaștere și a strângerii legăturilor dintre ostașii români și camarazii lor germani, posturile noastre de radiodifuziune au introdus în programul lor, în fiecare Vineri dela 18 la 18.45, ora ostășească germano-română.

Programul emisiunei de aseară a fost alcătuit de organizatori cu mult gust și a fost într'adevăr ora camaraderiei ostășești.

După marșul simbolic „Vechi camarazi", executat de fanfara Comandamentului german din București de sub conducerea d-lui locotenent Fritzo și „Scene din Carpați", executată de fanfara Școalei militare de aviație, de sub conducerea d-lui locotenent Buzatu Ilie, a urmat o scurtă descriere a activității camarazilor germani și români dela artileria antiaeriană. Cu acest prilej s'a putut auzi cu câtă pătrundere și pricepere își însușește ostașul român lămuririle și experiența camaradului său german.

A urmat apoi corul copiilor de trupă a regimentului Pionieri de Gardă, sub conducerea subofițerului Serghie Gheorghe, care a executat „Pe malurile Dunării" cu un solo a copilului de trupă Popa Vasile și „Ciobanul", cântecul popular de Anastasescu.

Fanfara germană a executat „Cavaleria ușoară" de Suppe, emisiunea încheindu-se cu arii românești și marșul poporului lui Traian executate de fanfara școlii militare de aviație.

Viitoarea emisiune soldățească româno-germană va fi Vineri 24 Ianuarie.

NAVIGAȚIA PE DUNĂRE

In ziua de 20 Ianuarie se vor întruni într'o conferință la București reprezentanții Germaniei, Italiei, Rusiei Sovietice și României pentru a discuta problema navigației pe Dunăre.

DEMASCĂRI

VALUL DE IPOCRIZIE AL ANGLIEI RIDICAT DE UNUL DIN MINIȘTRI EI

Politica britanică de exterminare a femeilor și copiilor buri

Ca un răspuns la perfidiile Albionului, cunoscuta editură din Roma, „Cuadrivio", a adunat și a publicat o seamă de documente engleze cu privire la nelegiuirile Marei Britanii, comise împotriva burilor, irlandezilor și indienilor. Această culegere a fost intitulată „Certificato penale dell'Inghilterra-Crudeltà inglesi, secondo le stesse testimonianze britanniche".

Vom cita astăzi din acest mănunchi de documente, al cărui adevăr incontestabil îi garantează obârșia lor, cuvântul deputatului Campbell Bannerman, ales apoi prim ministru, ținută la Camera Comunelor la 17 Iunie 1901, și prin care înfierează metodele sălbatece ale războiului dus împotriva burilor.

„...Mă întreb câtă vreme Camera Comunelor va îngădui toate acestea. Poate că mulți dintre noi vor fi surprinși aflând că taberele de concentrare ale femeilor și copiilor buri sunt înconjurate cu sârmă ghimpată.

Să nu uităm însă că și pentru noi există sârmă ghimpată, care împiedecă obișnuita libertate a cuvântului ce aparține acestei adunări...

„...La ceea ce mă împotrivesc este politica taberelor de concentrare; politica de distrugere a caselor, de nimicire a femeilor și a copiilor care sunt deportați în aceste tabere cu o cruzime fără seamăn. Din pricina limitelor, pe care ni le-a impus președintele, nu vom putea să discutăm în întregul ei această parte a chestiunei. Despre tot ceea ce putem vorbi sunt aceste tabere de concentrare. Domnilor, n'am văzut raportul d-lui Rowntree, un mebru cu totul respectabil al acestei Camere, dar cunosc pe cele ale curajoasei doamne (Emilia Hobbenses) care s'a dus în Africa de sud ca să facă tot ceea ce era cu putință pentru această nefericită populație, și doresc să vorbesc despre ele. Sunt convins de adevărul acestor raporturi pentrucă ele sunt întocmite cu o mare imparțialitate.

SALBATECII PE CARE NU LE-AU COMIS NEGRII S'AU DOVEDIT IN STARE A LE FACE ENGLEZII

„Eu nu acuză pe nimeni. In ceea ce mă privește, nici eu nu am spus niciodată un cuvânt împotriva armatei engleze. Intregul sistem, însă pe care este datoare să-l întrebuințeze, îl socotesc, cum am spus și altă dată, barbar...

„...Mai vreau să spun ceva despre care până acum nu am vorbit, dar care îmi este stârnit de cuvântul „refugiați". Două lucruri, de care vor să ne convingă..., sunt lipsite, după mine, de temei. Cel dintâi este, că acești nenorociți sunt niște refugiați care au fost determinați de mizerie sau de alte nenorociri mai mari, să alerge la aceste tabere. Celălalt, că ei sunt datori să fugă sau să fie escortați pentru ca să nu cadă victimele răzbunării populației indigene. Trebue să vă mărturisesc că n'am auzit de nici un caz în care femeile și copiii dela vreo fermă, ce departe de țărm sau lipsiți de apărare, să fi avut de suferit de pe urma indigenilor. Dimpotrivă (ei nu știu dacă acest lucru a ieșit și pe onorații membri ca și pe mine), în tot decursul acestor lupte, indigenii au fost leali și credincioși față de burii care se aflau în apropierea lor. Și n'am spus totul, căci trebue să știți că nu am auzit de nici un caz în care femeile să fi fost tratate altfel de cât omenește, frumos cum nu se poate mai mult, de către indigeni. Nu încape nici o îndoială că în taberele de concentrare starea de lucruri este cu totul groaznică. Vă asigur că rapoartele vor fi publicate pentru ca poporul britanic să poată lua cunoștință de ceeace se întâmplă acolo..."

PODIUMUL DE PE CARE VORBEȘTE CHURCHILL ESTE FACUT DIN JERTFE ȘI CRIME

Ca un englez să renunțe la tradiționale sa ipocrizie și să intiereze — desigur, în conformitate cu temperamentul său anglo-saxon — acte prin care untul și dulceața de vișine îi erau de fapt asigurate la micul dejun, trebue ca ororile să fi depășit chiar și limitele suportabile de englezi.

Mărturisirea fostului deputat și prim ministru Campbell Bannerman, care se vede, în plină Cameră a Comunelor a fost nevoit să declare că „indigenii" au fost leali și credincioși burilor aciuați în preajma lor", în vreme ce, compatrioții lui, după ce omorâseră pe bărbați, organizau exterminarea femeilor și copiilor acestora — ne dovedește cât de profundă este ipocrizia unui Churchill care vorbește de dreptate și de omenie.

La lumina unor astfel de revelite — foarte rare de altfel în opinia publică engleză — putem vedea că podiumul pe care se înalță primul ministru englez ca să-și manifeste reaua rumoare este făcut din jertfe și monstruoase crime, comise, nu împotriva unui individ sau popor, ci direct contra umanității, care astăzi se ridică cu braț înarmat și pedepsitor ca să curme însăși nelegiuirea.

Inaugurarea cursului d-lui profesor E. Gamillscheg la Facultatea de litere

Aseară la orele 18 a avut loc la Facultatea de litere, cu o deosebită solemnitate, deschiderea cursului d-lui E. Gamillscheg, directorul Institutului german, numit profesor „oaspete" la Universitatea din București.

Se știe că d. prof. Sextil Pușcariu, directorul Institutului român din Capitala Marelui Reich a fost numit profesor „oaspete" la Universitatea din Berlin, în cadrul strângerii relațiilor culturale dintre Germania și România.

Cursul inaugural s'a ținut în amfiteatrul Hajdeu în prezența d-lor prof. Tr. Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, prof. P. P. Panaitescu, rectorul Universității din Capitală, Steltzer, consilier la legația Germaniei, Bruno Manzzoni, directorul Institutului italian, Suprian, dela Institutul german, Al. Marcu, decanul facultății de litere, prof. Gh. Brătianu, prof. Al. Cartojan, prof. N. Bănescu, profesor Lecca, Morariu, prof. Al. Rosetti, prof. Victor Papacostea, prof. D. Caracostea, prof. Scarlat Lambrino, prof. Sever Pop, prof. Victor Moraru, prof. Georgescu-Tistu, prof. Iosif Gabrea, prof. C. Narly, prof. Bacinschi, prof. V. Munteanu, prof. Petre Canea, prof. V. Grecu, etc.

D. prof. **Al. Marcu**, decanul Facultății de litere a salutat prezența d-lui prof. Gamillscheg la Universitatea din București.

D. prof. **D. Caracostea** a înfățișat auditorului personalitatea și opera d-lui prof. E. Gamillscheg.

D. prof. **E. Gamillscheg** a mulțumit d-lor prof. Tr. Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Arteor, Al. Marcu și D. Caracostea, după care și-a început cursul tratând despre „problema originii românilor studiată din punct de vedere filologic".

O declarație a d-lui dr. Șerban Milcoveanu

Subsemnatul Dr. Șerban Milcoveanu, domiciliat în str. Sapienții Nr. 1, în calitate de comisar de românizare pe lângă Sanatoriul Sf. Elisabeta, declar:

1) După ce am examinat în prezența D-lui Ministru al Justiției dosarele cumpărării și expertizei juridice m'am convins și declar fără nici o rezervă că încheierea cumpărării de către Președinția Consiliului a suszisului Sanatoriu s'a făcut în condiții absolut legale, la prețul firesc al valorii și reprezintă un dar făcut personal de Domnul General cu banii puși la dispoziția Domniei Sale.

2). Intâmpinarea mea către Institutul Surorilor de Caritate încăodată subliniez că nu privește câtuși de puțin personele D-lor General Antonescu și Prof. Mihail Antonescu, cărora le port mai departe acelaș respect și devotament față de actul conducerii Statului.

Aceasta e declarația mea.

(ss) *Dr. Șerban Milcoveanu*

ST.-UNITE CUMPĂRĂ MERCUR DIN MEXICO

NEW-YORK, 17. (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Cercurile guvernamentale confirmă știrile venite din Mexic, după care reprezentanții Statelor Unite sporesc mereu cumpărăturile de mercur.

Revista presei legionare

INĂLȚAREA

Ziarul „Inălțarea", care apare la Sibiu, sub conducerea d-lui Radu Dragnea, aduce în fiecare număr un material foarte bogat, politic, documentar și beletristic, fiind o tribună legionară care va avea toți sorții de izbândă. D. Radu Dragnea, cunoscut cu deosebire prin minunata lui monografie despre Mihil Kogălniceanu, pe care l-a înțeles ca nimeni altul, este un scriitor consacrat și un eseist de idei care știe să șlefuiască materialul de preț al cuvântului. In numărul dela 16 Ianuarie 1941 aflăm colaborarea d-lui Axente Sever Popovici, cunoscut deasemeni din presă și revistele bucureștene. Articolul pe care îl seamnează, intitulat „Iarăști iertarea omenească", pleacă de la premiza că eliberarea de păcatul neiertat al crimei făptuite împotriva lui Dumnezeu și a Neamului, nu o poate da decât Dumnezeu și Neamul. Aceste fiind entități deasupra voinței noastre, nu le putem discuta. Deci, în acest domeniu iertare pentru mișei și canalii nu există. Ideia aceasta este desbătută mai departe după cum se vede:

Căci dacă au păcătuit față de Dumnezeu, atunci nu poate decât singur El să-i ierte. Iar dacă totuși, noi am încerca so' facem, am cădea în păcatul orgoliului. Și ăsta e cel mai mare păcat al omului. Toate astea însă se pot traduce și în plan politic. Eu pot să iert și chiar trebuie, pe unul care m'a tras acum doi ani de mânecă și m'a înjurat. Dar nu pot să-l iert pe acela care tot acum doi ani m'a tras de mânecă și a înjurat pe Căpitanul nostru. Asta nu, fiindcă el a înjurat valoarea mea politică absolută. Fiindcă așa ne învață morala creștină, la care noi ținem atâta. Și fiindcă tot așa ne-a spus într'o cuvântare deschisă, comandantul nostru, d. Horia Sima.

Tot în ziarul „Inălțarea" aflăm articolul d-lui Alexandru Olteanu care își pune întrebarea „Cine ne-a unit?". Este vorba de fenomenul legionar căruia i s'au dat mai multe explicații sociologice. Câteva pasagii clarifică răspunsul.

Ne-a unit credința în Dumnezeu, ne-a întâlnit Biserica și ne-a înfrățit Neamul.

La cel care afirmă că Mișcarea Legionară ar fi fost influențată de fascism sau de național-socialism, se răspunde cu temeiuri istorice, care pot fi găsite, pentru cine vrea să adâncească problema, în Almanahul ziarului „Cuvântul" pe anul 1941, la capitolul „Cronologie legionară". Dar să revenim la concluzia d-lui Alexandru Olteanu care este precisă:

Legionarismul nu poate fi o ideologie de import pentru simplul motiv că, în parte cel puțin, ar urma să admitem pe filius ante patrem.

GARDA

Gazeta Mișcării Legionare din Argeș, Dâmbovița și Muscel, întemeiată de ing. Gh. Clime, fost președinte al partidului „Totul pentru Țară", și care apare la Câmpulung-Muscel, sub conducerea d-lui Ștefan Bădescu Turcu. Numărul dela 13 Ianuarie este consacrat jertfei lui Ion I. Moța și Vasile Marin, dar găsim și alte articole, de o pildă, colaborarea d-lui Titus Bădescu, care vorbește cu competență despre Pedagogia Căpitanului. Reținem:

Căpitanul n'a scris sisteme de pedagogie, dar a trăit cel mai vastic sistem cu valabilitate universală și eternă, pedagogia jertfei supreme pentru neamul său. Suntem prea contimporani și cu mentalitățile prea găunoșite de cugetarea iudaică a democrației, ca să înțelegem, veacul care a început, marcat de Căpitan cu viața lui. El a turnat granitic, șuvoiul vieței celei nouă și a scris cu sângele său, idealul unei noui educații, pentru poporul român.

Și mai departe, această explicație care întrunește exemplul concret al libertății și demnității:

Căpitanul s'a suit pe Rarău, prigonit de ticăloșia maneiului iudaic, a postit și în genunchi pe pietre s'a rugat Domnului, solitar ca un haiduc. In el s'a plămădit atunci pentru veacuri cea mai curată pedagogie autohtonă, a libertății și a demnității.

BIRUINȚA

Ziarul „Biruința" care apare la Galați, sub conducerea d-lui Aurel Ibrăileanu, se susține mai mult prin partea informativă, dar și temeiul unor articole bine scrise, rețin atenția cititorului. Din articolul d-lui Ion Răzășu, cei cari critică Mișcarea Legionară într'un sens sau altul, sau cei cari stau deoparte, ca molia în blana călduroasă a egoismului, sunt întâmpinați cu o replică. Iată-o:

Din a doua categorie, fac parte oamenii pașnici, cari și-au văzut întotdeauna de treburile și de casa lor — după principiul materialist că „fericirea" colectivă e constituită mecanic din suma tuturor „fericirilor" individuale — fără să se deranjeze vreodată pentru acel prea abstract bine public.

Să afle acești criticaștri îndrăzneți, că regimul legionar nu se va împiedica de aceste mărăcii și nici nu le va asculta, căci așa cum vor dumnealor să procedeze legionarii, nu se va întâmpla, ne mai având gust de alte dezastre.

PAPA S'A INFORMAT ASUPRA STĂRII BISERICII CATOLICE DIN UNGARIA

BUDAPESTA, 17 (Rador).— Corespondentul Agenției „Havas" anunță:

Nunțiul apostolic s'a reîntors aci, după o lungă ședere la Roma, unde a făcut un raport Papei asupra stărei bisericii catolice în Ungaria.

Un control sever în ce privește aplicarea legilor cu caracter muncitoresc

Ministerul de justiție a trimis tuturor șefilor de instanțe judecătorești din țară o circulară prin care le pune în vedere să exercite un control foarte sever în ceiace privește aplicarea dispozițiunilor următoarelor legi:

Legea pentru reglementarea repausului duminical și a sărbătorilor legale din 18 Iunie 1925 cu modificările din 1937 și 1938;

Legea pentru ocrotirea muncii minorilor și femeilor și durata muncii din 13 Aprilie 1928;

Legea asupra contractelor de muncă din 1929;

Legea pentru reglementarea migrațiunilor, din 1925, cu modificările din 1929, 1930, 1937, precum și legea pentru proteguirea muncii indigene, din 1930;

Legea pentru înființarea jurisdicției muncii din 1933;

Legea pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor din 1936 și legea pentru reglementarea muncii în birourile întreprinderilor comerciale și industriale și a orelor de deschidere și închidere a magazinelor din 1938.

PRESA STRĂINĂ

VOELKISCHER BEOBACHTER

Voelkischer Beobachter din 16 Ianuarie 1941, publică o lungă telegramă D. N. B. din București, intitulată *„Francmasoneria din România demascată".*

Ziarul face următorul comentar, referindu-se la comunicatul vicepreședintelui Consiliului de Miniștri, Horia Sima:

„Desăvârșita colaborare a clicei fostului guvern român cu francmasoneria constituia de mult o taină cunoscută de toată lumea. Extirparea influenței acesteia anonime și nefaste făcea parte din programele tuturor mișcărilor române naționale de reînoire.

Cabinetul Goga, cel de scurtă durată, a întreprins o primă încercare de a sdrobi puterea francmasoneriei. Carol se slujise de această putere pentru a lua cântul din pânzele mișcării Gărzii de Fier. De aceia plaga francmasoneriei înflori mai departe cu vechea amploare. Sub presiunea opiniei publice, Carol a jucat ... Monarhului național-autoritar. A dispus interzicerea lojilor francmasonice dar numai de fațadă. Nu se schimbase de fapt nimic. Legile, aproape pur juridice, subsistau mai departe. Așa reiese din materialul descoperit acum. Influența lor politică nu slăbise. Chiar în cercurile înalte pe care se sprijinea înainte de toate coruptul regim trecut din ultima fază, chiar în acele cercuri se aflau mai cu seamă francmasoni de grade înalte.

Legăturile politice cu Anglia se arată prin mai multe exemple. O lojă din care făcea parte un mare număr de personalități, rezervase un loc de onoare actualului purtător de cuvânt al guvernului englez în Camera Lorzilor, Lord Lloyd, în toamna anului 1939 când a vizitat Balcanul.

Voia atunci să facă din statele neutrale sud-estice elemente docile dorințelor britanice. Prin intermediul unui om de încredere negustor jidan din Cernăuți, o altă lojă păstra contact strâns cu consulul britanic din acel oraș. Făcea cu acesta schimb de informații care în interesul României trebuiau ținute secrete. Capul celei mai mari loje francmasonice, ultimul ministru plenipotențiar în Portugalia, se afla în cele mai strânse legături cu un agent al lui Secret Service.

Materialul descoperit la Ploești a furnizat dovada clară că înființarea clubului anglo-saxon „Rotary", care se presupune că reprezintă asociații din societate fără noanțe nu era altceva decât o lojă francmasonică. In Ploești era condusă de englezul Clark care și-a făcut un nume celebru prin actele de sabotaj în industria petroliferă română din timpul războiului mondial. Politica britanică căuta, nu numai prin mijloace brutale ale presiunii economice și influențe de curte să atragă de partea sa România în manevrele ei de încercuire împotriva Germaniei. Uza de mijloacele cele mai întunecate fără nici un scrupul. Acest lucru îl știa orice român clarvăzător. Ii lipseau doar dovezile materiale.

Sistemul putred al domniei partidelor făcea totul ca să acopere agitațiile britanice.

A fost nevoie de intervenția energică a noului guvern român pentru a scoate la iveala tuturor materialul descoperit. Acesta dă în mod convingător pe față dominația puterilor în afara Statului asupra poporului român și colaborarea acestora cu centrul Londrei.

Le Temps

Sub titlul: „Războiul și lumea balcanică" ziarul publică un articol din care extragem:

Noțiunea de „Balcani" este legată, în mintea noastră cu o cristalizare de amintiri și imagini care ne împiedică de ale prinde fluiditatea. Chestiunea Orientului, războaiele din 1912—1913, conflagrația mondială a cărui prolog (Sarajevo) și desnodământ (Salonic) s'au desfășurat în peninsulă, au lăsat o urmă tatuică și prea precisă în acest colț al Europei care a văzut apusul lumei antice și răsăritul naționalităților moderne.

Evenimentele actuale ne fac să cercetăm dacă Statele balcanice au un destin propriu format din afinități și interese comune permanente, sau sunt condamnate să se regrupeze în fiecare dată când se modifică echilibrul Marilor Puteri.

Sau: dacă solidaritatea lor constitue un țel în sine (Selbstzweck, cum zic Germanii) sau dacă ea nu este decât o apărare preventivă contra presiunilor din afară, care rămân fără țel îndată ce aceste presiuni se revoacă sau slăbesc.

Noțiunea tradițională și pseudogeografică de „Balcani" aceea din secolul al 19-lea și începutul secolului 20 a trăit. Ea nu mai corespunde realităților moderne.

Economicește, deci nu se revine la sistemul sinucigaș a târgurilor închise, Europa de mâine va avea un circuit de schimburi danubiene care va cuprinde neapărat România, Iugoslavia și într'o oarecare măsură Bulgaria, pe când Grecia va rămâne emporium (?) oriental al Occidentului.

Există o economie danubiană. Nu există o economie balcanică.

Va rămâne întotdeauna o zonă balcanică, oricare ar fi configurația și întinderea suveranității Statelor cari o populează. Intre națiunile peninsulei există un fond comun de amintiri, de reflexe, trăsături de caracter, de particularități folkloristice sau sociale care continuă să le apropie.

Există o anumită cadență a progresului, un „timp" balcanic, care se discerneaza mai ușor încă decât spațiul balcanic.

Intr'o regiune în care s'au scurs atâtea războae și revoluții fără să altereze ritmul existenței oamenilor nici marca Istoriei, nu s'ar putea aștepta schimbări psihologice esențiale.

Dacă se admite, ca, în această parte a Europei, o națiune este înainte de toate, un gen de viață, lumea balcanică nu este aproape de sfârșit.

ECONOMIE FINANȚE

ROLUL ECONOMIC AL CĂRȚILOR FUNCIARE IN STAT

Organizarea cărților funciare în Vechiul Regat, impusă prin legea din 1933, cum și unificarea cărților funciare, decretată prin legea din 1938, a fost realizată total pe hârtie și, numai timid și parțial pe teren.

Regimul trecut fabrica uneori și legi sănătoase, impuse de necesitățile vieții economice. Este adevărat. O confirmă cele două legi. Dar încă trebue să recunoaștem ceva, ce caracterizează regimul de mână moartă: o lipsă a efortului de aplicare continuă.

Iar ritmul lent în care s'a realizat cadastrul și cartea funciară pe teren mai scoate la iveală un adevăr. Adevărul că nici puterile Statului, chemate să aplice legile amintite, nu aveau viziunea clară a importanței instrumentului, sortit să aducă mult așteptata securitate în vasta materie a bunurilor imobiliare. Pentru aceasta nu era suficientă legea ci, altceva. Cu totul altceva. Era necesară înțelegerea funcțiunii economice a pământului care ne hrănește și a caselor care ne ocrotesc și pe noi și rodul pământului și mâinilor noastre. Trebuia știut limpede de capetele conducătoare, că bunurile imobiliare, care oferă economiei naționale cele două prețioase elemente: permanența și stabilitatea, sunt ocrotite și întărite economicește, cu adevărat, numai în regimul de carte funciară. Numai o astfel de convingere clară și nestrămutată, putea declanșa cadastrarea și întocmirea cărților funciare pe toată întinderea Statului. Vigoarea aceasta a lipsit regimului fără perspectivă a viitorului. Intre scrisul celor două legi pe hârtie și scrisul lor pe teren văzurăm, e o prăpastie.

Dar să revenim la subiectul propus și să arătăm cum anume vin cărțile funciare în ajutorul economiei naționale.

In rezumat, cartea funciară este oglinda imobilului, prin aceea că indică ușor și precis următoarele:

descrierea imobilului: situația geografică, cadastrală, venitul impozabil; proprietarul și datele în legătură cu persoana sa; toate sarcinile, ipotecile sau servituțile ce grevează imobilul, rangul lor, precum și toate schimbările ce survin în cuprinsul material al parcelei înscrise.

Prin această prezentare precisă în spațiu și timp, cum și printr'un mecanism juridic de ceasornic perfect, regimul de carte funciară — spre deosebire de regimul desordinei publicității prin transcripțiuni și inscripțiuni, aflător în Vechiul Regat — asigură o deplină ordine și siguranță a proprietății, a tranzacțiunilor survenite asupra ei, cum și a creditului imobiliar. In regimul de carte funciară dispare frica cumpărătorului de a fi înșelat pentru anularea actului de cumpărare (ca o consecință a nulității titlului de dobândire și anume din înstrăinării săi), fiindcă acolo unde cărțile funciare sunt întocmite — zice doctrinarul nostru Ștefan Laday — cumpărătorul unui imobil poate fi absolut sigur că a dobândit dreptul de proprietate inatacabilă, că imobilul are exact întinderea, cultura și caracterul înscris în cartea funciară (și harta cadastrală); știe exact că în afară de cele înscrise în ea nu mai există nici o sarcină, nici o servitute, nici o ipotecă. Și poate să constate toate acestea în câteva minute, fără să fie expus primejdiei unor greșeli sau erori".

Consecința acestei siguranțe în materie imobiliară, în regimul de carte funciară, aduce un prim câștig pentru economia națională: un volum mare de tranzacțiuni, la preț ridicat. Adică o abundentă circulație a bunurilor imobiliare din mână în mână, la care Statul câștigă minunat cu ocaziunea taxării contractelor (las că însăși valoarea imobilelor se mărește în regimul securității cărților funciare).

Dar starea de siguranță mai atrage ceva, mult mai important pentru economia națională. Atrage întocmai cum atrage buretele apa, creditul ipotecar ieftin pe termen lung, atât de necesar spre a se fructifica acest cel mai important sector al bunurilor, la noi în paragină (ce minunat ar fi fost concursul cărților funciare pentru atragerea creditului ipotecar urban, necesar la refacerea imobilelor devastate de cutremur). Siguranța pe care o dă cartea funciară are darul să demonstreze instituțiilor de credit că ele odată intabulate nu pierd nimic, chiar în caz de neplată. Dovadă că așa este, ne-o face mai ales proprietatea imobiliară rurală din Vechiul Regat și Ardeal. In Vechiul Regat, unde nu era carte funciară n'a venit creditul ipotecar rural să secondeze reforma agrară, pe câtă vreme în Ardeal el s'a prezentat aproape peste tot. Iar dacă nu venea spiritul iudaic bancar liberal să distrugă „băncuțele" Ardealului, fundate cu trudă și dragoste românească, creditul ipotecar rural ardelenesc ar fi fost omniprezent. Tradiția și vigoarea cu care a ciugulit toată periferia marilor latifundii ungurești, înainte de războiul mondial, ne îndreptățește să credem (bineînțeles dacă avea și alt tratament din partea Institutului nostru de emisiune) că l-ar fi făcut să câștige integral și această bătaie de asistență a reformei agrare.

Așa dar prin siguranța cărților funciare (unde există, și făcându-le acolo unde nu există) atragem creditul rural ieftin pe termen lung și dăm inventar, dăm putere de viață materială împroprietăriților. Prin această instituțiune efectuăm și controlul imperativelor categorice cerute de reforma agrară ieri și, durere, actuale și astăzi. Adică: păstrăm pământurile provenite din reformă în stăpânirea sătenilor; oprim pământurile de a se regrupa în mari proprietăți sau, reversul medaliei mai ales, de a se pulveriza sub două hectare.

A rezolva aceste probleme în lumea satelor și orașelor românești înseamnă a face pe lângă pace socială și economie națională în spiritul și litera acordului cu Germania. Și ea se poate face prin organizarea de cărți funciare pe tot cuprinsul țării. Fără de această temelie nu realizăm, aici, chiagul sud-estului european.

Ion Nerra

REDUCEREA IMPOZITULUI PROPORȚIONAL LA VÂNZĂRILE DE FOND DE COMERȚ

Ministerul de Finanțe precizează importanța acestui decret

Prin Decretul Lege Nr. 45 publicat în Monitorul Oficial Nr. 10 din 13 Ianuarie 1941, s'a dispus reducerea impozitului proporțional de timbru și a contribuției 2% la unele vânzări de fond de comerț. Textul Decretului Lege este următorul:

Art. I. — Impozitul proporțional de timbru prevăzut de art. 15 § 6 b. din legea timbrului și contribuția excepțională 2% prevăzută la art. 14 din legea pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale 2% se reduc la un sfert, pentru vânzările de fond de comerț sau de părți componente ale fondului de comerț proprietatea firmelor individuale evreești sau ale societăților de persoane cu capital evreesc sau în majoritate aparținând evreilor, către cetățenii români de origine etnică română sau către societăți de persoane cu capital aparținând în întregime cetățenilor români de origine etnică română.

Art. II. — Reducerea prevăzută de art. I se acordă numai acelora care cumpără fondul de comerț sau părți componente, cu scopul de a continua comerțul sub vechea firmă sau o firmă nouă, ori cu scopul de a încorpora fondul unui alt fond de comerț existent, și numai transmisiunilor efectuate de către firme vânzătoare ai căror capital a fost în ultimul an și până la data transmisiunii de maximum 5.000.000 lei. Reducerea se acordă numai pentru transmisiunile care se vor încheia până la 30 Iunie 1941. Acest termen va fi prelungit prin Jurnal al Consiliului de Miniștri.

Art. III. — Transmisiunile cu titlu oneros de acțiuni ale societăților civile și comerciale în totalitatea lor, către terți nu constitue în nici un caz transmisiuni de fond de comerț și urmează exclusiv regimul de impunere dela art. 14, par. 16 legea timbrului".

ROMANIZAREA VIEȚII ECONOMICE

Acest Decret Lege a pornit dintr'un imperios comandament și anume românizarea vieții economice. S'au înlesnit acest fel sarcinile fiscale, care grevau mutațiunile de fond de comerț cu scopul vădit de a beneficia de această reducere numai cumpărătorii români de origină etnică și societățile compuse exclusiv din români de origină etnică care sunt de comercianți sau care vor să înceapă un nou comerț cu condiția desigur ca vânzătorii să fie evrei sau societăți de persoane (comandită sau în nume colectiv) cu capital subscris în întregime sau în majoritate de evrei.

Cumpărătorii indiferent de origina lor etnică care nu cumpără în vederea continuării comerțului sau începerei unui comerț, nu intră în dispozițiunile de scutire ale acestui Decret Lege.

Față de intențiunea bine precizată a legiuitorului pentru a preîntâmpina eludările și anume vinderea unui fond de comerț cu intenție de lichidare definitivă a acestuia și deoarece părțile componente se pot vinde fărâmițându-le, la prezentarea contractelor la taxat se vor cere următoarele dovezi:

ACTELE CE SE CER

Pentru societățile vânzătoare (societăți în nume colectiv și comandită):

1. Certificat de origine etnică a componenților societății, eliberat individual de primăriile respective.

2. Copie după bilanțul societății încheiat pentru anul 1939 și copie după bilanțul de lichidare, copii care trebue să arate capitalul societății și numele membrilor componenți.

Pentru vânzători, firme individuale, se cer aceleași dovezi.

Obligația de a se anexa copie după bilanț e determinată de faptul că reducerea de impozit este operantă numai pentru societățile sau firmele individuale evreești al căror capital a fost în ultimul an și până la data transmisiunii de maximum 5.000.000 lei.

In acest scop se atrage atențiunea că în bilanțul pe 1939 s'ar putea ca să apară capitalul mai mic decât cel la data transmisiunii, presupunând eventualitatea unei majorări de capital survenite în cursul anului 1940.

Se atrage atențiunea că vânzătorii beneficiari ai acestor dispozițiuni pot fi și societățile de persoane în care capitalul este în majoritate evreesc adică în proporție de cel puțin 50 la sută deținut de evrei cu condițiunea ca această proporție să fi existat în ultimul an anterior datei transmisiunei.

DOVADA ORIGINEI ETNICE

Cumpărătorii de fond de comerț, societăți în nume colectiv sau comandită, trebue să prezinte următoarele dovezi.

1. Certificat că origina etnică a tuturor membrilor componenți este acea română certificate ce se vor elibera de primăriile respective.

2. Copie după ultimul bilanț al firmei cu arătarea expresă a componenților, sau certificat din partea Camerei de Comerț respective în care să se arate numele celor care fac parte din societate.

Pentru comercianții cumpărători cetățeni români de origină etnică este suficient numai dovada dela punctul 1.

Pentru cetățenii români cumpărători și de origină etnică ne comercianți — în momentul transmisiunii — pe lângă certificat de origină etnică se cere un certificat dela oficiul registrului comerțului prin care să se arate să s'a introdus cerere de înscriere în registrul comerțului, iar în caz negativ, o declarație în care să se arate că cumpărătorul intenționează a începe un comerț nou. Dacă în termen de 3 luni dela data vizării actului cumpărătorul nu și-a înregistrat firma comercială sau nu a îndeplinit diligențiile necesare pentru aceasta va fi urmărit cu diferența de impozit până la cota integrală.

Certificatele și copiile după bilanț se vor anexa la copia după act care se înaintează Ministerului, Serviciul Controlul Timbrului.

Se va ține o evidență a tuturor vânzărilor de fond de comerț în care cumpărătorii nu sunt comercianți pentru a se constata dacă aceștia după trecerea a trei luni trebue să fie urmăriți pentru diferența până la cota integrală, în cazul arătat mai sus.

COTELE DE TAXARE

Cotele de taxare sunt următoarele:

Contribuția excepțională 2% se reduce la 0,50%.

Impozitul proporțional de timbru se fixează astfel:

Transmisiunile cu titlu oneros de fond de comerț, după valoarea declarată de parte care, în nici un caz nu poate fi inferioară valorii determinată după modalitatea stabilită de art. 53 litera 5 pe un preț global, 2%.

Transmisiunile către una și aceiaș persoană fie prin acte separate, de elemente componente ale fondului de comerț după valoarea lor de circulație (vezi art 53).

Bunurile nemișcătoare, 2%.

Firma mărcilor de fabrică, emblemele și similarele lor, clientele și orice alte drepturi incorporale, 1.25%.

Mărfurile și edecurile, 0.50%.

Cesiunile de contracte de închiriere de angajament ale personalului, de furnituri, comenzi și toate celelalte asemănătoare, 0.75%.

Vânzarea acțiunilor

Prin Decretul Lege citat mai sus s'a legiferat și modul de taxare al vânzărilor de acțiuni când acestea se vând în totalitatea lor terților și în care caz se percepe numai impozitul proporțional prevăzut de art. 14 § 16.

In cazul însă când un singur acționar al unei societăți pe acțiuni achiziționează toate acțiunile societății, dacă se cere transcrierea sau intabularea pe numele său a imobilelor aflătoare în activul societății, cererea de transcriere se va taxa cu impozitul proporțional de 2 la sută la valoarea de circulație conform art. 53 al. b legea timbrului (art. 15 § 3 b. 1. t.) și cu impozitul excepțional de 1 la sută.

Patrimoniul unei societăți anonime este în întregime proprietatea posesorilor de acțiuni. Acționarii nu au asupra acestuia însă nici un drept real de proprietate ci un drept eventual, care devine real numai după operațiunea de lichidare a societății și numai asupra activului net ce a rămas după plata ultimului creditor. Acest drept eventual materializat în acțiuni se poate transfera oricând și transferul este supus conform art 3 din decretul susmenționat, numai impozitului proporțional dela art. 14 § 16.

Se va avea în vedere bineînțeles la evaluarea acestor acțiuni de dispozițiunile art. 53 litera h. combinat cu dispozițiunile ultimului aliniat al aceluiaș art. litera a prin care s'a precizat (legea din 1 Aprilie 1939) că normele de evaluare se aplică și în cazul transmisiunilor cu titlu oneros la valoarea minimală legal impozabilă.

La această valoare minimală stabilită de lege se percepe impozitul de 0,50 la sută și impozitul de 2 la sută excepțional.

ROMÂNIZAREA COMERȚULUI ȘI INDUSTRIEI DE PIELĂRIE

Se studiază înființarea unui institut special de credit

In cadrul consfătuirilor profesionale, săptămânale a avut loc la Camera de Comerț, prima ședință din anul acesta, a comercianților și industriașilor din pielărie și confecțiuni. Ședința a fost deschisă de d. D. Jirim vice-președintele Camerei de Comerț.

S'a pus în discuțiune problema românizării comerțului și industriei de pielărie și confecțiuni. Această problemă fiind de interes național, s'a propus ca statul să înființeze cât mai probabil un institut de credit pentru românizarea comerțului și industriei. Prin intermediul acestui institut de credit se poate ajunge cu multă ușurință și sigur la scopul urmărit: românizarea comerțului și industriei. Fără credit opera de românizare — operă vitală pentru Economia noastră Națională — nu se va înfăptui decât încet și anevoe.

Comercianții și industriașii din branșa „pielărie și confecțiuni" roagă ca cei în drept să facă tot ce le stă în putință pentru crearea acestui institut de credit — cu capital mare — care să dea posibilitate celor ce sunt sau vor să intre în rândul economiei și afacerilor bani necesari, pe termen lung și cu dobândă mică. Statul cu sprijinul Băncii Naționale a României, să înființeze în scurt timp acest Institut de Credit.

FIRMELE EVREEȘTI

Comercianții și industriașii din branșa „pielăriei și confecțiuni" vor să știe care sunt firmele evreești care sunt dispuse să lichideze. Pentru cunoașterea acestui lucru se va întocmi o listă completă cu toate firmele evreești, iar după aceea se vor face cercetări la fața locului spre a se vedea care dintre comercianții și industriașii evrei sunt dispuși să predea întreprinderile și în ce condițiuni. Pe de altă parte se vor face liste separate de firmele evreești care ar trebui să lichideze. Odată aceste liste întocmite trebue să urmeze — de urgență — inventarierea mărfurilor, în special la comercianții pielari evrei. Parte dintre comercianții pielari evrei au început să ascundă mărfurile, sau să le vândă pe sub mână. In felul acesta se fruștează statul prin neplata impozitelor. Contra acestora trebuesc luate măsuri drastice.

PARTICIPAREA COMISARILOR DE ROMANIZARE

Având în vedere că marile întreprinderi evreești sunt sub controlul d-lor comisari de românizare, este de dorit și chiar îi rugăm să ia parte cu toții la consfătuirile noastre. Păterile adevăraților români, pentru opera de românizare a comerțului și industriei, se pot cunoaște cu un ceas mai din vreme la aceste consfătuiri profesionale.

Cunoscând viața marilor întreprinderi și luând contact direct cu comercianții mijlocii și mici d-nii comisari de românizare ne vor da sugestii de felul cum înțeleg să facă românizarea comerțului și industriei de pielărie și confecțiuni într'un timp scurt.

URGENTAREA SOLUȚIONĂRII PROBLEMEI

Românizarea Economiei Naționale — prin consolidarea celulelor economice existente și prin introducerea elementelor tinere pregătite, cinstite și dornice de muncă — este cea mai importantă operă întreprinsă în Statul Legionar, dar grea și delicată. Se cere din partea celor în drept să ia măsuri imediate, după un plan bine stabilit. Orice amânare în soluționarea acestei probleme este în detrimentul nostru.

Referitor la cifra de afaceri, comercianții și industriașii din branșa „pielărie și confecțiuni" ne cer să intervenim la Ministerul de Finanțe pentru punerea unei taxe fixe numai la pielea brută. Așa cum se percepe astăzi dă naștere la multe nemulțumiri.

Cizmarii sunt nemulțumiți cu noul orar de 8 ore de lucru. Ni se spune că lucrătorul era mai mulțumit când efectua lucrul în acord, pentrucă el câștiga mai mult și deci putea face față multiplelor nevoi de azi.

Numărul participanților la consfătuire a fost foarte mare — dovadă că problema românizării comerțului și industriei de pielărie și confecțiuni este vitală pentru noi românii.

Viitoarea consfătuire se va ține la Camera de Comerț, Joi 23 Ianuarie 1941, orele 8 seara. D-nii comercianți și industriași sunt rugați cu toată insistența să nu lipsească dela această ședință când se vor desbate probleme de interes profesional.

Știri economice din străinătate

INSEMNATATEA NOULUI ACORD ECONOMIC GERMANO-RUS

Dupăce s'au publicat amănunte despre acordul economic germano-rus din 10 Ianuarie, se înțelege durata extraordinară a negocierilor (peste două luni). Ințelegerile economice au fost terminate înainte de Crăciun. Deoarece publicarea acestora, urma să fie pusă în legătură cu anunțarea altor înțelegeri, asupra trasării graniței și a lichidării patrimoniale a germanilor repatriați din fostele state baltice, semnarea formală a complexului acordurilor a întârziat cu circa trei săptămâni.

MASURI PENTRU IMBUNATATIREA RECOLTEI BULGARE DE BUMBAC

Conform unei hotărîri a ministrului de agricultură al Bulgariei, suprafața cultivată de bumbac, urmează să fie mărită pentru a compensa lipsa anumitor materii prime de care suferă industria de textile. In primăvară vor fi distribuite cca. 2.000 kg. de sămânță fină de bumbac, plantatorilor de bumbac.

JUGOSLAVIA ȘI GRECIA AU ADOPTAT CA BAZA DOLARUL

In cursul ultimelor tratative între Iugoslavia și Grecia, delegațiunile ambelor țări au căzut de acord, ca plățile reciproce să fie efectuate în viitor numai în devize libere, luându-se drept bază dolarul. Importatorii iugoslavi au dobândit privilegiul de a putea plăti în bonuri-Salonik până la epuizarea activului de clearing al Iugoslaviei, în suma de 22 mil. drahme. Actualmente aceste bonuri cotează 41 dinari pentru 100 drahme, cursul oficial fiind de 42 : 100.

ASIGURAREA BAZEI ALIMENTARE GERMANE

Dinspre partea autorităților competente germane aflăm următoarele, cu privire la aprecierea noului acord economic: In speculațiunile inamicilor Germaniei, a jucat un mare rol speranța că recolta slabă de grâunțe din unele părți ale Europei de Nord, Centrale și Sud-estice va avea urmări fatale asupra situației alimentare. Acestei stări de lucruri îi stă opus faptul, că Europa răsăriteană și mai ales Uniunea Sovietelor a avut în anul 1940 o recoltă de grâunțe ce stă cu mult deasupra mediului anilor trecuți. Speranța cercurilor politice din Londra de a despărți Germania și Rusia Sovietică, izolând celelalte țări ale continentului european de excedentele alimentare ale Uniunii Sovietice, au eșuat pe de-a întregul, în urma noului tratat economic germano-rus.

BAROMETRUL BURSIER AL „CUVÂNTULUI"

17 Ianuarie 1941

ACȚIUNI	RENTE
146	82
Azi ←	Eri →
Eri → 145	81 ← Azi
144	80

INDICELE BURSIER

BAZA Luna August 1939=100

Acțiuni

- Bancare [illegible]
- Petrolifere [illegible]
- Industriale [illegible]
- Transporturi [illegible]

INDICE GENERALE [illegible]

Rente

- Rente [illegible]
- Obligațiuni [illegible]
- Scrisuri și bonuri [illegible]

INDICE GENERALE [illegible]

NOTA: Indicele măsoară în procente față de luna August 1939 nivelul cursurilor, săgețile indică nivelurile corespunzătoare.

BURSA. — Cota oficială a cursurilor

17 Ianuarie 1941

DENUMIREA TITLULUI	Cursul preced.	Cursul zilei	DENUMIREA TITLULUI	Cursul preced.	Cursul zilei
ACȚIUNI			**EFECTE**		
Bancare			**Rente**		
Banca Națională	1.750	9.0[illegible]	Imprumutul Național	59[illegible]	[illegible]
Banca Românească	57	5[illegible]	Imprumutul Unirii	[illegible]	[illegible]
Banca de Credit Român	[illegible]		Imprumutul Reîntregirii	1[illegible]	[illegible]
Creditul Național Industrial	[illegible]		Impropietăririi	50	[illegible]
Banca de Scont	270	[illegible]	Stabilizare 1929	[illegible]	[illegible]
Petrolifere			Consolidare 3%	[illegible]	[illegible]
Astra Română	775	[illegible]	Desvoltare 1931	[illegible]	[illegible]
Steaua Română	[illegible]	[illegible]	Inzestrare T. mici	59[illegible]	[illegible]
Petrol Blok	370		Inzestrare T. mari	[illegible]	[illegible]
Creditul Minier	380	[illegible]	**Obligațiuni**		
I. R. D. P.	270		[illegible] 5%	[illegible]	
Redevența	[illegible]	[illegible]	4½%	[illegible]	
Concordia	355				
Industriale			**Scrisuri și bonuri**		
[illegible]	850	860	Rurale prescl.	[illegible]	
Letea	[illegible]	865	Urbane Buc. emis. veche	[illegible]	[illegible]
D. R.	440		Urb. Buc. emis nouă	54	[illegible]
Transporturi			Urb. Iași 10%		
S. R. D.	1.490		Urb. Iași 5%		
S. T. B.	1.110	[illegible]			
Telefoane	950				

Cursuri informative

Asig. Dacia Rom.	3800	3900	Soc. I. R. D. P.	[illegible]	[illegible]
Asig. Generala	1125	1150	Soc. Prahova	[illegible]	[illegible]
Asig. Națională	270	300	Soc. Redevența	[illegible]	[illegible]
Asig. Agricola Fonciera	300	325	Soc. Petrol Românesc	[illegible]	[illegible]
B-ca Naț. cup. perf.	5750	5850	Soc. Petrol Govora	[illegible]	[illegible]
B-ca Românească	580	590	Soc. Reșița	[illegible]	[illegible]
B-ca Credit Român	270	280	Soc. Tramvae Com.	1100	[illegible]
B-ca Comercială Rom.	210	220	Soc. Carpatina	[illegible]	[illegible]
B-ca Cerealiștilor	375	400	Soc. Mica	[illegible]	[illegible]
B-ca Scont	250	260	Soc. Loc. eftine	[illegible]	[illegible]
B-ca Agricolă	65	70	Soc. S. R. D.	[illegible]	[illegible]
B-ca Of. Rom. orig.	750	800	Soc. Creditul Carbonifer	[illegible]	[illegible]
B-ca Comerț Craiova	160	180	Soc. Letea	[illegible]	[illegible]
Soc. Astra Română	765	775	Soc. Creditul Industrial	[illegible]	[illegible]
Soc. Steaua Română	360	370	Soc. Clădirea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Creditul Minier	380	390	Soc. Cartea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Petrol Blok noi	370	380	Soc. Telefoane	[illegible]	[illegible]
Soc. Concordia	355	365			

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 17 Ianuarie 1941

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	CUMPARARE		VANZARE	
	Fără primă	Cu 38% plus 50%—107%	Fără primă	Cu 38% plus 50%—107%
Dolarul	[illegible],25	211.65	106.30	217.[illegible]
Francul elvețian	23,75	40.16	24.65	50.[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	CUMPARARE		VANZARE	
	Fără primă	Cu 38%	Fără primă	Cu 38%
1 Florin olandez	—	—	—	—
1 Drahmă	0.99 1.60 / 1.21 2	—	1-1.62 / 1.22-2.02	—
1 Dinar	2.898	—	3.06	—
1 Reichsmark	40.50 40	—	41.50-50	[illegible]
1 Cor. slovacă	3.39	4.68	3.46	[illegible]
1 Pengoe	20.50	—	27	—
1 Cor. daneză	—	—	—	—
1 Marcă finlandeză	2.50	—	2.50	—
1 Liră turcă	92.92	—	92	[illegible]
1 Escudo	3.80	5.24	3.90	[illegible]
1 Liră sterlină	411.50	567.87	423.85	—
1 Liră italiană	9.30	—	9.50	[illegible]
1 Pesetas	—	—	14	[illegible]
1 Franc francez	2.35	3.24	2.40	[illegible]
1 Coroană cehă	3.30	4.68	3.40	—
1 Leva	1.60	—	1.68	[illegible]
1 Coroană Suedeză	24.40	33.67	25.15	—
1 Zlot	—	—	19	[illegible]
1 Franc elvețian	23.75	32.78	24.20	

Bursa de mărfuri din București

OPERAȚIUNILE INCHEIATE IN ZIUA DE 16 IANUARIE 1941

Grâu rec. 1940 de 76 kg 1% nule 1 vag. Lei 884 suta kg. Fco. vag. stație de încărcare.

Grâu rec. 1940 de 77 kg 5% nule, 14 vag. Lei 858,50 suta kg. Fco. vag. Vernicești.

Grâu rec. 1940, de 61 kg. 7 vag. Lei 825 suta kg. Vagon Moara.

Porumb băgănesc 1939/1940, 15% 3% nule 11 vag. Lei 645 suta kg. Fco. vagon Sută dioasă.

Porumb de uscătorie 15% 3% nule, 15 vag. Lei 640 suta kg. Fco. Ghimpați.

Porumb rec. 1940, 16% 3% nule, 50 vag. Lei 530 suta kg. Gara producător.

Mac rec. 1940, kg 3.000 Lei [illegible] suta kg. Loco. Antrepozitele [illegible]

D-NA MARIA GENERAL ION ANTONESCU IN MIJLOCUL POPULAȚIEI NEVOIAȘE A SUBURBANELOR CAPITALEI

D-sa a distribuit eri în suburbana Militari îmbrăcăminte pentru copii și alimente pentru familiile sărace

D-na General Antonescu împarte îmbrăcăminte copiilor săraci din comuna Militari

Populația și copiii săraci din cuprinsul suburbanei Militari au trăit eri momente de mare bucurie.

Dela ora 8 dimineața, sala de festivități a școalei primare din suburbana unde s'au împărțit darurile, era neîncăpătoare pentru toți acei ce așteptau.

La ora 11 și jum. a sosit d-na Maria general I. Antonescu, primită de copii și populație cu vii urale.

Darurile aduse cu o oră mai înainte de sosire, erau aranjate pentru a fi distribuite fiecărui copil și familiilor.

Distribuirea lor s'a făcut personal de d-na g-ral Antonescu, ajutată de camaradul Vasile Teodorescu primarul suburbiei.

O sută de copii săraci aleși, cei mai buni la învățătură, au primit lingerie completă, plus ciorapi și mănuși.

Douăzeci de copii care erau lipsiți complet de îmbrăcăminte și încălțăminte au primit câte un palton și o pereche de bocanci.

Cincizeci de familii nevoiașe au primit pachete cu alimente, plus slănină și mălai.

Pentru a avea și mai multă bucurie, copilașii au mai primit din partea d-nei Antonescu și câte un pachețel cu bomboane.

Alături de d-na Maria general Antonescu, a mai împărțit daruri și familia Dumitrescu-Militari, care a donat pentru un număr de 100 copii săraci de școală (fete și băeți), îmbrăcăminte compusă din: haine, încălțăminte și ciorapi, iar pentru populație 200 de pâini.

In comuna suburbană Militari familia Dumitrescu-Militari este cunoscută ca o familie de binefăcători, deoarece la fiecare an la Crăciun și Paști îmbracă sute de copilași și împarte alimente la numeroase familii sărace.

Școala și dispensarul comunal sunt ridicate tot de familia Dumitrescu-Militari.

In cadrul acestei mărețe opere de binefacere „Cetățuia Stăruința" a împărțit îmbrăcăminte la 28 copii săraci din suburbană.

După terminarea distribuției, părintele Maria Mihai a ținut o cuvântare, preamărind frumoasa faptă săvârșită de d-na Maria general I. Antonescu și de familia Dumitrescu-Militari.

Camaradul avocat Vasile Teodorescu, primarul suburbanei, a mulțumit d-nei Maria g-ral Antonescu pentru grija ce poartă populației și copiilor nevoiași din suburbana Militari.

A mulțumit apoi familiei Dumitrescu-Militari, care pe lângă ajutoarele acordate astăzi populației și copiilor a înțeles să contribue și cu frumoasa sumă de lei 4500 lunar pentru întreținerea cantinei școlare, unde iau masa 200 de copii.

D. Vasile Dumitrescu-Militari adresându-se d-nei Maria g-ral Ion Antonescu, a spus: Dumnezeu a înzestrat pe om cu o bogăție, acela de a ajuta pe omul sărac. Dv. și d. General sunteți înzestrați cu această bogăție. Tot ce s'a înfăptuit astăzi în țara noastră se datorește d-lui General și totul ce se face este din îndemnul său.

In încheiere d. Vasile Dumitrescu-Militari mulțumește d-nei Maria General Antonescu, iar d-lui general îi urează să conducă tot așa de bine destinele Statului Român.

A răspuns d-na Maria g-ral Antonescu care a declarat că toți copiii din această suburbană vor fi ajutați.

D-sa a dat dispoziții profesorilor și profesoarelor să întocmească noui tablouri de acești copii.

In încheere a mulțumit familiei Dumitrescu-Militari pentru frumoasa faptă săvârșită astăzi în suburbană.

După cuvântări, d-na Maria g-ral I. Antonescu a vizitat cantina școlară, rămânând mulțumită de felul cum se servește masa copilașilor.

Limita salariului pentru cuprinderea în Asigurările sociale obligatorii

Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 35 din 10 Ianuarie 1941, având în vedere raportul domnului Ministru, Secretar de Stat la Departamentul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, Nr. 126.035 din 1940, în baza art. 7 al legii asigurărilor sociale din 22 Decembrie 1938, limita salariului, pentru cuprinderea în asigurările sociale obligatorii, organizate prin legea din 22 Decembrie 1938, cu modificările ei ulterioare se fixează, cu începere dela 1 Ianuarie 1941, la suma de lei 10.000 lunar.

DELA C. F. R.

Urmărirea și încasarea debitelor C.F.R. prin intermediul organelor fiscale

Direcțiunea generală a căilor ferate a dispus ca urmărirea tuturor sumelor ce se cuvin administrației C. F. R. și cari n'au putut fi încasate la timp pe căile obișnuite să se facă numai prin intermediul direcțiunei controlului — Serviciul controlul casselor — aceste sume dându-se în debitul organelor fiscale ale ministerului de finanțe.

Se precizează că nici o altă unitate nu este în drept să pornească la urmărirea vreunei sume direct prin organele fiscale, cu excepția Casei de Credit.

Deasemeni nu se poate porni nici o urmărire decât pe baza unui titlu executor rămas definitiv sau contract de transport, proces verbal de contravenție, etc. din care se rezulte în mod neîndoelnic dreptul de urmărire asupra debitorului.

Urmărirea prin intermediul Serviciului controlului casselor se va face numai în cazul când suma datorată nu a putut fi încasată de instanța respectivă prin mijloace proprii ce-i stă la dispoziție sau nu a putut fi eventual recuperată din garanții, restituiri, etc., cuvenite debitorului urmărit.

Pentru sume importante sau dacă există pericolul înstrăinării averii debitorului, unitatea interesată poate interveni la contencios pentru luarea măsurilor de asigurare, adică sechestrarea averii mobile și imobile, până la concurența sumei datorate. In acest caz unitatea respectivă va da toate indicațiile necesare identificării persoanei și averii debitorului.

Unitățile cari pornesc urmărirea, rămân direct răspunzătoare, în cazul când se va dovedi că aceasta a fost făcută fără o bază legală.

Trenul de persoane Ploești-Sud-Brașov

Cu începere de Sâmbătă 18 Ianuarie 1941, se repun în circulație trenurile de persoane nr. 3019 și 3002 numai pe distanța Ploești Sud-Brașov.

Aceste trenuri vor circula după mersurile valabile dela 10 Decembrie 1940 și anume: trenul de persoane nr. 3019 cu plecarea din Ploești Sud la ora 5,50; din Câmpina 6,58; din Sinaia 8,13; din Predeal 9,19 și cu sosirea în Brașov la ora 10,12.

Trenul de persoane nr. 3002 cu plecarea din Brașov la ora 18,21 din Predeal la ora 19,31; din Sinaia la ora 20,33; din Câmpina la 21,34 și cu sosirea în Ploești Sud la ora 22,21.

ELIBERĂRI DE CONTINGENTE IN FRANȚA

VICHY, 17 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Tinerii din contigentele 1939 și 1940, încorporați în șantierele tineretului, după încheerea armistițiului, vor fi liberați cu începere dela 20 Ianuarie 1941.

Catedre vacante în învățământul liceelor militare

Se aduce la cunoștință că, în învățământul liceelor militare sunt vacante următoarele catedre:

LICEUL MILITAR „GL. DIV. MAKAROVITSCH" IAȘI

Limba germană . . 1 catedră

LICEUL MILITAR „ȘTEFAN CEL MARE" C. LUNG-MUSCEL

Limba germană . . 1 catedră
Vioară . . . . . . 1 catedră
Piano . . . . 1 catedră

LICEUL MILITAR „REGELE FERDINAND I" CRAIOVA

Limba germană . . 1 catedră
Vioară . . . . . . 1 catedră
Piano . . . . 1 catedră

ȘCOALA ELEVILOR MUZICANȚI MILITARI BUCUREȘTI

Clarinet . . . . 2 catedre
Corn . . . . . 1 catedră
Trombon . . . 1 catedră
Trompetă . . . 1 catedră

Catedrele de mai sus pot fi ocupate prin detașări de profesori dela școli secundare pendinte de ministerul Educației Naționale și prin suplinire.

Atât solicitanții pentru detașări, cât și cei pentru suplinire, vor înainta cererile M. A. N. Direcția Liceelor Militare, Piața Valter Mărăcineanu București, până la 20 Ianuarie 1941, însoțite de un memoriu, în care să se arate studiile secundare universitare, examenul de capacitate cu rezultatele dobândite, precum și activitatea didactică desfășurată până în prezent.

Cererile pentru suplinire vor fi însoțite de actele — fie în original, fie în copie — certificate de o autoritate școlară, din care să se constate studiile secundare, universitare, seminarul pedagogic și eventual examenul de capacitate.

MINISTRUL ITALIEI LA SOFIA IN AUDIENȚĂ LA PRIMUL MINISTRU AL BULGARIEI

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani anunță:

D. Filoff, președintele consiliului de miniștri și d. Popoff, ministrul afacerilor străine, au primit pe ministrul Italiei la Sofia, cu care au avut o lungă și cordială întrevedere.

Un plutonier și gazda lui au murit asfixiați cu mangal, la Iași

IAȘI, 17. — (Prin telefon). In str. Plantei la Nr. 29 locuia văduva Vera Romantov și plutonierul major Mihai Costa. Astăzi dimineață numiții au fost găsiți morți, îmbrățișați în pat. Din informațiile noastre reese că ei au petrecut astă noapte în oraș, apoi întorcându-se acasă, s'au culcat după ce au înfundat soba cu brichete de mangal.

La fața locului au sosit imediat d. comisar Răpeanu, șeful biroului judiciar și comisarul Mihalcea dela circumscripția II. Cercetările sunt în curs.

Nu se știe încă dacă moartea lor se datorește unei imprudențe, sau este vorba de o sinucidere.

CRONICA JUDICIARĂ

RECURSURILE IN MATERIE DE IMPUNERE COMUNALĂ SUNT DE COMPETINȚA TRIBUNALULUI

Curtea de Apel Sc. III-a s'a pronunțat eri într'o speță de mare interes pentru contribuabili.

Este știut că apelurile împotriva impunerilor comunale se judecă de o comisiune specială cari funcționează pe lângă primării și sunt prezidate de către un judecător delegat. Legea respectivă nu stabilește expres cine are competința să judece recursurile ci numai că ele vor fi introduse la tribunal.

Contribuabilii urmând procedura prevăzută de legea contribuțiunilor directe, au crezut cu cale că recursurile care poartă asupra impunerilor ce trec peste 100.000 lei revin competinții Curților de Apel.

Instanța în fața căreia a venit eri această speță a decis că recursurile în materie de impunere comunală nu sunt identice cu acelea făcute în materie de contribuțiuni directe, că ele urmează a fi judecate de Tribunal, indiferent de sumă.

Frații Schindl et. Co. rămân arestați

Camera de punere sub acuzare, a respins eri apelurile făcute de frații Carl și Leopold Schindl, Otto Schattenberg, Oscar Schneider și Frantz Schussler împotriva ordonanței definitive Cabinetului 5, prin care au fost trimiși în judecată pentru nenorocirea dela „Carlton".

Inviuiții s'au plâns de greșita încadrare a faptelor și de deținere în arest, nejustificată.

In legătură cu disolvarea „Asociației corespondenților de presă străină"

In fața Trib. Ilfov Sc. I (Camera de Consiliu) a venit eri spre judecare cererea prin care Subsecretariatul de Stat al Presei și Propagandei cerea disolvarea Asociației corespondenților de presă streină, cu una se duce o acțiune neconformă cu interesele Statului Român.

Reprezentantul reclamantului a arătat că Asociația împotriva căreia era îndreptată acțiunea este azi dizolvată în fapt și ca urmare dosarul cată a fi închis.

Instanța luând act de declarația făcută a dispus închiderea dosarului.

Tentativă de omor

Prin deciziunea Camerii de punere sub Acuzare, Ernest Hinț a fost trimis în judecata Curții Criminale sub învinuirea de tentativă de omor împotriva d-nei Eugenia Cosmuță.

Despre împrejurările în care s'a petrecut faptul am scris cu alt prilej.

Condamnați

Trib. Ilfov Sc. VII-a c. c. a condamnat la 6 luni închisoare și 5000 lei amendă pe Iosif Barcovici, frizer str. Ziduri-Moș 3 pentru dare de mită plutonierului Botica Aurel în scopul de a nu-i mai dresa proces verbal la legea repausului duminical;

La 15 zile închisoare pe Ion Cernea, str. Tunari 42, patronul restaurantului „Continental" pentru faptul de a se fi opus la executarea unei hotărîri judecătorești prin care se stabilea o servitute de trecere;

La 15 zile pe C. Pricopie, Colentina 137, pentru bancrută simplă;

La 15 zile pe Jean Steinhart, Griviței 226, pentru abuz de încredere săvârșit în dauna lui P. N. Anicata dela care a primit lozuri de loterie spre vânzare însușindu-și costul.

Trimiși în judecată

Prin rechizitoriu au fost trimiși în judecată:

Andrei Spinescu, avocat str. Armenească 40 și Mih. Fachirov str. Puțul cu roată 3, sub învinuirea de bancrută simplă; d. Th. Păun calea Rahovei 281, pentru eliberarea unui certificat fals de deces.

UN INTERESANT CAZ DE STATUT PERSONAL

PIERDEREA NAȚIONALITĂȚII PRIN CĂSĂTORIE

In Camera de consiliu a Trib. Ilfov Sc. I c. c. a venit eri spre judecare cererea d-nei Niculescu, având următorul obiect:

In anul 1919, numita d-nă s'a căsătorit cu un anume Berodin, de origină franceză care la acea dată opera în armatele din Balcani.

Prin acest fapt, ea și-a pierdut de drept cetățenia.

Pe baza faptelor de arme, soțul său d. Berodin se bucură de o autorizație de liberă petrecere și este funcționar la o Societate din Capitală.

D-na Niculescu însă a primit avertisment pentru părăsirea serviciului ce-l deține la o altă Societate, lipsindu-i cetățenia română.

Prin cererea venită spre judecare, d-sa a pretins că în actele de căsătorie, în contradictoriu cu soțul și de acord cu Primăria să se facă mențiune că prin căsătoria făcută n'a înțeles nicicând să renunțe la cetățenia română.

In susținerea cererii, d-na Niculescu, a arătat cum se prezintă chestiunea în drept și anume:

Codul civil care reglementează statutul personal stabilește că o româncă pierde de drept naționalitatea sa în cazul căsătoriei cu un streîn.

La 25 Febr. 1928, a intervenit legea privitoare la actele stării civile, care prin art. 35 fixează că dacă o româncă voește să se căsătorească și să-și păstreze naționalitatea, este datoare ca odată cu declarația de mariaj să facă o declarație precisă că nu înțelege să renunțe la statutul său personal.

Legea nu vorbește însă nimic despre căsătoriile anterioare și nu prevede nici un termen fatal în care s'ar putea face declarația pomenită mai sus pentru astfel de căsătorii.

Că nefiind deci un termen fatal, este de presupus că o asemenea declarație se poate face oricând. Tribunalul găsind că legea din 25 Febr. 1928 nu prevede nimic referitor la ratificarea căsătoriilor anterioare, și că ea nu poate opera retroactiv, a respins cererea, d-na Niculescu rămânând pe mai departe cu naționalitatea română pierdută.

INTRERUPEREA PROCESELOR PENALE ALE GERMANILOR REPATRIAȚI

Friederich Schneikart, din Buc. str. Ilarie Chendi 24 a cerut întreruperea acțiunii penale pornită împotriva sa potrivit convenției încheiate între Statul Român și Reichul german, publicată în M. Oficial din 30 Oct. 1940 și în temeiul art. 2 prg. 3 al. ultim și prg. 9 al acestui articol care prevede:

„Actele care se referă la fapte penale ale germanilor repatriați vor fi scoase din registrele penale românești și remise guvernului german", iar par. 9 al aceluiaș articol:

„Procesele pro și contra repatriaților vor fi întrerupte la data trecerii lor în listele de repatriere. Măsurile de execuție pentru satisfacerea creanțelor sunt suspendate pe aceiaș dată, iar măsuri noi de acest fel nu vor mai putea fi luate.

In fapt F. Schneikart își însușise dela întreprinderile Schindl Soc. de Construcții 500.000 lei pentru care a fost reclamat și instruit a fost trimis în fața trib. Ilfov S. III c. c.

D. avocat Alexandru Ionescu, pentru Schindl, susține că punctul de vedere al lui F. Schneikart este inadmisibil și ilegal nefiind conform textului convențiunii amintite pentrucă F. Schneikart este și a fost domiciliat în Vechiul Regat respectiv București la data intervenirii convențiunii, ori convențiunea privește și socotește ca repatriați numai pe acei cari domiciliau la data convențiunii în Bucovina de Sud și în Dobrogea.

Tribunalul a rămas în pronunțare pentru 20 Ianuarie.

SOC. ANON. „SOCEC" AMENDATĂ CU 500 MII LEI

Tribunalul Ilfov, a fost sesizat cu judecarea apelului făcut de Soc. An. „Socec et Comp." prin reprezentanții săi d. Saraga și S. Scwartz, din Calea Victoriei 13, împotriva cărții de judecată a instanței speciale de speculă prin care susnumita societate a fost amendată cu 500.000 (cinci sute) mii lei și osebit d. Saraga cu 20.000 lei pentru faptul de a nu fi depus în termen declarația cerută de art. 3 al. 2 din legea pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite și de a nu fi comunicat primăriei împrejurarea că la articolele declarate de generală necesitate săpunul „Shemen și Cheia" nu a intervenit nici o schimbare de preț, adăugându-se și circumstanța neafișării prețurilor la aceste săpunuri aflate spre vânzare în magazin.

MEDICILOR CARI NU VOR COMUNICA MARELUI STAT MAJOR DATELE CERUTE LI SE VA ANULA LIBERA PRACTICĂ

UN COMUNICAT AL MARELUI STAT MAJOR

In urma verificărei situației militare a medicilor, veterinarilor și farmaciștilor, s'a constatat că parte din medici, veterinari și farmaciști nu au răspuns la Comunicatele date prin Presă în lunile Septembrie și Octombrie 1940.

Toți medicii de rezervă, indiferent de origină precum și dacă sunt sau nu înscriși în controalele Armatei, vor comunica imediat, prin scrisoare recomandată (sau raport scris prin unitățile respective pentru cei concentrați) direct M. St. M. Secția I-a Biur. Sanitar, următoarele date:

1. Numele și pronumele.
2. Locul și data nașterii (anul, luna, ziua).
3. Origina etnică.
4. Localitatea unde este stabilit și exercită profesiunea, strada și numărul; pentru cei cu domiciliu provizoriu vor indica actualul domiciliu, urmând ca după fixarea definitivă a domiciliului să anunțe M. St. Major Secția I-a Biur. Sanitar.
5. Specialitatea.
6. Instituția unde profesează.
7. Gradul și data înaintărei în acest grad.
8. Unitatea căreia aparține.
9. Numărul de zile de concentrare executate dela 15 Martie 1939 până în prezent și unitatea sau unitățile în care le-a executat.
10. Dacă e sau nu mobilizat pentru lucru pe anul 1940—1941 și în caz afirmativ va explica:

a) Numărul ordinului de mobilizare pentru lucru;

b) Comandamentul Teritorial care l-a eliberat;

c) Instituția pentru care a fost mobilizat pentru lucru.

Pentru cei ce nu vor trimite aceste date cel mai târziu până la 1 Februarie 1941, se vor lua măsuri pentru anularea liberei practice, ca unii ce nu se mai găsesc în țară și vor fi sancționați.

SUBSCRIȚI PENTRU SINISTRAȚI

Cuvântul IN ȚARĂ

Fundațiuni de cultură craiovene: Biblioteca și muzeul Aman

Vestita cetate a Băniei, împodobită din belșug cu urmele unui trecut viguros, prezintă un pitoresc robust, răspândit în întreg cuprinsul de oraș cu veche și nedesmințită tradiție românească.

Se întâlnesc aci pentru cine știe să deosebească slova vremii, urme adânci și mai ales directive fericite pentru răscrucile istoriei.

Pe nedrept învinuită de sărăcie în cărturari și cronici, Craiova își are meritul ei îndeobște recunoscut. Scrisul din Hronicul măscăriciului Vălătuc: „De mirare este că între boierii olteni, nu s'a găsit nici unul să însemne, pentru pomenire, faptele lor oltenești și altii mai mărunți, ci măcar că sunt olteni, oameni ageri, nedormiți, mai multă chiverniseală cată decât la istorii și boierului lor celui mai mare încă îi zic și Ban". Oglindește oarecum firea oltenească, dar ar trebui trecut peste Dionisie Eclisiarcu, Mihail Moxa, Ion Solomon, etc. pentru a exprima și adevărul.

Căci boierii olteni, nu au fost, cum se spune, iubitori de bani și s'au gândit și la binele obștesc, stau mărturie numeroasele fundațiuni care au adus și aduc un real folos publicului dornic de cultură și frumos.

Un mare iubitor al cărții: Alexandru Aman

Fratele pictorului Theodor Aman, Alexandru Aman, unul dintre magistrații de viță ai Craiovei, viță de boer, a testat, împreună cu soția sa Aristia, născută Grigore Lăceanu, întreaga avere pentru înzestrarea unei biblioteci, muzeu și Pinacotecă.

Biblioteca, Muzeul și Pinacoteca „Al. și Aristia Aman" s'a inaugurat în Octombrie 1908.

Cărți și tipărituri de mare valoare

Biblioteca are peste 15.000 de volume și este vizitată de circa 10.000 cititori anual.

Pe lângă cărțile noui, — atât cât se poate cumpăra cu fondul anual destinat pentru acest scop — biblioteca mai cuprinde — mai ales din diferite donațiuni: N. P. Romanescu, Ciocazan, etc. — colecții și tipărituri rare de valoare neprețuită, pentru cercetători și bibliofili.

Muzeul

Muzeul cuprinde trei galerii de tablouri — diferite picturi și gravuri semnale de pictori cu renume, români și străini.

Majoritatea tablourilor și gravurilor sunt semnate de pictorul Theodor Aman, fratele testatorului atât de generos. In afară de acestea se află aci opere de seamă ale pictorilor: N. Grigorescu, Ștefan Popescu, G. D. Mirea, Alexandrescu, A. Verona, Andreescu, Nițescu, Bulgăraș, Stăncescu, Horațiu Dimitriu, Eustațiu Stoenescu, Jeana Baculescu, etc. etc. In plus — datorită regretatului profesor St. Ciuceanu, fost director al fundației — muzeul mai cuprinde una dintre cele mai bogate colecții numismatice, odoare bisericești, documenta, etc.

Biblioteca „Al. și Aristia Aman" în trecut și astăzi

Gestul lui Alex. Aman, de a înzestra Craiova cu un muzeu, pinacotecă, bibliotecă și mai cu seamă cu bibliotecă publică, — e socotit pe drept cuvânt una dintre cele mai de seamă fapte patriotic-culturală craioveană.

Dar racila politică defunctă, n'a înțeles și n'a prețuit așa cum se cuvine acest gest. Diferiți politicieni, versați numai în alegeri, au căutat să exploateze după bunul lor plac, mult-puținul fundației rămas în urma exproprierii. Deaceia, astăzi vechea clădire este neîncăpătoare, iar clădirea cea nouă, începută cu ani în urmă, a rămas tot la roșu.

In trecut, singurele biblioteci cărora se trimiteau obligatoriu toate tipăriturile erau: Sf. Sava (București) și Obedeanu (Craiova), dar legile ulterioare au uitat Craiova.

Cărțile cumpărate dintr'un fond sărac sunt prea puține pentru publicul craiovean care cercetează din ce în mai mult singura bibliotecă publică din inima Olteniei.

Ar fi de dorit ca printr'o lege specială, toate editurile și tipografiile, să fie obligate să trimită câte un exemplar din tot ce tipăresc. Numai așa se va putea face din Biblioteca Aman, un loc de cercetări și documentări, atât de necesar studențimei și intelectualității oltenești.

R.-VÂLCEA

Noua comisie interimară a Camerei de comerț și industrie

R.-VÂLCEA, 18. — In localul Camerei de Comerț a avut loc instalarea Comisiei interimare, care a depus jurământul în fața d-lui jude președinte, Ștefan Constantinescu, asistat de d. prim grefier Gh. Efti[illegible].

[illegible]rau de față camaradul Victor Bărbulescu, prefectul județului Vâlcea, d. Vișan, directorul Băncii Naționale R.-Vâlcea și comisarul guvernului pe lângă Camera de Comerț și Industrie și d. D. Vlădinescu, secretar.

Noua comisie este compusă din d-nii: Nae O. Simian, mare industriaș, ca președinte, Pascu Anastasie, comerciant, vice președinte, Dumitru Botoran, comerciant, membru delegat în comitetul de direcție, Nicolae Relici, comerciant, membru în consiliu.

Faptă legionară

[illegible] cauza enormei cantități de zăpadă ce a căzut în ultimele zile, rețeaua telefonică a județului a fost în majoritate deranjată prin ruperea firelor și căderea la pământ a multor stâlpi.

Cum lucrarea necesita urgență — întrucât stâlpii și sârmele căzute împiedecau circulația pe străzi, — conducătorii organizației legionare au dispus ca toți legionarii să participe în două echipe să ajute pe constructori în lucrarea lor.

Astfel, prima echipă sub conducerea camaradului Mihai Bădescu, Instructor Legionar și a doua sub comanda camaradului George Radu, au lucrat la ridicarea stâlpilor și a firelor căzute, precum și la diferite lucrări cari au avut drept rezultat repunerea în funcțiune a telefonului județean și asigurarea circulației pe drumuri.

Manifestație culturală

In sala școalei primare din comuna Românii de jos, a avut loc o impunătoare manifestație legionară, în scopul ridicării monumentului eroilor din localitate și a „Ajutorului Legionar".

Deschiderea serbării s'a făcut cu imnul „Deșteaptă-te Române", executat de legionarii din localitate, sub conducerea Păr. I. Pușoiu.

D. ing. R. Georgescu, șeful ocolului silvic Horez, în cuvântul de deschidere, a arătat strădaniile depuse de Comitetul de sub conducerea sa, pentru ridicarea monumentului de cinstire al eroilor neamului.

D. învățător Em. Iordăcoiu, a recitat compoziția originală „Căpitanul" având figura marelui erou al neamului.

D-ra Ioniță Pr. Gh. Angelescu a cântat „Doina Căpitanului".

Corul școlarilor condus de Părintele I. Pușoiu, a executat cântece populare și cântecul legionarilor olteni.

Corul legionarilor a executat „Sfântă Tinerețe Legionară".

S'a jucat piesa „Intre două lumi" piesă legionară în 3 acte de camaradul inv. Gh. Ispășoiu, executată de legionarii din garnizoana Romani, cu concursul legionarilor din garnizoana Horez.

Camaradul Gh. Ispășoiu, autorul piesei, a arătat sensul evocării eroilor legionari din plaiul Horezu: Pr. Aurel Nicolaescu și inv. D-tru Diaconescu, în piesa jucată.

Conferință legionară

La școala primară din Gura Văii, s'a ținut ieri o conferință legionară cu subiectul „Spiritualitatea în Mișcarea Legionară".

Camaradul George Radu, șeful Sectorului, care a rostit conferința în fraze lapidare, a căutat să expună pe înțelesul tuturor, o chestiune de importanță capitală în viața Mișcării Legionare.

La această conferință — care a început cu o ședință de cuib — a luat parte un număr foarte însemnat de auditori pe lângă toți legionarii din sector.

Programul s'a terminat cu cântece legionare.

ȘTIRI SI FAPTE DIN CRAIOVA

Parastas pentru legionara Maria Cristescu

CRAIOVA, 17. — Eri dimineață a avut loc la biserica Postelnicu Fir, din localitate parastasul de doi ani dela moartea Mariei Șt. Cristescu, din Cetățuia „Ecaterina Teodoroiu".

Elevă de frunte în clasa a șasea a liceului internat „Elena Cuza" din localitate, camarada Maria Cristescu deși nu avea încă 16 ani împliniți, totuși activa intens în mișcarea legionară locală, mărturisind o neclintită credință în legile Căpitanului și în biruința ce „avea să vină „mai înainte de trei ani", așa cum prevăzuse sau mai bine zis cum profetizase ea încă din Noembrie 1937.

Maria Cristescu, a murit în ziua de 13 Ianuarie 1938, în ziua împlinirii unui an dela eroica moarte în Spania a lui Moța și Marin.

N'a fost numai o simplă coincidență, nici decesul ei în ziua de 13 Ianuarie 1938, fiindcă iată ce scria în caetul ei de însemnări:

„Zăbranic negru îmbracă țara, căci doi dintre cei mai buni fii ai săi Ionel Moța și Vasile Marin, și-au dat sângele pentru Cruce, sub cerul îndepărtatei Spanii.

Țara care a luptat veacuri dearândul pentru legea lui Hristos, mai dă azi lumei creștine încă doi martiri, cari, poate, mai târziu să fie trecuți printre sfinți".

Și termină însemnarea cu aceste rânduri:

„Ionel Moța și Vasile Marin au căzut la 13 Ianuarie 1937, Miercuri, pe frontul dela Majadahonda. La 15 am aflat sguduitoarea veste și am scris-o aci ca să n'o uit niciodată.

Și'n adevăr, nici n'avea s'o mai uite, căci în aceiași zi, după un an, camarada Maria Cristescu, trece pragul acestei lumi.

Din puținul cât a scris în scurta-i viață, Maria Cristescu a dovedit un suflet ce ardea în văpaia credinții legionare căreia îi închinase toate tinerele-i puteri, până la jertfirea de sine, pentru Căpitan și Legiune.

Deaceea, poate, după moartea acestui copil a și început aprigă prigoană.

Pusă, post mortum, sub anchetă, atât la școală cât și în familie, rezultatul acestei anchete, condusă de un inspector general a fost admonestarea publică a directoarei liceului și a unor profesoare. Terorizarea și eliminarea din școală a câtorva eleve, precum și destituirea din serviciu după 20 de ani de muncă cinstită a bătrânului său tată, funcționar la prefectura județului Dolj.

Nu s'au mulțumit însă numai cu atâta. Nemernicile slugi ale regimului de tristă aducere aminte, când se împlineau patruzeci de zile dela săvârșirea întru Domnul a tinerei și nevinovatei copile, ducându-se părinții la mormântul ei, pentru obșteasca pomenire după datina creștină, aflară un mormânt ars cu mormane de coroane din partea legionarilor, prefăcute în scrum.

Nici după moarte, nu cruțaseră canaliile, mormântul unui biet copil mort în sfânta credință a Căpitanului.

Uniforma guarzilor comunali

Potrivit ordinului ministerului de Interne prefectura județului Dolj, a luat măsura ca guarzii comunali să poarte următoarea uniformă, care să difere de aceea a gardienilor publici și de aceea a jandarmilor.

Culoarea uniformei va fi verzue. Vestonul va fi de un tip militar, închis la gât, fără buzunar la piept, epolet moale din cusătura mânecii, prins în nasture de metal.

Gulerul închis la gât având petlițele roșii cu inițialele G. C. Plăci metalice cu numărul de ordine și denumirea scrisă. Galon roșu cu diagonale negre. Pantalonii sunt bufanți. Bocancii cu moletiere. Manta închisă la gât. Șapcă simplă cu patrulater roșu cu inițialele G. C. Centura de piele cu diagonală și portrevolver.

Ședința grupării „Gând și slovă oltenească"

Gruparea literară „Gând și slovă oltenească" din localitate, a ținut o ședință la care au luat parte d-nii: dr. C. S. Nicolaescu-Plopșor, Nicolae al Lupului, Preda Savu, F. Bosun, Iancu Constantinescu, D. Diaconescu Daești.

Cu această ocazie membrii grupării au citit din operele lor literare.

S'a mai luat în discuție ca revista literară ce apare în localitate „Gând și slovă oltenească" să apară în fiecare săptămână. Deasemenea s'a mai hotărît să se țină șezători literare în fiecare săptămână.

Expoziție de caricaturi

Cunoscutul caricaturist Drăgulescu, cu ocazia concentrării pe care a făcut-o în orașul nostru, a deschis în strada Unirii, o interesantă expoziție de caricaturi.

Expoziția cuprinde diferite tipuri de localnici prinse în linii pline de un humor irezistibil, caricaturizând defectele fiecăruia în mod fin, plin de-o ironie fină.

A răspândit știri false

Locuitorul Marin I. St. Neagoe din com. Gelicea Mare, a fost înaintat parchetului pentru că a răspândit știri false în comună.

O filială a Institutului German

In curând va lua ființă în localitate o filială a Institutului German din România, a cărei necesitate era cu atât mai categorică, cu cât Institutul de cultură italiană desfășoară o puternică acțiune de propagandă, de multă vreme în orașul nostru.

Noua instituție care va avea să reflecteze aici nu numai tezaurul culturii și spiritualității germane, dar și principiul ideii de colaborare româno-germane în funcție de participarea statului nostru legionar la acțiunea politică a Axei, este binevenită și activitatea ei este așteptată cu un viu interes.

Paralel cu institutul de cultură italiană, institutul german va contribui în mod hotăritor la difuzarea curentelor care au menirea să stabilească noua ordine, europeană și la care poporul român trebue să participe cu toată entuziasta lui tinerețe națională.

Măsuri pentru scoatere buletinelor pentru biroul populației

Prefectura județului Dolj, a luat măsura ca toate primăriile rurale și urbane, să pună în vedere locuitorilor să-și scoată dela primării buletine pentru biroul populației.

Această hotărîre s'a luat pentrucă locuitorii să nu mai aibă neplăceri atunci când sunt nevoiți a merge în alte localități și vor fi găsiți fără acte, autoritățile fiind nevoite a-i trimite pentru identificare din post în post, fapt care-i expune la îmbolnăvire din cauza vremii și la pierderea intereselor pentru care au plecat.

Deasemeni este necesară această măsură, pentru că în viitor să nu se mai poată strecura printre populația pașnică diferiți indivizi cari lucrează contra siguranței statului.

MARȘUL LEGIONARILOR DIN TIMIȘOARA

S'au ținut ședințe de garnizoană în comunele: Chișoda, Ghiroc și Filiș

TIMIȘOARA 18. — Pentru a imprima satelor suflet de viață nouă, legionarii din Timișoara au întreprins un marș în cursul căruia au vizitat, ținând și ședințe, comunele Fibiș, Ghiroda și Ghișoda.

Ședința de garnizoană din com. Fibiș a fost ținută de camaradul Crihana, șeful garnizoanei Timișoara.

La această ședință au luat parte, pe lângă camarazii din Timișoara și Fibiș, părintele Todan, învățătorul Tiru și prof. Crăsmariu din Lipova.

După deschiderea ședinței, camaradul Crihana luând cuvântul a spus următoarele:

Dragi camarazi, vă aduceți aminte că înainte de biruință, când veneam la voi pentru a vă arăta ce este Mișcarea Legionară și cine este Căpitanul, vă spuneam că tot așa vom veni în mijlocul vostru și după biruință.

Biruința a venit năvalnică, atunci când Dumnezeu ne-a crezut vrednici de ea, deși toate forțele răului s'au așezat în calea ei.

Nu a putut fi oprită pentrucă nu noi am biruit ci oastea Căpitanului, oastea tuturor celor care au fost schingiuiți, martirizați, arși de vii, împușcați pe maidane și prin șanțurile șoselelor, expuși în piețe pentru a fi batjocoriți și scuipați de jidovi și de cei vânduți.

Astăzi gândindu-ne la ei trebuie să ne străduim din răsputeri, pentru a îndeplini ceia ce ne-au lăsat prin testament.

Evocarea martirului legionar Coriolan Todan

Dintre ei, din această mulțime de Eroi Legionari, unul a fost de aici din satul nostru. El este Fratele de Cruce Coriolan Todan.

După ce arată cum l'a cunoscut, camaradul Crihana spune: La înmormântarea lui Moța și Marin, eram amândoi într'o grupă din „Frăți".

După înmormântarea dela Casa Verde, Bădița Iatrate, șeful „Frățiilor de Cruce" ne-a dus în marș forțat până la Casa Medicinistilor, ca să nu fim noi exemplul celor mai neputincioși Legionari, — zicea el.

Am ajuns istoviți. Cori — așa-i ziceam noi lui Todan — a venit la mine având în ochi satisfacția biruitorului, și mi-a zis: „Frate sunt așa de mulțumit că am putut să rezist să înving și frigul și oboseala.

Mai târziu, în vară, la Carmen Sylva, a venit și Cori, luând parte la marșul „Frățiilor de Cruce". A fost un marș foarte greu, din cauza căldurii îngrozitoare și a restricțiilor care ni le impuneam.

Cori avea niște bocanci care îi făcuseră picioarele numai băsici. Văzându-l cât suferă, am vrut să-i trimit înapoi la Carmen Sylva, să ne aștepte acolo. El însă repeta în fiecare zi: „Azi mai pot încă".

Ședințele din comuna Chișoda și Ghiroc

Tot în cadrul acestui marș s'au ținut ședințe în comunele Chișoda și Ghiroc, legionarii despărțindu-se în două grupe.

La Chișoda, legionarii au luat parte la serviciul divin, iar la orele 11 s'a ținut în sala Casei Naționale din Chișoda ședință la care au participat numeroși săteni și legionari din acea garnizoană.

Dupăce corul studenților dela școala politechnică din Timișoara a intonat „Imnul Românilor secuizați" întreaga sală „Cu gândul la Dumnezeu și la Căpitanul nostru" a repetat cuvintele „Jurământului", într'o atmosferă înălțătoare.

A vorbit apoi sătenilor despre „Biruința Legionară" camaradul șef Andron Olteanu, apoi s'au intonat cântece legionare, după care încolonându-se, în același ordine, mulțumiți că au îndeplinit cu respect o poruncă a Căpitanului, trăind o zi în spiritul adevăratei vieți Legionare, s'au înapoiat la Timișoara.

Lăptăria comunală și-a reînceput activitatea

Lăptăria comunală, instituție de o mare însemnătate economică, care datorită relei conduceri din trecut, ajunsese să-și închidă porțile, a fost reorganizată și începând dela 15 Ianuarie și-a reluat activitatea.

In prima zi lăptăria a reușit să prelucreze 500 l. de lapte, pasteurizându-l.

Două începuturi de incendii

In cursul nopții trecute, un început de incendiu s'a semnalat la depozitul de lemne al d-lor Musta Stanovici și Ion Copicreanu, din splaiul Maior Gutlenbrunn 19.

Cel de al doilea incendiu s'a declarat la fabrica de Spirt, luând naștere dela batoza cu care se vântură tărâțele. Și acest incendiu a putut fi localizat, fără să se înregistreze prea mari pagube.

Sesiune extraordinară de examene la Politechnică

La școala Politechnică din localitate a început ieri sesiunea extraordinară de examene propusă de rectoratul școalei și aprobată de Minister.

Aceste examene vor dura până la 15 Februarie, iar în luna Mai va avea loc o altă sesiune extraordinară.

Balul tradițional al școalei Politechnice

Școala Politechnică va da tradiționalul său bal în seara de 25 Ianuarie, în saloanele cercului militaro-civil.

Balul va fi patronat de d-nii: generalul R. Bărbulescu comandantul garnizoanei și ing. A. Lațiu, rectorul Școalei Politechnice.

Știri din Calafat

Recensământ

CALAFAT, 18. — Incepând de săptămâna aceasta primăria orașului nostru de sub conducerea camaradului An. Ștefănescu a luat hotărîre de a face un nou recensământ a întregei populații a orașului nostru, pe anul 1941.

S'a ținut să se vadă creșterea atât a familiilor cât și a întregei populații a orașului din anul 1939 până în anul 1941. La acest recensământ primăria orașului nostru a fost ajutată în parte și de poliția locală. Deoarece recensământul nu s'a terminat până în prezent și nu se cunoaște numărul exact nici al familiilor nici al locuitorilor aflători în anul 1941 în orașul nostru.

Condamnări

Judecătoria Mixtă Calafat în ultima ședință ținută a pronunțat următoarele pedepse: Locuitorul Ion I. Turcu domiciliat în orașul nostru a fost condamnat la 1000 lei amendă și 800 lei despăgubiri civile pentru insultă.

— Locuitorul Vasile Căpraru din com. Innari-Bechi se condamnă la 2000 lei despăgubiri pentru că a omorât din imprudență 3 oi ale unui consătean.

— Locuitorul Const. Crăc din Calafat se condamnă la 2000 lei amendă pentru agresiuni.

Dela poliție

Comisariatul poliției locale condus de d. Gr. Filipescu observând că o parte foarte mică din populația orașului nostru nu a complectat în întregime cărțile de imobil, a dat un termen până la 31 Ianuarie a. c. pentru complectarea lor.

REȘIȚA

Din inițiativa camaradului Rogovan Petru, șeful garnizoanei legionare din Reșița, toți legionarii din localitate împărțiți pe 8 grupe au participat Duminecă la un marș de propagandă și educație în comunele din jurul Reșiței. Au fost vizitate astfel comunele: Doman, Secul, Văliug, Tărnoca, Terova, Călnic, Moniom, etc.

Parastas pentru martirii Moța și Marin

Implinirea a 4 ani dela moartea eroică dela Majadahonda a martirilor legionari Moța și Marin, legionarii garnizoanei Reșița au comemorat-o printr'un parastas oficiat în noua catedrală ortodoxă din localitate.

Alături de cămășile verzi, la această pioasă comemorare, au luat parte și o delegație a organizației național-socialistă din localitate, precum și o numeroasă asistență compusă din delegațiile autorităților locale în frunte cu primarul orașului d. dr. Nicu Popescu, precum și din numeroși particulari.

Pentru pomenirea sufletelor martirilor, un sobor de 3 preoți și-au înălțat rugile lor spre cer.

La sfârșit, legionarii și întreaga asistență, cu mâinile întinse [illegible] cer pentru salutul de onor, au [illegible] nat „Imnul legionarilor căzuți".

După terminarea serviciului [illegible] legionarii s'au îndreptat spre [illegible] unde camaradul Rogovan Petru [illegible] ful garnizoanei Reșița, a ținut [illegible] vântare în care a arătat semnifica[illegible] ția jertfei dela Majadahonda.

O nouă realizare a Cooperativei „Iureșul"

După deschiderea unei brutării [illegible] care pâinea se vinde mai ieftin [illegible] în orice prăvălie din localitate, Cooperativa „Iureșul" prin președintele ei d. ing. Bartolomeiu, director [illegible] D. R., a luat hotărîrea [illegible] unei prăvălii de ferărie. In [illegible] scop a și fost cumpărată „Fe[illegible] Centrală" fosta proprietatea [illegible] Elisabeta Miiutinovici.

Hotărîrea a fost luată în [illegible] faptului că deși Reșița este [illegible] numită „Cetatea fierului" [illegible] ajunsese foarte scump.

Grație diferitelor avantaje [illegible] le prezintă o cooperativă, [illegible] rea „Iureșului" speră să poată [illegible] cu un preț scăzut articolele de [illegible] rărie în general, dar mai ales [illegible] necesare agriculturii.

TG.-JIU

Sfintele slujbe pentru legionarii eroi: Ionel Moța și Vasile Marin

Amintirea celor doi eroi, morți acum 4 ani, pentru iubirea față de Hristos și mărturie pentru Mișcarea Legionară și Neam, s'a făcut cu toată plinătatea sufletească cerută de aceste culmi ale jertfirei de sine. Incepând din noaptea de 13 Ianuarie până în dimineața zilei de 14, ora 6 dimineața, potrivit ordinului dat de d. comandant al județului, N. Câmpeanu, rugă necurmată s'a făcut în Biserica *„Sf. Apostoli"*, de către legionarii garnizoanei locale. In ziua de 13, în fața comandantului județului, a d-lui prefect Oct. Tucu, a ajutorului-comandant, dr. P. Bărbulescu, a d-lui primar, prof. Anițescu, a întregei garnizoanei și a prietenilor, s'a oficiat slujba pomenirii eroilor-martiri, de un sobor de zece preoți.

Și sfintele slujbe vor purta, prin veacuri, pomenirea martirilor-eroi, legionarii: *Ion Moța* și *Vasile Marin*.

După terminarea sfintei slujbe, toți cei prezenți au mers la liceul de băeți, unde s'a făcut comemorarea celor doi eroi, într'o atmosferă de aleasă simțire sufletească. Comemorarea începând cu cântecul care aduce în minte, sfurca lucrurilor și vrășmășia oamenilor din toamna anului 1936, cântecul: *Urlă dușmanii*.

Cuvântarea d-lui prefect Oct. Tucu

Luând cuvântul, d. prefect Oct. Tucu, a spus, între altele:

„Eu așa am înțeles datoria vieții mele. Am iubit pe Hristos și am mers fericit la moarte pentru El".

Acestea sunt cuvintele scrise de Ionel Moța, părinților săi, în drum spre țara jertfei: Spania.

Este al 4-lea an, cu totul deosebit de când facem sfântă pomenire.

Acum 3 ani, le săvârșeam pomenirea în începutul celei mai mari prigoane.

Acum 2 ani, între baionete.

Acum un an, numai în suflete.

De abea acum, cu toată libertatea simțirii noastre.

A vorbi despre acești doi eroi, e o îndrăzneală. Ei se pot simți numai cu sufletul, cu inima.

Despre ei, nu vorbire, ci numai *proslăvire*. Numele lor, pomenit ca dela un capăt la altul al țării, a ajuns nume de legendă ce umblă prin țări îndepărtate.

D. prefect arată apoi *„cine au fost"* cei doi eroi, și cum și-au închinat toate puterile lor Căpitanului, Legiunii și Neamului.

A citit apoi, d. comandant *Câmpeanu*, din *„Testamentul lui Moța"*, acele pagini de supremă iubire pentru Hristos și Neam.

Prof. *Mircea Pârvulescu*, directorul liceului, citește prefața scrisă de I. Moța, la cartea lui Ion Banea.

D. ajutor de comandant, dr. *P. Bărbulescu*, a citit articolul: *„Morții noștri"*, din cartea lui Vasile Marin, „Crez de generație". In această atmosferă, se cântă „Imnul eroilor Moța-Marin".

In aceeași și seara, în toate sediile de cuib, s'a făcut pomenirea sfintei lor jertfe.

Și pomenirea jertfei lor va trece din neam în neam.

DUMBRĂVENI (Tr.-Mică)

Comemorarea a 4 ani dela moartea eroică a lui I. Moța și V. Marin

Comemorarea celor patru ani dela moartea mucenică a Martirilor I. Moța și Marin s'a desfășurat într'un cadru sobru și impresionant. Camaradul șef Lechințeanu Grigore, șeful garnizoanei și ajutor șef de județ, secondat de conștiincioasa muncă a camaradului Nicolae Vecerdea, șeful plasei Dumbrăveni, nu a cruțat nicio osteneală pentru a da zilei de 13 Ianuarie toată însemnătatea simbolică pe care o merita.

La ora 10.45 toți membrii Mișcării Legionare din garnizoană, precum și o parte din cei aparținători plasei Dumbrăveni, s'au adunat la sediu. De aici, s'au format două coloane, cari, în frunte cu drapelul Garnizoanei și al plasei au participat la parastasul pomenire a eroilor Martiri, la biserica ortodoxă și com. unită, întâia sub comanda camaradului șef de plasă Vecerdea Nicolae și a doua sub comanda camaradului șef Lechințeanu Grigore.

La biserica ortodoxă parastasul și slujba pentru odihna sufletului „Martirilor" s'a oficiat de către Protopop I. Dragolea, secondat de către Radu Terente, preot în com. Alma și Mediesan I. din com. Șmig.

Au ținut cuvântări, preamărind valoarea etică, morală și națională a jertfei lui I. Moța și V. Marin, S. Sa I. Dragolea protopop în Dumbrăveni și Terente Radu, preot în com. Alma.

La biserica rom. unită slujba religioasă și parastasul s'a oficiat de către S. Sa Protopop Simu, care a rostit, cu acest prilej, o cuvântare, evocând figurile de legendară și epopeică structură sufletească a Martirilor jertfei pentru Credință și Legiune.

După participarea la serv. divin a avut loc, în sala festivă a Primăriei, o cucernică și impresionantă ședință pe garnizoană, începând cu distribuirea drapelelor, Familiilor „Niți Conat." și „Majadahonda", precum și cet. „Nicoleta Nicolescu".

In cadrul acestei ședințe — camaradul șef Lechințeanu Grigore a rostit o însuflețită cuvântare, înfățișând aportul spiritual prestat pe către „Martirii" evocați, alăturea de Căpitan, pe drumul ascensiunii și gloriceselor avânturi ale Mișcării Legionare.

S'a depus, apoi, „Legământul" și „Jurământul Moța, Marin" de către camarazii și camaradele din garnizoană și plasă.

Deces

Joi, 15 l. c. a avut loc înmormântarea camaradei Cristea Cornelia născută Matei, soția cam. Cristea Ioan, subinsp. școlar al plasei Dumbrăveni. Slujba religioasă, pentru odihna sufletului, a fost oficiată de către S. Sa I. Dragolea, protopop și Radu Terente, preot în com. Alma, răspunsurile fiind date de către corul școalei primare de stat Nr. 1, de sub conducerea d-nei Inv. Cristescu.

Garnizoana Dumbrăveni a participat în întregime, depunând pe sicriu o frumoasă coroană de buchete de flori.

Din partea corpului didactic primar, deasemenea s'a depus o coroană fiind prezenți toți învățătorii.

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

CINE BENEFICIAZĂ DE SCUTIREA LA IMPOZITUL PROPORȚIONAL

Nouile instrucțiuni ale ministerului de Finanțe

Dispozițiunile art. 14 ș 19 din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, au fost completate prin legea modificatoare din 1 Aprilie 1939 în sensul că sunt supuse impozitului proporțional de timbru (1,80%, azi 2%) și Locațiile de serviciu verbale, spre deosebire de textul anterior care supunea acestui impozit numai contractele de locație de serviciu scrise.

Este deasemenea cunoscut că potrivit art. 43 din legea asupra contractelor de muncă în vigoare locațiile de serviciu scrise sau verbale, retribuite cu salarii până al 10.000 lei lunar, sunt scutite de plata impozitului proporțional de timbru.

Din corobarea celor două texte legale menționate rezultă că angajamentele scrise sau verbale, încheiate înainte sau după data de 1 Aprilie 1939 și retribuite cu salarii sub 10.000 lei lunar, sunt scutite de plata impozitului proportinal prevăzut de art. 14 ș 19 din legea timbrului.

Sunt exceptate deci de la beneficiul scutirei de impozit, locațiile de serviciu scrise retribuite cu salarii mai mari de 10.000 lei lunar, indiferent de data încheierii lor.

LOCAȚIUNILE DE SERVICIU

In ceiace privește locațiile de serviciu verbale, — retribuite desigur cu peste lei 10.000 lunar, căci numai în acest caz interesează legea timbrului, — deosebim mai multe cazuri și anume:

Locațiile de serviciu verbale care se mențin și execută în condițiile inițial stabilite încheiate înainte de 1 Aprilie 1939 sunt scutite de plata impozitului proporțional de 2% pe baza art. 14 ș 19, întrucât numai după această dată, această categorie de locații a făcut obiect de impunere.

Contractele de locații de serviciu verbale cari au suferit modificări esențiale după data de 1 Aprilie 1939, se consideră ca noui contracte și sunt supuse ca atare impozitului prevăzut de legea timbrului în vigoare. (Este dela sine înțeles că modificările consimțite de părțile contractante înainte de 1 Aprilie 1939, nu interesează în cazul nostru pentru motivele arătate mai sus). Prin modificări esențiale înțelegem orice modificare care schimbă clauzele convenționale relative la: obiectul contractului, salariu, durată, etc.

Cazuri frecvente sunt acelea unde angajaților cu contracte verbale și retribuții cu salarii sub 10.000 lei lunar li s'a majorat salariul după data de 1 Aprilie 1939, astfel încât în prezent primesc un salariu mai mare de 10.000 lei lunar. Aceste majorări, indiferent din ce motive au fost acordate, duc la crearea de noui contracte și impozitul se datorează ca atare.

CONTRACTELE DE MUNCA

Comisiunea Centrală a Timbrului în ședința dela 24 Iulie 1940 a dat în această privință următoarea deciziune:

„Contractele de muncă individuale „cu o valoare inițială mai mică decât 10.000 lei lunar și cari în urma „acordării sporului de scumpete au „depășit această valoare, au a suporta impozitul proporțional prevăzut de art. 14 ș 19 din legea timbrului la întreaga sumă, întrucât „sporul prezintă toate caracterele „unui salariu, indiferent fiind motivul care a determinat acordarea „lui".

Impozitul proporțional se aplică la salariul brut. Prin salariul brut se înțelege salariul net inclusiv indemnizațiile acordate de orice natură (alimente, indemnizație, etc.).

Când întreprinderea suportă impozitul proporțional de timbru sau impozitul pe salariu se înțelege că suma impozabilă este salariul net plus cuantumul acestor impozite.

EXCEPȚIUNI

Intreprinderile care au făcut declarație potrivit legii pentru acordarea amnistiei fiscale din 1 August 1940, și au obținut beneficiul amnistiei totale și generale nu mai datorează impozitul proporțional pe trecut, anterior datei de 1 Aprilie 1940, întrucât potrivit art. 34 din aceaș lege „beneficiul amnistiei se aplică acelora care au obligațiunea de a reține sau de a vărsa impozitele ori taxele creditorului veniturilor respective, precum și tuturor persoanelor solidar obligate la plata drepturilor fiscale amnistiate".

Ministerul apreciind că nu toate întreprinderile au fost la curent cu interpretarea acestor dispozițiuni acordă termen până la 1 Februarie 1941, pentru plata impozitului proporțional le 2%, fără amendă, numai pentru salariații cu angajamente verbale, cari au primit sporuri după 1 Aprilie 1939 și prin aceasta cad în prevederile de impozabilitate ale art. 14 ș 19 din legea timbrului combinat cu art. 43 din legea contractelor de muncă.

Plata impozitului proporțional se poate face pe trecut pe baza unui singur borderou — iar nu borderouri lunare — bun înțeles cu respectarea dispozițiunilor art. 34 din legea timbrului în ceiace privește rotunjirile.

„IMPĂCAREA STATULUI CU ȚARA"

Conferința d-lui profesor Mihail Manoilescu

Joi după amiază în cadrul ciclului de conferințe organizat de culbul „Bănică Dobre" d. prof. Mihail Manoilescu a vorbit despre „Impăcarea Statului cu țara".

Conferențiarul a început prin a arăta că condiția esențială a oricărei guvernări noui și în special a oricărei politici naționaliste este adeziunea poporului la realitatea stat.

Un popor nu e încă popor dacă nu are politica bine desvoltată, dacă n'a creat un stat integrat în ființa sa intimă și dacă nu-și găsește propria sa imagine în el. Maturitatea sa politică începe în momentul când poporul și-a asimilat ideia de stat, și când statul e expresia cea mai pură a personalității colective a națiunei.

Un fapt cert pentru țara noastră se desprinde azi: statul nu coincide cu țara, cu neamul. Nu coincide în conținut, cu coincide ca spiritualitate, nu coincide calitativ.

D. prof. Manoilescu face apoi un lung proces istoric, analizând în trecut și lumina istoriei, identitatea de vederi dintre stat și națiune.

D-sa examinează între statul natural reprezentat de domni și de boieri, care nu dădeau mult, dar nici nu cereau mult.

Acesta era statul minimal, statul tradiționalist românesc: statul era domnul, țara era satul.

Apoi examinează statul favorit, în timpul căruia concepția liberalistă a occidentului își face loc cât mai mult în țara noastră.

Precursorii acestui stat, au fost Nicolae și C-tin Mavrocordat. Statul fanariot reprezintă anticamera istorică a liberalismului.

Urmează apoi statul liberal ridicat peste un stat discreditat și peste o boerime discreditată. Drept consecință calitatea de boer se pierdea odată cu pământul, titlurile la curte erau netransmisibile și legate de funcțiuni. Statul liberal a fost reprezentat, în 3 constituțiuni: Constituțiunea de 57 ani dela 1866 a lui I. BRATIANU, și constituțiunea de 15 ani din 1923 și constituțiunea a 3-a, de 2 ani jumătate din 1938.

In statul liberal trăiau două lumi: pe de o parte satul care a rămas neschimbat și tot în puterea lui de muncă, cât și în sufletul lui, pe de altă parte orașele care nu împlineau nici o funcție economică, care să justifice bunurile pe cari le consumau din economia rurală. Orașele prin funcțiile lor de speculă și de comercializare, au dat naștere burgheziei și pseudo-burgheziei, cari au creat o mentalitate a cărei roade le vedem și le simțim și astăzi.

Omul bogat de la oraș, este îngrijit să nu-și piardă averea iar omul sărac să nu-și piardă slujba. O lipsă totală de eroism și de idei înalte. Nici orașul, nici satul nu au aderat sufletește la stat. Satele nu aderau pentru că nu aveau de ce adera. Ele fiind acelea dela care se cerea tot fără a li se da în schimb nimic. Chiar atunci când li se dădea ceva cum este cazul învățătorului și al medicului, aceștia erau impopulari.

Orașul pentru considerentele arătate mai sus aveau o atitudine de duplicitate făcând politica profitorului.

Nu se pot contesta însă foloasele pe cari le-am avut de pe urma liberalismului. Intre aceste cel mai mare a fost comunitatea ideologică cu apusul.

Continuarea comunității noastre sufletești cu țările cari reprezintă azi ideologia Europii, a fost urmărită de Mișcarea Legionară. Mișcarea Legionară cu prețul atâtor sacrificii a văzut bine și în această problemă. Acum în acest moment unic din istoria noastră este cel mai fericit prilej de a face împăcarea statului cu țara.

In continuare d. prof. Manoilescu analizează condițiunile în care s'ar putea înfăptui această împăcare.

Legiunii îi revine marea sarcină de a face această împăcare având o putere nelimitată, o libertate spirituală și politică desăvârșită.

Ei îi revine sarcina să se facă un stat românesc. Cine ar fi putut mai bine decât El, Căpitanul, să facă această împăcare? El nu a fost un om reprezentativ, ci un reprezentant al sufletului poporului. El s'a identificat sufletește cu neamul nostru, a fost cel mai mare interpret al sufletului poporului.

Eminescu a fost cel mai mare interpret al nostru pe linia poetică. Căpitanul a fost cel mai mare interpret al nostru pe linia politică.

El nu înțelegea poporul, el era poporul.

El nu era un român, ci era românul.

Cum se va face împăcarea? Inainte vreme împăcarea se făcea printr'un adevărat tratat de pace care era constituția.

In România de azi există două procese: unul vechi, și altul nou. Pe cel vechiu îl cunoaștem, iar pe cel nou.

MINELE DE CĂRBUNI DIN TURCIA

VOR FI CUMPĂRATE DE STAT

ISTANBUL, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani anunță:

Se afirmă că Statul va cumpăra dela particulari și societățile particulare minele de cărbuni.

Directorul general al minelor, însoțit de mai mulți funcționari superiori, a plecat la Zonguldak pentru a alege minele ce urmează să fie cumpărate.

VAPOR EȘUAT

CADIX, 17. (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

Vaporul „Monte Arlas" care a eșuat în apropiere de Bonanza, s'a despicat în două.

Din încărcătura lui a putut fi salvată o cantitate de 1.000 tone de lemn și fier.

Recrutarea și pregătirea personalului din comerț și industrie

Salariile minimale din industria textilă

In cadrul programului de consfătuiri săptămânale cu comercianții și industriașii, la Camera de Comerț și de Industrie din București s'a ținut consfătuirea industriașilor și comercianților de manufactură și galanterie.

S'a discutat în continuare problema recrutării și pregătirii personalului auxiliar din această ramură de comerț, precum și problema creditului.

ROMANIZAREA PERSONALULUI DIN COMERȚ

Românizarea personalului din întreprinderile comerciale întâmpină serioase greutăți din cauză că nu există personal suficient spre a umple golurile rămase de pe urma înlăturării evreilor.

Trebuesc depuse toate străduințele pentru recrutarea și pregătirea acestui personal, nu numai pentru opera de românizare, care nu admite întârzieri, dar și pentru pregătirea comercianților de mâine.

Recrutarea lor va trebui să se facă în primul loc dintre fiii sateior. Aceștia nu sunt în stare însă să se întrețină singuri în oraș.

De aceea s'a preconizat crearea unui cămin special.

Atragerea și educarea acestor viitori negustori a găsit un viu interes printre comercianții bucureșteni. De aci necesitatea discuțiunilor pentru găsirea celui mai bun mijloc pentru realizarea acestei opere.

PROBLEMA CREDITULUI COMERCIAL

A doua problemă desbătută a fost aceea a creditului comercial în special pentru comercianții români existenți.

Este un fapt cunoscut că astăzi comercianții noștri nu se mai bucură de credite de mărfuri. Pe de altă parte, se știe deasemenea că băncile nu acordă aproape nici un fel de credit comercianților. In această situație, mare parte dintre ei trec prin mari greutăți și nu știu cum vor eși din această încercare.

Comercianții români care există au reptul la o atenție deosebită. Ei trebuesc considerați ca pioneri și deci tratați ca atare. Au nevoe de sprijinul factorilor de conducere, spre a se menține și spre a-și întări pozițiile.

SALARIILE MINIMALE IN INDUSTRIILE TEXTILE

Industriașii din ramura textilă au ridicat problema salariilor minimale fixate de Ministerul Muncii.

Cu toate că aceste salarii sunt mult mai mari decât înainte (în unele cazuri se dublează chiar) și industriașii nu pot ridica prețurile, ei au consimțit totuși să facă sacrificii pentru a da posibilitate ca și lucrătorii să se bucure de un trai mai omenesc.

Salariile minimale au însă nevoe de o precizare. In această ramură industrială lucrătorii erau plătiți în acord, adică proporțional cu lucrul efectuat. Salariile minimale sunt aceleași pentru toată lumea. Un lucrător mai priceput primește aceiaș salariu ca un lucrător mai puțin priceput; un lucrător leneș primește aceiaș salariu ca unul vrednic.

Salariilor minimale, așa cum au fost fixate, le lipsește stimulentul. De aceea, industriașii roagă Ministerul Muncii ca odată cu fixarea unui minim de salariu să fixeze și un minimum de randament. Este în însuși interesul lucrătorului să știe cât trebue să producă pentru acel salariu care i-a fost fixat.

MĂSURI DE APĂRARE PASIVĂ OBLIGATORII PENTRU POPULAȚIE

Subsecretariatul de Stat al Aerului a dat următorul comunicat:

Pentru a evita pierderi inutile pe timpul atacurilor aeriene, populația va da ascultare din convingere, în interesul fiecăruia și al colectivității măsurilor de apărare pasivă obligatorii de mai jos:

A) STINGEREA ȘI ASCUNDEREA LUMINILOR

Toți locatarii imobilelor de orice fel (publice sau particulare), care nu au ferestrele prevăzute cu jaluzele sau obloane, sunt obligați să-și procure și să aplice deasupra geamurilor interioare hârtie neagră, cartoane, perdele groase, pături, etc. și să se asigure totodată că mijlocul întrebuințat pentru ascunderea luminilor, nu permite să răsbată în afară, nici o rază de lumină.

Localurile publice vor lua măsuri ca ieșirile să fie prevăzute cu perdele negre care să împiedece la deschiderea ușilor, pătrunderea luminei în afară.

Toate luminile exterioare ale locuințelor, magazinelor, etc. (reclame luminoase, firme) vor fi stinse.

Luminile exterioare strict necesare dela școli, spitale, fabrici, cazărmi, gări, aerodromuri, etc., vor fi camuflate prin becuri în culoare fumurie, cel puțin jumătate din partea de jos.

Peste bec se va aplica un abatjour cilindric, vertical, destul de rezistent, perfect închis sus și lung de cel puțin trei ori mărimea becului, astfel ca pe pământ să apară o mică suprafață slab luminată, servind numai ca reper și siguranță.

B) ADAPOSTIREA

1. *Măsuri de prevedere în ceeace privește adăpostirea:*

a) Șefii A. P. ai imobilelor care nu dispun de un adăpost special vor alege în subsol sau pivniță, o cameră sau mai multe, indiferent de cine locuește în subsol sau posedă pivnița, care să aibă asigurate câte două eșiri (sau cel puțin o ușă și o fereastră);

b) Se vor așeza la ferestrele pivniței sau subsolului ales, saci sau lăzi umplute cu nisip;

c) Se vor așeza din vreme, în aceste încăperi 1—2 târnăcoape și 2—3 casmale, pentru deschiderea unor eșiri, în cazul prăbușirei imobilului;

d) Vor exista în permanență în aceste încăperi, o lampă sau un felinar, un vas cu apă, scaunele necesare și eventual, mijloace pentru odihna celor bolnavi sau celor ce le-ar veni rău;

e) Se va cunoaște de fiecare locatar (șef de imobil și de familie) numărul telefonic și adresa postului de prim ajutor cel mai apropiat;

f) Se va procura de fiecare familie 1—2 pachete de pansament și desinfectantele necesare.

2. *Măsuri de executarea adăpostirei:*

a) Cei găsiți de alarmă acasă, birouri, etc., vor stinge luminile în tot localul și cu mijloacele de luminat, pregătite dinainte, vor coborî în pivnița sau subsolul ales la adăpost. Toate aceste operațiuni, vor trebui să fie făcute în timpul cel mai scurt;

b) Cel mai desăvârșit calm trebue păstrat în adăpost, în cazul când bombele au căzut în vecinătate;

c) In caz de rănire, se va anunța cât mai neîntârziat postul de prim ajutor, întrebuințându-se până la evacuare mijloacele aflate la îndemână;

d) Cei surprinși de alarmă pe stradă, vor merge liniștiți și vor intra în primul adăpost întâlnit;

e) Cei surprinși de bombardament înainte de a fi găsit un adăpost, se vor ascunde în primul gang sau după primul zid întâlnit, iar în caz de lipsă, se vor culca de îndată ce aud șuerat de bombă.

C) MĂSURI CONTRA INCENDIILOR

1. *Măsuri de prevedere:*

a) Se vor goli podurile de orice material combustibil și se va întinde pe podele un strat de nisip de 2—3 cm.; se va vărui toată partea lemnoasă a podului cu un strat gros de var și se va așeza în unele din colțurile podului, o ladă cu nisip și o lopată;

b) Se va așeza la îndemână cheile dela pod și se va destina din vreme personalul de serviciu, care să inspecteze podul;

c) Se va ține în evidență, numărul telefonic al postului de pompieri respectiv.

2. *Măsuri de execuție:*

a) In caz de început de incendiu, provocat de o bombă incendiară, se va arunca dela oarecare distanță cu lopata, nisipul depozitat în lada din pod;

b) Se va anunța neîntârziat postul de pompieri, dacă întrebuințarea mijlocului de mai sus, n'a dat rezultat.

D) ALARMA

— Alarma și încetarea ei în București, se dă numai prin sirenele municipiului București și ale C. F. R., iar în comunele dimprejur, prin clopotele dela biserici.

— *Inceperea alarmei se dă* prin un sunet modulat, iar în comune, prin bătăi de clopote dese și repetate.

— *Incetarea alarmei* se dă prin un sunet continuu iar în comune, prin bătăi rare de clopote.

E) CIRCULAȚIA

a) Vehiculele care întrebuințează faruri, vor camufla luminile din față prin acoperirea lor cu o învelitoare de piele, mușama sau postav negru, sau prin aplicarea în spatele geamului, a unui carton sau tablă.

— Lumina va străbate printr'o fereastră orizontală de 6-1 cm., așezată deasupra focarului de lumină al farului.

— Lumina fixă de poziție din spatele autovehiculelor va fi camuflată prin aceleași mijloace ca mai sus, lăsându-se o deschizătură orizontală de 4 cm. pe 5 mm.

— Lumina pentru indicarea numărului de circulația vehiculelor, va fi prevăzut cu geam albastru, care să permită citirea numărului dela o distanță de 10 pași.

— Lumina stopului în legătură cu frâna de picior, va rămâne normală.

Indicatoarele de întoarceri vor fi întrebuințate normal și timp cât mai scurt;

b) Vehiculele surprinse de alarmă în mers, vor intra în prima stradă laterală și se vor opri pe partea dreaptă în sensul mersului, stingând toate luminile iar pasagerii și conducătorii vehiculelor vor intra în cel mai apropiat adăpost.

F) CONTROLUL

— Pentru controlul aplicării acestor măsuri și în interesul general, toate imobilele vor fi vizitate de către organele S. S. A. (Comandamentul A. A. T.), Comand. Militar al Capitalei (pentru instituțiunile militare), Corpului de Jandarmi (pentru comunele din jurul Capitalei), prefect. poliției Capitalei, pentru municipiul București, având concursul mișcărei legionare.

— Aceste organe vor verifica și îndruma populația municipiului București și al comunelor aflate pe o rază de 20 km. împrejur, asupra:

— Măsurilor prevăzute pentru ascunderea luminilor;

— Alegerii adăpostului necesar fiecărui imobil și amenajării lui;

— ascunderea luminilor de către vehicule de orice fel;

— măsurilor de prevenirea și localizarea incendiilor.

Toate organele de control indicate mai sus, vor fi prevăzute cu legitimații, emanând dela autoritățile respective.

Cazurile de contravenție la măsurile obligatorii de apărare pasivă specificate mai sus, vor fi sancționate.

— *Pentru prima dată*, cu tăierea racordului luminei electrice sau gaz aerian, iar autovehiculele, prin oprirea și desumflarea cauciucurilor până la intrarea în legalitate.

— *Pentru a doua oară*, pe lângă măsura de mai sus, se va aplica și prevederile art. 63 din legea A. A. T.

MEXICO-UL AȘTEAPTĂ CEASURI DE LUPTĂ ȘI DE SACRIFICIU

Declarațiile generalului Camacho, președintele Republicei

MEXICO, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Generalul Camacho, președintele Republicei, într'o cuvântare pronunțată cu ocazia remiterii săbiilor de ofițeri elevilor școalei militare mexicane, care au terminat studiile, a exprimat părerea că America reprezintă idealul unei noui doctrine de fraternitate și de pace.

Totul face să se creadă, a adăogat generalul Camacho, că Mexicul va trebui să treacă, într'un viitor apropiat, prin ceasuri de hotărîre, de luptă și de sacrificiu.

Președintele Republicei a declarat că ofițerii au datoria de a duce lupta pentru menținerea instituțiilor democratice. Apărarea unei doctrine internaționale, garantând o pace permanentă și onorabilă tuturor națiunilor americane, constitue, după avizul generalului Camacho, linia de tranșee pe care soldatul mexican va trebui să o apere cu botărîre.

Terminând, generalul Camacho a cerut ofițerilor să la armele cu aceiași energie ca și eroii istoriei mexicane, dacă va fi necesar pentru apărarea Mexicului, idealor sale și valorilor sale morale.

Trenuri directe la și dela Turda

De Sâmbătă 18 Ianuarie 1941, trenurile de persoane nr. 301, 302 București Nord-Câmpia Turzii, nr. 3123 Teiuș-Câmpia Turzii și nr. 3150 Câmpia Turzii-București Nord, vor circula direct la și dela Turda.

Tr. 301 va pleca din Câmpia Turzii la 22,18 și va sosi la Turda la 22,34.

Tr. 302 va pleca din Turda la 15,40 și va sosi în Câmpia Turzii la 15,58.

Tr. 3123 va pleca din Câmpia Turzii la 20,53 și va sosi la Turda la 21,08.

Tr. 3150 va pleca din Turda la 8,10 și va sosi la Câmpia Turzii la 8,28.

SPORT

Slovacia a învins şi reprezentativa Jugoslaviei, cu 4-1 (1-0 3-1, 0-0) şi a câştigat Cupa Manole Stroici

ECHIPA SLOVACIEI

SMIDA — ODOLICSANYI

TRNAWSKY — STOLK

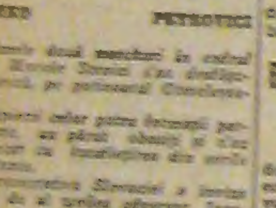
REIMANN

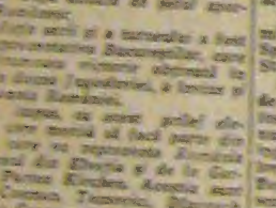

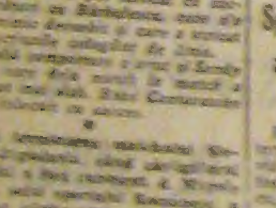
OLEJNIK — DR. BOLRIK

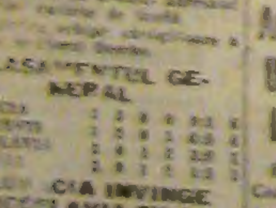

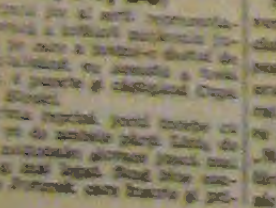
DEMKO — PETROVICI

BUCUREŞTI, MAI BUN DECAT ROMANIA, INVINGE CU 2-1 (0-0; 1-0; 1-1)

Boberii români au plecat aseară spre Innsbruck

Sportivii slovaci şi jugoslavi au vizitat eri Primăria Capitalei

CLASAMENTUL GENERAL

SLOVACIA INVINGE JUGOSLAVIA CU 4-1 (1-0; 3-1; 0-0)

Anglia a cerut scuze Uruguay-ului pentru violarea apelor teritoriale

BUENOS AIRES, 17 (Rador).

CAPITALA

ÎNFIORĂTOAREA NENOROCIRE DIN STRADA EPICOL

O bătrână arsă de vie

LANGA SOBA

IN ZORII ZILEI

INCEPUT DE INCENDIU

ARESTAREA UNUI PERICULOS SPARGATOR

ALT SPARGATOR ARESTAT

S'A SPANZURAT DE TABLIA PATULUI

FOCUL DIN STRADA AL. TURCU

ARESTAREA UNUI EVREU RASPANDITOR DE FOTOGRAFII PORNOGRAFICE

Agenţii Poliţiei Sociale de pe lângă Prefectura Poliţiei Capitalei, după indicaţiile date de d. comisar

INFORMAŢIUNI

Domnul care a telefonat acasă la Doamna General Antonescu că a trimis într'un plic o ordonanţă de plată pentru Comitetul Societăţii de Patronaj este încunoştinţat că nu s'a primit nimic şi este rugat să-şi dea adresa.

Consiliul de patronaj a fost informat că se prezintă în numele său sau al preşedintei doamnei General Antonescu, diferite doamne, cerând sprijinul pentru opere sociale şi adunând bani.

Consiliul de patronaj n'a dat asemenea autorizări şi roagă ca să fie predate Poliţiei sau Parchetului, persoanele care ar mai încerca asemenea triste şi reprobabile practici.

ABONAMENTE

IN TARA

Trei luni . .	lei 200
Şase „ . . .	„ 380
Un an . . .	„ 750

In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

D-nii abonaţi sunt rugaţi a ne trimite odată cu schimbarea domiciliului, reclamaţiunea sau prelungirea abonamentului, eticheta cu care primesc ziarul.

ANGLIA ARE NEVOE DE INFIRMIERE

Declaraţiile ministrului englez al higienei

STOCKHOLM, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ministrul englez al higienei MacDonald, a rostit Vineri un discurs la radio, în cursul căruia a declarat între altele că e nevoe urgentă de infirmiere pentru îngrijirea bolnavilor de febră şi a tuberculoşilor.

In timpul ultimelor luni, personalul spitalelor engleze s'a surmenat în urma violenţelor atacuri germane, a adăugat ministrul. Având în vedere vremea de iarnă şi atacurile continue, a trebuit să facă totul

STATELE UNITE NU VOR PUTEA DEPĂŞI NUMERIC FLOTELE PUTERILOR AXEI

Declaraţiile ministrului american al Marinei

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

LINIŞTE LA FRONTIERA SIAMULUI

VICHY, 17 (Rador).

NOUILE DOBÂNZI ÎN GUVERNĂMÂNTUL GENERAL AL FOSTEI POLONII

CRACOVIA, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Elevi T. R. admişi a urma cursurile Şcoalei ofiţeri rezervă de cavalerie

INAUGURAREA UNEI LINII AERIENE SOVIETICE DE 8250 KILOMETRI

MOSCOVA, 17 (Rador).

GUVERNUL FRANCEZ NU VA FI REMANIAT

VICHY, (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Din toată lumea

COASTA DE SUD-EST A ANGLIEI ATACATĂ CU SUCCES DE AVIATORII GERMANI

Trei cargo boturi britanice bombardate

BERLIN 17 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

In primele ore ale după amiezii, avioane de bombardament germane au atacat cu foarte bun efect unităţile navale engleze ce se aflau în portul Valetta din insula Malta. Vasul purtător de avioane care fusese grav avariat în ziua de 10 Ianuarie a fost din nou lovit în plin de mai multe ori cu bombe de calibru greu şi mijlociu. In plus, numeroase bombe au căzut în regiunea arsenalului.

Un cargobot a fost lovit de o bombă de cel mai mare calibru.

Crucişătorul englez „Southampton", atacat la 10 Ianuarie de formaţiuni aeriene germane şi italiene, a fost atât de grav vătămat, încât s'a scufundat.

In cursul sborurilor de recunoaştere inarmată, efectuate pe ziua de azi, trei cargoboturi cu o deplasare de 13.000 tone au fost atacate cu mai multe bombe la est de Scoţia nordică şi pe coasta de sud-est a Angliei.

Noaptea trecută, formaţiuni de avioane de bombardament au atacat cu succes un port din Anglia occidentală, cum şi alte obiective din Anglia de sud.

In noaptea de 16 spre 17 Ianuarie, slabe formaţiuni inamice au aruncat pe teritoriul Reichului câteva bombe explozive şi incendiare. Pagubele materiale sunt neînsemnate.

In zilele de 15 şi 16 Ianuarie, inamicul a pierdut în total cinci avioane.

Trei avioane germane, plecate în seara de 15 Ianuarie, nu s'au înapoiat.

In unele porturi engleze am putut observa zeci de vapoare, care prezentau răni adânci în trupul lor.

Distrugerile făcute în numeroase oraşe şi în foarte multe porturi britanice sunt extraordinare, iar întinderea razei de acţiune a avioanelor de bombardament germane pentru distanţe lungi este cu adevărat uimitoare. Am putut vedea până la 25 grade longitudine vest de Islanda bărci de salvare şi plute, mărturii ale marilor fapte săvârşite de aviaţia germană.

Au fost provocate numeroase incendii

BERLIN 17 (Rador). — Agenţia DNB anunţă că aviaţia germană a atacat, în noaptea de 16 spre 17 Ianuarie, obiective militare importante, situate în Anglia sudică şi centrală.

Un atac mai intens a fost deslănţuit contra unui port şi unui oraş dela vest, port deosebit de important pentru transbordarea grânului.

Echipagiile avioanelor au semnalat numeroase incendii, provocate de atacurile cu bombe.

ŞI UN PORT DE APROVIZIONARE A FOST BOMBARDAT

BERLIN 17 (Rador). — Agenţia D. N. B. află că atacurile aeriene germane din noaptea de 17 Ianuarie s'au concentrat înainte de toate asupra portului Avonmouth, din canalul Bristol.

Puternice formaţiuni de avioane de luptă germane au aruncat cu eficacitate numeroase bombe explosive şi incendiare în dockuri şi în ecluze, provocând violente explozii.

S'au observat, în plus, mari incendii care străluceau până departe şi care s'au întins repede la mai multe mori şi la amenajamentele din dockuri.

Un port important de aprovizionare pe coasta de sud-est a Angliei a fost deasemeni atacat în aceeaşi noapte cu bombe explosive şi incendiare.

VAS BRITANIC TORPILAT IN ATLANTIC

NEW YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Vasul de transport britanic „Almeda Star" de 14.936 tone a emis o radio-telegramă în care anunţă că a fost torpilat în Atlanticul de Nord.

Semnalul d. S. O. S. al lui „Almeda Star" a fost precedat cu câteva ore numai, de semnalele de ajutor ale altui vas, care se afla în aceiaşi regiune.

ORAŞUL BRISTOL A FOST BOMBARDAT

AMSTERDAM, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Postul de radio Londra anunţă că atacurile aviaţiei germane au ţintit în principal, în noaptea spre Vineri, oraşul Bristol.

Din aceiaşi sursă se află că un anumit număr de incendii s'au declarat. Case de comerţ şi alte imobile au fost avariate.

CONVOI ENGLEZ ATACAT

BERLIN, 17 (Rador). — Agenţia D. N. B. anunţă că în cursul zilei de 16 Ianuarie, avioane germane au dat atacuri contra unor vapoare în Atlantic.

Două vase de comerţ care navigau în convoiu în largul Hebridelor, au fost lovite; unul din ele, cu o deplasare de 5.000 de tone, a fost lovit atât de grav, încât a luat foc, s'a imobilizat şi a început să se aplece; al doilea, de 4000 de tone, a primit mai multe lovituri.

Un alt vapor de 4000 de tone, care naviga la est de Orfodness (coasta orientală engleză), a fost lovit în plin de două ori atât de puternic, încât s'a imobilizat şi a început să scoată nori de fum.

RELATARILE UNUI CAPITAN SUEDEZ ASUPRA EFECTULUI ATACURILOR GERMANE

STOCKHOLM, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Un căpitan suedez, care pilotase diferite cargoboturi în largul coastei engleze şi s'a înapoiat apoi în Suedia trecând prin Lisabona, Barcelona, Muenchen şi Berlin, povesteşte astfel impresiile sale:

COMUNICATELE OPERAŢIILOR MILITARE BRITANICE

LONDRA 17 (Rador). — Ministerul aerului publică următorul comunicat:

Poleiul în cantitate mare şi furtunile electrice din noaptea trecută de Joi spre Vineri, au împiedecat avioanele de bombardament britanice, odată mai mult, de a face din baza navală de la Wilhelmshaven principalul lor obiectiv. Deşi atacul dat a fost pe o scară mult mai puţin intinsă decât cel din noaptea precedentă, rezultate încununate de mult succes au fost atinse. Avioanele britanice au cauzat numeroase incendii şi alte avioane sosite mai în urmă au semnalat că aceste incendii atinseseră foarte mari proporţii, mai ales în regiunea gărei şi a rezervoarelor de petrol.

S'au observat numeroase explozii. Alte avioane au atacat dokurile de la Emden, Boulogne şi Calais, apoi bifurcaţia căii ferate de la Ostanda şi un aerodrom în Franţa ocupată.

Din toate aceste operaţiuni, cinci avioane britanice lipsesc.

LONDRA 17 (Rador). — Ministerul aerului şi securităţii interne a dat Vineri seară următorul comunicat:

In cursul zilei de Vineri, activitatea aeriană inamică a fost foarte redusă.

Un avion izolat a aruncat o bombă în cursul dimineţii în comitatul Kent, dar ea nu a făcut nici victime, nici pagube.

Mai târziu, tot în cursul dimineţii, un avion de bombardament inamic a fost doborît în mare de avioanele noastre de vânătoare în nordul Scoţiei.

MARINA BRITANICĂ ARE NEVOE URGENTĂ DE DISTRUGĂTOARE

Declaraţiile ministrului englez al nav'gaţiei

STOCKHOLM, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

D. Cross, ministrul britanic al navigaţiei, într'un discurs rostit Vineri, a pus în gardă pe compatrioţii săi contra unei aprecieri prea optimiste în legătură cu atacurile suferite de flota comercială engleză, având în vedere că ultimul comunicat al amiralităţii britanice dă o cifră mai mică pentru pierderile engleze suferite în cursul primei săptămâni a lunii Ianuarie.

Trebue mai degrabă să ne aşteptăm, a adăugat d. Cross, ca aceste cifre modeste să constitue o excepţie şi ca flota comercială engleză să sufere lovituri foarte grele şi vremuri foarte critice, căci inamicul se pregăteşte să dea efortul său maxim îndeosebi contra navigaţiei engleze şi, deci, împotriva comunicaţiilor cu celelalte ţări, comunicaţii pe mare care leagă Anglia cu restul lumii.

In cursul expunerii sale, d. Cross s'a referit şi la primejdia războiului submarin, făcând un tablou foarte înspăimântător al lui.

El a mai declarat că marina britanică are nevoe urgentă de distrugătoare.

DARUL DUCELUI MUSSOLINI OFERIT MAREŞALULUI GOERING CU OCAZIA ANIVERSĂRII

BERLIN, 17 (Rador). — Ducele a dăruit mareşalului Reichului Goering, cu ocazia aniversării sale, admirabila operă de artă germană cunoscută în lumea artistică sub numele de „Altarul dela Sterzing".

Această lucrare artistică se afla până acum în Sterzing. Ea a fost lucrată în atelierul lui Moltscher, aparţinând celor mai frumoase altare din epoca picturei primitive din Germania secolului al XV-lea.

Darul Ducelui a fost înmânat mareşalului Reichului Goering prin intermediul d-lui Dino Alfieri, ambasadorul Italiei la Berlin.

LA DJIBOUTI N'AU FOST INCIDENTE

VICHY 17 (Rador). — Guvernatorul coastei Somaliei a declarat că sunt neîntemeiate svonurile răspândite de propaganda străină, după care ar fi avut loc la Djibouti incidente între francezi şi italieni de o parte şi soldaţii indigeni şi europeni de altă parte.

TRATATIVE COMERCIALE BULGARO-IUGOSLAVE

BELGRAD, 17 (Rador).— Agenţia „Avala" transmite:

Ziarul „Obzor" din Zagreb anunţă că în curând vor începe tratativele comerciale între Bulgaria şi Iugoslavia, în vederea reglementărei anumitor chestiuni cu privire la traficul de mărfuri şi la plăţi.

In legătură cu aceste tratative, Camerele economice au cerut celor interesaţi să-şi prezinte dinainte observaţiunile ce au de făcut cu privire la problemele viitoare de schimb economic cu Bulgaria.

NOUI NEGOCIERI ECONOMICE GERMANO-BULGARE

BELGRAD, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

D. Draganoff, ministrul Bulgariei la Berlin, a traversat Vineri Iugoslavia, în drum spre Sofia.

El a declarat ziariştilor din Belgrad că este însărcinat să pregătească terenul pentru noui negocieri economice germano-bulgare.

40 GRADE SUB ZERO IN FINLANDA

HELSINKI, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani comunică:

Termometrul a înregistrat la Helsinki 30 grade sub zero.

In alte localităţi din Finlanda temperatura a scăzut până la 40 grade sub zero.

VREMEA REA CONTINUĂ IN SPANIA

MADRID 17 (Rador). — Vremea rea, însoţită de viscol şi zăpadă multă, continuă în nordul Spaniei.

Toate serviciile feroviare din provincia Asturii au fost suspendate, deoarece liniile sunt inutilizabile.

In provincia Santander, un autobus încărcat cu pasageri a fost acoperit, pe şoseaua Unquera-Potes, de o avalanşe căzută din munte.

Graţie ajutoarelor care au fost organizate în grabă, toţi călătorii au putut fi salvaţi.

ADEVĂRUL ASUPRA ASASINĂRII GERMANILOR DIN VECHEA POLONIE

Rezultatul cercetărilor direcţiei poliţiei criminale a Re'chului

BERLIN 17 (Rador). — La Direcţiunea poliţiei criminale a Reichului, din Berlin, a fost deschisă o expoziţie publică, care rezumă rezultatele cercetărilor făcute pentru a se afla adevărul asupra asasinatelor comise în persoana membrilor grupului etnic german în vechea Polonie.

Aceste cercetări au fost făcute din ordinul înaltului comandament al forţelor armate germane şi executate de inspecţia sanitară a armatei şi de o comisiune specială a Direcţiunei Poliţiei criminale a Reichului.

Expoziţia, care se compune din documente rezumând cercetări de amănunt, efectuate în mod minuţios şi nu se poate mai conştiincios va fi transpusă apoi la Academia de Medicină militară.

Nu a fost cu putinţă, desigur, să se examineze din punct de vedere medical, toate atrocităţile comise de polonezi. A fost nevoe ca cercetările să fie restrânse la un număr de 50 de cazuri tipice, pentru a se ilustra modul cum au procedat polonezii în asasinatele ce au comis împotriva germanilor.

Nici sexul, nici vârsta, nici starea sănătăţei, n'au avut nici un rol în aceste crime. Au fost omorâţi copii, tineri, bătrâni, femei gravide şi invalizi.

Astfel dintr'un grup de 36 corpuri ce au fost disecate; au fost 9 copii în vârsta de la 3 la 13 ani, 12 femei în etate de la 16 la 60 ani şi 8 bărbaţi în vârstă de la 16 la 82 ani.

Se vede din această expoziţie că victimele au fost omorâte când cu focuri de revolver, când prin lovituri de cuţit sau au fost gâtuiţi, înecaţi, strobiţi, arşi sau îngropaţi de vii.

Arma militară polonesă era corpul delict cel mai des întrebuinţat. Cadavrele ce câteodată se văd a fi fost străbătute pieziş de gloanţe, dovedesc că adese ori că victimele au fost doborîte cu focuri, după ce fuseseră strânse la întâmplare.

ANGLIA ARE INTENŢIA SĂ INVADEZE IRAKUL

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

După ziarul „Dnevnik, al Yom", ziar apărând la Damasc, constată că planurile engleze de a invada Irakul au stârnit o mare nervozitate în lumea arabă.

Ziarul arab pune în gardă Anglia contra unui astfel de atac dat împotriva independenţei Irakului, căci el ar fi interpretat ca un atac împotriva lumii arabe şi ar [illegible] o reacţiune apropiată.

INSULA MALTA VIOLENT BOMBARDATĂ DE AVIAŢIA GERMANĂ ŞI ITALIANĂ

Trupele greceşti au suferit pierderi simţitoare

ROMA 17 (Rador). — Marele Cartier General al forţelor armate italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat purtând No. 224:

Pe frontul grec, în timpul acţiunilor cu caracter local am cauzat adversarului pierderi simţitoare.

In Cirenaica activitate de artilerie în zona Gallabat.

Inamicul a bombardat câteva localităţi din Somalia, fără nici un succes.

O formaţiune a corpului aerian german de bombardament, escortată de avioane de vânătoare germane şi italiene a bombardat în mod intens, prin valuri succesive, baza navală La Valetta din insula Malta. Această acţiune a fost efectuată cu hotărîre şi îndrăzneală.

Vasul port-avion „Illoustrious" care se refugiase la Malta din cauza gravelor avarii suferite în timpul atacurilor precedente, a fost atins cu bombe de calibru mare şi mijlociu. Un crucişător şi un pachebot au fost şi ele atinse în mod grav. Arsenalul şi lucrările portului au fost în mod eficace lovite de mai multe ori, printr'un tun din cele mai precise.

Un avion german nu s'a reîntors la baza sa.

Submarinul care a fost tamponat la 29 Decembrie şi menţionat în comunicatul oficial No. 216 este submarinul grecesc „Proteus". Acest submarin de construcţie franceză deplasa în cufundare 930 tone şi când naviga la suprafaţă 700 tone, fiind înarmat cu 8 tuburi lans-torpile şi un tun de 102 milimetri.

In timpul unei incursiuni inamice asupra Cataniei care s'a produs în cursul nopţei de 12 spre 13 Ianuarie, apărarea anti-aeriană a mai doborît un avion în afară de cel semnalat prin comunicatul oficial No. 220.

CONCURSUL LUCRATORILOR ITALIENI DIN ALBANIA

TIRANA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

Dela începutul ostilităţilor cu grecii, miile de lucrători italieni ce se aflau în Albania pentru terminarea importantelor lucrări publice, au fost transferaţi împreună cu inginerii ce-i conduceau, pe front unde au colaborat şi continuă să colaboreze cu trupele de geniu pe zona de operaţiuni.

Ei împart cu combatanţii sacrificiile războiului şi mulţi dintre ei au murit sau au căzut răniţi, în timpul bombardamentelor inamice.

Opera preţioasă îndeplinită de aceşti lucrători italieni în favoarea Albaniei, chiar şi pe timp de război, este recunoscută şi comentată în chip foarte favorabil de presa albaneză şi între altele, de către ziarul „Tomori".

DARURILE ALBANEZILOR DIN BULGARIA

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani transmite:

Albanezii cari aparţin fasciei „Cesare Battisti" din Sofia, au trimis daruri în mari cantităţi, luptătorilor de pe frontul grec.

Daruri au fost oferite şi de comunităţile albaneze din Sofia, Sliven şi Vidin.

Cum a fost bombardat portul Valletta

ROMA, 17 (Rador). — Trimisul special al agenţiei Stefani, pe frontul aeronautic, „de undeva din Italia" semnalează că foarte importante acţiuni de bombardament în masă, în valuri succesive, au fost efectuate de formaţiunile de bombardament ale corpului aeronautic german împotriva obiectivelor cele mai importante din insula Malta.

Avioanele de bombardament germane au fost însoţite de formaţiuni de vânătoare italiene. In aceste atacuri au fost folosite bombe de calibru foarte mare şi mijlociu. Deasemeni au fost aruncate şi bombe incendiare, în greutate de mai multe tone.

Portul la Valletta a fost puternic bombardat. Mai multe pacheboturi, ancorate în golful Marsa-Sirocco, au fost lovite.

Vasul-purtător de avioane, care a fost lovit de bombele aruncate de un avion-torpilor italian, în ziua de 10 Ianuarie în Canalul Siciliei, şi care a fost remorcat cu mari greutăţi într'un basin al portului la Valletta, a fost din nou bombardat şi avariat.

In timpul atacului, reacţiunea contra-aeriană inamică a fost foarte violentă. Condiţiunile atmosferice defavorabile nu au împiedecat totuşi strălucita acţiune a avioanelor de bombardament germane.

Falsuri difuzate de propaganda engleză

ROMA, 17 (Rador).— Propaganda britanică continuă să difuzeze în toată lumea neadevărurile cele mai vădite împotriva Italiei.

Unul din aceste neadevăruri a fost răspândit chiar ieri, când mărturisind numai o parte din pierderile suferite în cursul bătăliei din zilele de 9 şi 10 Ianuarie în Marea Mediterană, Marea Britanie a ajuns să afirme că pentru prima oară vasele engleze au fost atacate în Mediterana.

Cercurile politice din Roma au subliniat cu privire la aceasta, că o asemenea propagandă dovedeşte tocmai contrariul a ceince Londra voeşte a face să reiasă, căci ea dovedeşte că Marea Britanie urmăreşte în deosebi Italia, recunoscând astfel în mod implicit tocmai marea importanţă pe care o are Italia şi că Anglia în copilăreasca sa încercare de a diminua însemnătatea faptelor, termină prin a le scoate şi mai mult în evidenţă.

Intreaga lume ştie, în adevăr, că atacurile aeriene şi navale împotriva forţelor navale britanice au fost numeroase şi că ele s'au adeverit ori de câte ori forţele navale din Mediterana ale Marei Britanii se străduesc să traverseze această mare, provocându-le pierderi simţitoare.

Cercurile politice mai relevează că scopul acestei campanii este de a crea antagonism între forţele italiene şi forţele germane. Aceasta însă nu dovedeşte altceva decât că propaganda britanică este lipsită de cel mai elementar simţ al realităţei, căci italienii şi germanii sunt atât de uniţi, încât ar fi o nebunie a crede că orice manevre adverse, ar putea reuşi, oricât de puţin, de a înăspri relaţiile între ei.

Cum a decurs atacul împotriva Maltei

BERLIN, 17 (Rador). — După primele atacuri ale avioanelor germane de bombardament în picaj, îndreptate la 16 Ianuarie cu deplin succes contra unităţilor flotei engleze din Mediterana, iată că pentru întâia oară formaţiuni germane, operând în mare număr pe teatrul italian de răsboiu, au efectuat un raid asupra Maltei ,aruncând bombe de calibru mare şi foarte mare. Obiectivul principal al raidului îl formau în primul rând unităţile navale ce se aflau ancorate acolo şi cu deosebire vasul purtător de avioane condus în portul Valetta pentru a i se face reparaţiile necesare după atacul avioanelor germane dela 10 Ianuarie.

După ce lucrările defensive au fost supuse unui bombardament intens cu proectile de calibrul cel mai greu, un al doilea val de avioane germane s'a îndreptat spre instalaţiile de port şi docuri, unde fuseseră semnalate vapoare de războiu engleze. Ca încheere, avioanele germane de bombardament în picaj s'au abătut din nou asupra purtătorului de avioane care fusese atacat şi avariat în Mediterana. Asupra acestui atac, unul din cei cari au luat parte la el a făcut reprezentantului agenţiei DNB următoarea descriere:

Departe, în faţa noastră, se vede insula. Nu trece mult şi putem distinge intrarea portului. Nu se aude încă tunul antiaerian, dar când ne apropiem iată şi faimoşii nouraşi din cari plouă schije de proectile în jurul aparatului nostru. Unul după altul, avioanele noastre se îndreaptă spre portul interior. Obiectivul nostru este purtătorul de avioane, ale cărui contururi masive se disting bine la debarcader. Ne pregătim să coborîm în picaj. Fum şi flăcări apar deodată în apropierea imediată a purtătorului de avioane. Fumul ce se ridică arată efectul bombelor aruncate.

Coborîm în picaj. In momentul când bomba porneşte şi avionul îşi schimbă direcţia aparatul nostru suferă o sguduitură: o lovitură a apărării antiaeriene a atins comanda, aripioara e distrusă. Coborîm înainte fără ea. Evoluăm la câţiva metri deasupra apei. Fără a mai fi loviţi, trecem pe deasupra intrării portului urmăriţi de apărarea engleză şi ne îndreptăm spre baza noastră.

Iar rezultatul primului atac contra Maltei ,aşa cum ne-a fost arătat şi confirmat de mai multe observaţiuni ce nu pot fi contestate, este următorul: cel puţin trei bombe de calibru greu şi foarte greu au căzut pe vasul purtător de avioane, în timp ce alte bombe au căzut în apropierea lui; numeroase vase mai mici, din vecinătatea purtătorului de avioane, au fost scufundate; o bombă a lovit un crucişător; mai multe bombe au făcut stricăciuni grave în dokuri şi în instalaţiile portului şi au aprins incendii distrugătoare.

Eroismul comandantului torpilorului Vega

ROMA, 17 (Rador). — Iată câteva amănunte în legătură cu torpilorul VEGA, scufundat în cursul recentei bătălii din Canalul Siciliei:

Comandantul torpilorului VEGA, căpitanul de corvetă Giuseppe Fontana, care nu fusese rănit, a rămas până la ultima clipă la postul său, îmbărbătând pe marinari. Apoi el s'a scufundat odată cu vasul pe care îl comanda.

Conduita comandantului şi a echipajului a fost la înălţimea tradiţiei marinei italiene.

Rămăşiţele pământeşti ale căpitanului de geniu naval, care conducea maşinile, Leopoldo de Luca, au fost găsite mai târziu având prinse de ele colacul de salvare al comandantului erou Fontana.

In urma interogatoriilor celor scăpaţi cu viaţă din naufragiu, rezultă că, mai înainte ca VEGA să se fi scufundat, având în vedere că mai mulţi colaci de salvare fuseseră distruşi de focul inamic, căpitanul Fontana i-a dăruit pe al său căpitanului de Luca.

Caracterul unitar al războiului

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Ziarele scot în evidenţă bombardamentul portului Valetta, subliniind succesul atacului săvârşit fără nici o pierdere din partea aviaţiei Axei.

„Nachtausgabe" şi „Lokal Anzeiger" relevă, în corespondenţe din New-York, marea impresie provocată în cercurile politice americane de violenţa atacurilor contra Maltei şi subliniază informaţiile din Londra care arată că prezenţa în Marea Mediterană a corpului aerian german a pricinuit o vie aprehensiune în cercurile engleze cu privire la desvoltarea ulterioară a „succeselor strategice" britanice, aşa cum se încăpăţânează a le numi propaganda d-lui Churchill.

„Berliner Boersenzeitung" şi „Deutsche Allgemeine Zeitung" relevă că atacul german contra obiectivelor militare din Mediterana, în colaborare cu forţele aeriene italiene, demonstrează încă odată caracterul unitar al războiului întreprins de puterile Axei contra Marei Britanii îndeosebi în zona în care ea concentrează forţele sale cele mai importante.

„Hamburger Fremdenblatt" declară că chiar pretinsa libertate de mişcări a flotei engleze în Mediterana a suferit o desminţire categorică în prezenţa evidenţei faptelor, care sunt departe, deaitfel, de a fi atins expresia lor maximă ofensivă.

Unul din cele mai mari vase engleze grav avariat

BERLIN, 17 (Rador). — Agenţia D.N.B. află din sursă bine informată că vasul de linie britanic „Malaya" a ancorat Miercuri la Gibraltar. Vasul este serios avariat.

Deşi englezii au încercat să ascundă avariile prin diferite construcţii de lemn şi printr'o vopsea înşelătoare, s'a putut totuşi observa că pagube serioase au fost pricinuite pe bord şi la turelele tunurilor, caşi la ora de comandă.

„Malaya" a fost imediat dus în basinul de reparaţii.

Vasul de linie, care are peste 31.000 tone şi care este serios avariat, făcea parte din detaşamentul flotei engleze ce a fost atacat şi pus pe fugă la 10 Ianuarie în Marea Mediterană de avioanele de luptă germane şi italiene.

Vasul mai avea pe bord şi patru avioane.

IN SUEDIA SE INCHID NUMEROASE ŞCOLI

STOCKHOLM, 17 (Rador). — corespondentul Agenţiei „Stefani" transmite:

Din cauza lipsei de combustibil, autorităţile suedeze au hotărât să închidă numeroase şcoli din ţară.

ULTIMA ORA

CATASTROFĂ AERIANĂ LA ORADEA MARE

Un mare avion de pasageri a capotat, găsindu-și moartea 12 persoane

BUDAPESTA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite următoarele:

Vineri dimineața, avionul care face serviciul de pasageri între Budapesta și Oradea Mare a capotat în momentul aterisajului la Oradea Mare.

Un număr de 12 persoane, printre cari 3 membri ai echipagiului și-au găsit moartea.

S'au putut salva 8 persoane.

S'a deschis o anchetă pentru a se afla cauza acestei nenorociri.

CUM VA FI REMANIAT GUVERNUL IUGOSLAV

Este posibil să se creeze un minister al aprovizionării

BELGRAD 17 (Rador). — Agenția Avala transmite:

Cercurile politice sunt în așteptarea reconstituirii cabinetului iugoslav.

Se crede că președintele consiliului ar avea intenția să numească ministru de interne pe d. Constantinovici, actual ministru fără portofoliu. D. Budisavlievici ar asuma ministerul instrucțiunii, iar d. Kulovet, șeful partidului sloven, ar deveni ministru al prevederilor sociale. Nu este exclus să se creeze și un minister al aprovizionărilor.

O NOUA AMANARE

BELGRAD, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției „Stefani" transmite:

Remanierea cabinetului iugoslav, care părea iminentă, a fost din nou amânată.

D. Macek, președintele consiliului de miniștri, a plecat le Zagreb.

ACORD VAMAL TURCO - IUGOSLAV

BELGRAD, 17. (Rador). — Intre Iugoslavia și Turcia a fost încheiat un acord privitor la taxele de afretaj în traficul de mărfuri.

SE DESMINTE ȘTIREA DEMISIEI MAREȘALULUI GRAZIANI

ROMA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Din sursă italiană se desminte svonul care circulă în străinătate și după care mareșalul Graziani și ar fi dat demisia din calitatea sa de șef al forțelor armate italiene din Libia.

„PRINCIPIILE NOASTRE LEGIONARE IȘI CONTINUĂ DRUMUL"

Declarațiile d-lui C. Greceanu, ministrul României la Berlin

BRATISLAVA, 17 (Rador). — Ziarul „Slovak" reproduce declarațiile d-lui C. Greceanu, Ministrul României la Berlin făcute unui redactor al acestui ziar, din care extragem următoarele:

„Principiile noastre legionare își continuă drumul. Când cineva vrea să cunoască mai deaproape mișcarea noastră, trebue să citească cartea Căpitanului nostru de veci, C. Zelea CODREANU, tradusă și în limba germană. Mișcarea noastră legionară este înrădăcinată în poporul român mai adânc decât orice altă mișcare sau partid politic.

In sfârșit, mișcarea noastră își îndeplinește datoria, bizuită pe jertfele noastre.

Opera noastră va fi opera tuturor spiritelor curate și cinstite, opera României, hotărâtă să aducă orice jertfă pentru onoarea și mândria poporului nostru.

Pășim în viitor cu deplină încredere în prietenii noștri și în spiritul gărzii de fier".

A MURIT MARELE PIANIST JOHANN STRAUSS

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Intr'o clinică berlineză a încetat din viață în urma unei infecții vestitul pianist Johann Strauss.

El se înapoiase de vreo câteva săptămâni dintr'un turneu triumfal de concerte prin străinătate.

Johann Strauss era considerat ca unul din cei mai mari pianiști nu numai ai Germaniei, ci și ai Europei.

Un vas britanic de transport trupe, lovit de bombe' aviației germane, a eșuat în apropierea insulei Hio-noy

LEGEA PENTRU AJUTORAREA ANGLIEI VA DUCE STATELE UNITE LA RĂZBOIU

Chiar partizanii d-lui Roosevelt s'au declarat împotriva votărei ei

NEW YORK, 17. (Rador). — Corespondentul agenției DNB., transmite: Ziarele anunță că senatorul democrat Ellender, din blocul statelor dela sud care susțin pe d. Roosevelt, ar fi declarat pe față că deși el este partizanul ideii de a se da Angliei un ajutor substanțial, este totuși convins că legea pentru ajutorarea Angliei depusă de președintele Roosevelt și aflată actualmente în discuție, va duce fără nicio îndoială Statele Unite la războiu.

Puterea financiară a Marei Britanii este epuizată

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Ziarele de Vineri dimineață consacră vii comentarii cifrelor privitoare la situația financiară a Angliei, desvăluite de d. Morgenthau secretarul departamentului Tezaurului.

„New York Times" scrie: Aceste cifre dovedesc că comunicările făcute guvernului american nu exagerau nimic când afirmau că puterea financiară a Marei Britanii este epuizată. Revelațiile făcute sunt surprinzătoare, căci sunt numai câteva zile de când Oficiul de Rezerve Federale arăta că averile britanice în Statele Unite ar fi de 7 miliarde de dolari.

Ziarul trage concluzia că diferența ce există între indicațiile d-lui Morgenthau și rapoartele financiare ale altor autorități reprezintă cheltuelile enorme prilejuite Angliei de războiul total.

Acelaș ziar anunță din Washington că d. Morgenthau a declarat explicit în fața reprezentanților presei că Anglia a cheltuit, fără a plăti comenzi de război, aproape întregul său fond de stabilizare creiat acum câtiva ani pentru susținerea monetelor americană, engleză și franceză.

Intrebat dacă Anglia mai posedă unde va averi realizabile, d. Morgenthau a răspuns negativ.

Anglia nu va putea primi vase de comerț decât peste 9 luni

WASHINGTON, 17 (Rador).— Corespondentul agenției „Havas" transmite:

Cercurile informate declara ca furnizarea de vase de comerț americane către Anglia va trebui să fie întreruptă timp de nouă luni, termen la capătul cărula noulle vase vor putea ieși din șantiere.

Vreo 20 de vase de comerț vor fi cedate Angliei săptămâna viitoare, dar acestea sunt ultimele vase disponibile înainte ca primul din cele 60 de cargoboturi comandate de Anglia să iasă din șantier în cursul lunii Octombrie.

D. WILLKIE SUSȚINE PROECTUL D-LUI ROOSEVELT

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției D.N.B. transmite:

Intr'o discuție publică angajată cu fruntașul socialist Thomas, d. Wendell Willkie, a invitat din nou populația Statelor Unite să susțină programul de ajutorare a Angliei.

D. Willkie a justificat acest apel prin faptul că d-sa nu este câtuși de puțin convins că va putea vedea America subzistând economicește după o înfrângere a Angliei.

La 1 Aprilie Statele Unite se vor afla probabil în războiu

NEW YORK, 17. (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță: Senatorul Wheeler a declarat în fața comisiunei pentru afaceri străine a Camerei reprezentanților că înalții ofițeri ai departamentelor militare lucrează în credința că probabil la 1 Aprilie, Statele Unite se vor afla în război.

Senatorul Ellender a presentat un amendament la proectul de lege al guvernului pentru ajutorarea Marei Britanii, din care reese că în nici un caz proectul de lege să nu poată fi interpretat în sensul trimiterei în străinătate a trupelor sau a forțelor navale a Statelor Unite.

D. ROOSEVELT ȘI HUL ȘI- AU LUAT ANGAJAMENTUL IN NUMELE STATELOR UNITE SĂ IA PARTE LA RĂZBOAIELE DIN EUROPA ȘI ASIA

Senzaționalele declarații făcute în Cameră, de un deputat republican

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. comunică:

D. Tinkham, deputat republican, și-a exprimat în Camera Reprezentanților părerea că d-nii Roosevelt și Hull și-au luat angajamentul, în numele Statelor Unite să ia parte la războaiele din Europa și Asia. Deputatul a învinuit deasemeni Camera Reprezentanților că trădează poporul american.

El a mai acuzat pe d-nii Roosevelt și Hull de „trădare progresivă și secretă", afirmând că președintele și secretarul Departamentului de Stat au organizat „un complot împotriva păcii și a securității Statelor Unite".

Poporul american, a continuat oratorul, nu-și dă încă seama de „duplicitatea" d-lor Roosevelt și Hull.

D. Tinkham a luat apoi o atitudine energică împotriva oricărei participări la războiu a Statelor Unite și împotriva legii pentru ajutorarea Angliei, ce a fost supusă Congresului.

D-nii Roosevelt și Hull, a încheiat oratorul, vor, cu ajutorul acestei legi, să institue în Statele Unite o „dictatură totalitară".

PREȘEDINTELE ROOSEVELT A ȚINUT JOI O CONFERINȚĂ EXTRAORDINARĂ

Au participat miniștrii de războiu, marină, externe precum și șefii de stat major

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenției DNB comunică:

Președintele Roosevelt a convocat Joi, o conferință extraordinară asupra căreia nu s'au comunicat amănunte.

Se află numai că au luat parte la această conferință miniștrii departamentelor Războiului, Marinei și Afacerilor Străine, precum și șefii de stat major ai Marinei și Armatei.

ROSTUL CONFERINȚEI

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB anunță:

Se comunică din Washington ziarului „New York Herald Tribune" cu privire la conferința ce a avut loc la Casa Albă asupra primului proect al guvernului, că d. Roosevelt a voit să se informeze prin acest mijloc asupra progreselor făcute de planul său de ajutorare a Marei Britanii.

După ziarul de mai sus, asemenea schimburi de vederi vor avea loc destul de des în viitor.

NOUL AMBASADOR AL AMERICEI LA LONDRA

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Se anunță ca d. John Winant, fost guvernator al statului New Hampshire și actualmente director al Oficiului internațional al muncii dela Geneva, ar fi fost numit ambasador la Londra.

POLITICA ȘCOLARĂ A GUVERNULUI ROMÂN FĂCUTĂ IN TRANSILVANIA

Ziarul „Deutsche Zeitung" despre școlile confesionale înființate în Transilvania

BURAPESTA, 17 (Rador). — Ziarul „Deutsche Zeitung", organ al minorității germane din Ungaria sub titlul: „Biserica, sprijin al grupului etnic maghiar", în care arată politica școlară făcută de Guvernul român în Transilvania, subliniind că deși școlile ungurești de stat, după Trianon, au devenit școli românești de stat, atât ungurii cât și germanii au avut posibilitatea să-și instruiască copiii în limba lor maternă, în școlile confesionale înființate de biserici.

Datele statistice care urmează dovedesc că ungurii s'au slujit cu succes de această situație. Din toate teritoriile care erau sub dominația românească rezultă următoarele date:

Școlile primare de stat erau frecventate de 73% români, 15,7% unguri și 4.2% germani. In școlile confesionale exista însă următoarea proporție: 0,3% români, 51,8% unguri și 40,2% germani.

După cum reiese din aceste date minoritatea maghiară a considerat școlile confesionale drept școli ungurești și'și trimitea deci copiii aproape fără excepție în aceste școli.

Mai trebuie amintit că în școlile primare de stat, chiar și după Legea Invățământului Primar din 1930, care prevedea șapte clase, exista totuși posibilitatea de a menține instrucția în ungurește, căci în primele patru clase limba de predare a rămas cea ungurească și numai în ultimele trei s'a introdus limba de predare română.

ENGLEZII APLICĂ METODELE NAȚIONAL- SOCIALISTE

Un articol al d-lui dr. Goebbels

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 17. — In revista săptămânală „Das Reich", ministrul *Propagandei* Reichului, d. dr. Goebbels scoate în relief faptul cunoscut că englezii se văd siliți de a aplica în măsură din ce în ce mai crescândă metodele național-socialiste în conducerea lor politică și militară. In domeniul politicei externe au loc actualmente aceleași evenimente pe care național-socialiștii le-au trăit deja odată în domeniul politicei interne. Această acțiune arată că rezistența Angliei este aproape de sfârșit. Și este așa pentrucă în lupta politică internă dusă de național socialiști în Germania partidele burgheze și social-democrații adoptau la un moment dat parolele naționale-socialiste încercând astfel de a împiedeca creșterea rapidă a mișcării național socialiste. Ceea ce s'a întâmplat atunci se repetă acum pe terenul politicei externe iar consecințele nu vor lipsi.

CONVERSAȚII MILITARE TURGO-ENGLEZE

ISTANBUL, 17 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Conversațiile între militarii britanici și turci continuă, dar nu s'a dat până acum nici un comunicat în legătură cu ele.

NICHI NICHI ANUNȚĂ

INCHEIEREA UNUI PACT INTRE ANGLIA, STATELE UNITE ȘI GUVERNUL MAREȘALULUI CIANG KAI SHEK

TOKIO, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

„Nichi Nichi" anunță din izvor autorizat că la 1 Februarie va fi încheiat un pact în trei între Anglia, Statele Unite și guvernul mareșalului Ciang-Kai-Shek. O convenție specială între Ciungking și Londra ar și fi fost semnată.

Agenția Domei află, în legătură cu aceasta, că guvernul din Ciungking s'ar fi adresat Angliei, Statelor Unite și guvernului din Burma cerându-le să asigure din nou funcționarea căii ferate Burma-Yunnan.

ITALIA NU ESTE DISPUSĂ SĂ INCEAPĂ NEGOCIERI DE PACE

Războiul va fi continuat până la victoria finală asupra Angliei

ROMA, 17 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenției Stefani scrie:

O agenție britanică a anunțat că unele curente politice italiene ar fi dispuse să înceapă negocieri de pace și, în această privință, a alcătuit un mic roman cu falsuri grotești.

Trebue să regretăm că războiul va fi continuat până la victoria finală asupra Angliei. Și toate sperantele britanice în sens contrar de ceeace este și va fi cursul fatal al istoriei nu sunt decât amăgiri deșarte.

Este un dat de fapt, care dă italienilor și germanilor certitudinea victoriei, și aceasta este că Anglia nu va putea să impună voința sa Axei decât numai ocupând Italia și Germania, — absurditate la care nimeni nu se poate gândi, nici chiar în Anglia.

Englezii nu pot lupta decât numai pentru a supraviețui. Acest lucru a fost declarat chiar de primul ministru Churchill.

Italienii au cunoscut adevăratul obraz al Angliei la Versailles, când această țară, trădând angajamentele de onoare și de sânge luate în cursul războiului mondial, a adoptat față de Italia o atitudine vrăjmașească.

Această ostilitate britanică s'a manifestat din nou prin forme și mai nedrepte, prin blocadele economice din 1935 și 1936 și prin actele de piraterie dela începutul războiului în curs, când Italia, deși era nebeligerantă, a fost obiectul unor continui vexațiuni din partea Angliei, care a violat cu multă [illegible] rință regulile dreptului internațional în materie de blocadă.

Englezii nu știu încă pentru ce motive se luptă. Guvernul lor nu a îndrăznit niciodată să facă în această privință declarații explicite.

Italienii, dimpotrivă, știu foarte bine motivele pentru cari duc războiul: ei fac aceasta pentru a deveni independenți de tirania britanică.

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R. București, str. Sărindar, 5-7-9